

Svenska Canada-Tidningen

THE SWEDISH CANADA NEWS

ARG. (YEAR) 37.

(Lösnummer 10 cts.)

WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 19 DECEMBER 1929.

(Lösnummer s.) No. 51

EN STORMIG JULAFTON.

För S. C. T:s Julnummer av Y. M. Wilhelmson.

OCKSÅ ett julaftonsväder", sade Anders Jönsson halvögt till sig själv och tittade sorgset ut genom det nästan igenisade kupéfönstret. Där ute rasade en förskräcklig storm, och snön virvlade runt i alla riktningar. I tre dygn hade nu den ohylliga snöstormen varat — timma efter timma, dag och natt. Ännu märktes ingen förändring i det hemiska naturskådespelet. Snön hade hopat sig i väldiga drivor mellan bergen för att på sina ställen nära nog hotat tågets framfart.

Nästän drömmande betraktade Anders, huru snön likfullt virvlade runt. Hans tankar gingo tillbaka till de tidigare julaftnar, som han i ungdomen haft i prästgårds-hemmet mitt inne i Jämtlands väldiga skogar. Ack, vilka vackra minnen hade han inte därifrån: Anders mindes så väl, hur hela familjen brukade samlas kring bordet på julaftonen. Först hade Far, den äldriga kyrkoherden, läst bönen och hållit en kortare betraktelse över högtiden. Så hade Mor serverat den härliga lutfisken till dem alla, och under skämt och glam hade man sökt att efter bästa förmåga rimma till gröten. Till sist hade den i månader efterlängtat stunden kommit, då julklapparna skulle delas ut. Julgranen med dess många glittrande ljus hade ställts mitt på golvet, och efter några spännande ögonblick hade jultomten knackat på dörren och hälsat på i den lyckliga familjen. Anders log nu vid tanken på, att han som barn ofta förundrat sig över, varför storebror alltid försunnit från rummet några minuter, innan den snälle Tomten uppenbarade sig. Han hade ju aldrig kunnat tänka sig, att det varit den äldre brodern som agerat tomte.

Tåget krängde till i en skarp kurva, och påfrestningen och den yrande snön kom den kanske litet primitivt hopfogade järnvägsvagnen att betänkligt knaka i fogarna. Anders hoppades i sitt stilla sinne, att de ej skulle råka fastna i snödrivorna, ty då skulle det bli ett skönt snekackel! Men snart rullade tågsättet åter utför i rak linje. Han återtog hastigt sina funderingar om tider som flytt.

Förändringen hade kommit ganska hastigt. Anders hade ursprungligen haft lust för jordbruket men fadern hade velat ha honom till präst. Så kom studietiden, då Anders skickades in till staden för att renogra de högre klasserna. Skolarbetet hade inte gått överhövan väl, ty Anders saknade strängt taget sinne för studier. Men för att göra sina föräldrar till viljes, hade han dock fortsatt några år, och en vacker dag på försommaren hälsade Anders med den vita mössan på sin far. Glädjen blev dock kort. Redan några veckor senare lades hans far till vila, och i sorgen däröver blev även modern inom kort biddad ned vid hans sida i familjegraven. Under de stora lönnarnas ute på den stilla kyrkogården, nära intill det månghundraåriga tempel, där de kära föräldrarna verkat i så många år, och varest alltjämt klockorna från den lilla klockstapeln manade till gudstjänst, sovo nu de gamla sida vid sida den eviga sömnen.

Efter föräldrarnas bortgång hade Anders kommit i ordning med sina studier. I stället kastade han sig ut i det frestande nöjeslivet. Han såg den dag allt flärmare, då han skulle enligt föräldrarnas många gånger uttalade önskan förena sig med granndottern, den vackra Lisa, och de som nygift prästpar övertaga prästgårds-hemmet och kyrkan. Fästmon Lisa avskedade alla nöjen och drog sig bort från Anders. Familjekretsen var på skingrad, ty syskonen hade var på sitt håll gått ut i livet, och slutligen tyckte sig Anders sakna rofäste i den gamla, en gång så kära hemtrakten. Ett misslyckande i en lägre examen kom bärgaren att flöda över. Utan att taga avsked av någon, sällade han sig till den på 80-talet starka emigrant-

Forts. å sid. 2.

INVOKATION TILL JULEN.

O, julens livlighet, när frid och ro för några dagar över hemmet faller — när vita liljor över rutan gro ur snöns och isens skimrande kristaller.

I världen, som är mörk och vräng och hård, där brusar kampen fram och bröd och vinning — här inne blommar sagans rosenård och är i sträck dånade sprängskotten mot bergets skrovliga sidor. Sliperxorna höga in i det friska träet från nyfällas skogsjättar och hamrarna sjöngo muntert vid slagen mot de blänkande rällspikarna, vilka nitade fast rälsen vid träsyllarna. Ofta stodo järnvägsbyggnaderna inför tillsynes obösliga problem, då nästan lodräta bergvägar eller flera hundra meter breda fjällforsar hotade att blockera vägen för banan. Men med ihärdighet och omtanke drevs arbetet framåt, och Anders hade flera gånger med sina kloka råd hjälpt ingenjörerna tillrädda.

Och svunna jular för ditt minne stå — fast vil som drivon är din hjassa redan.

Det julens alla bästa gåva är som löser livets bitterhet i tårar och som på vita vingar bort oss bär till halet förbleknade men ljusa vägar.

Och minnet öppnar ärens slängda dörr. Du står hos far och mor i hemmet åter, och granen lyser underbart som förr, men tyst, av ingen hört, ditt hjärta gråter.

O, julens livlighet — skänk oss din tro, att kärleken dock hatet övervinna — giv mänskligheten en gång vapenro — se, över Betlehem en stjärna brinner!

DANIEL FALLSTRÖM.

Krubban! Korset! Kronan!

För S. C. T:s Julnummer av D. V. S. Figges.

HERREN JESUS talade åter till dem och sade: "Jag är världens ljus; den, som följer mig, han skall förvisso icke vandra i mörkret, utan skall hava livets ljus."

(Joh. 8. 12)

Krubban! Korset! Kronan!

Krubban..... i Betlehem: från det lilla barnets huvud utströmmar det förklarande ljuset, som genomtränger allt mörker.

Korset..... på Golgata: från den korsfästes bleka ansikte utgår en strålände glans av kärleken, i vilken vi fattiga, efter Gud hungrande, efter evigt liv törstande, efter själens frid längtande människor vallfärda upp mot korset.

Kronan..... törnekronan: källan till det eviga livet. Utan krubban..... intet ljus! Utan korset..... ingen kärlek! Utan kronan..... intet liv!

Du segrar trots allt, du Nasarets son! Du är trots allt en konung! Du förbliver trots allt livets ljus! Julafoton är icke blott den store "Världskonungens" födelsedag.... den är även den mänskliga historiens och världens vändpunkt och triumfdag: då föddes "Världens ljus" i krubban i Betlehem, då gick "Mänsklighetens sol" upp, då avspedades "Ewighetens morgonglans" i världen.

"Vi sågo Hans härlighet, vi sågo liksom en enfödd Sons härlighet från sin Fader, och Han var full av nåd och sanning." (Joh. 1. 14).

"I det var liv, och livet var människornas ljus." (Joh.) Hör du icke "Kärlekens höga visa" ljuda i din julnatt: "Jag är världens ljus. Där jag är, där förvandlas nattens svartta, kalla mörker i bländande, värmande, segrande ljus.... kärlek.... liv."

Forts. å sid. 7.

JAKTEN PÅ GULDTIAN.

För S. C. T:s Julnummer av Joseph Swanson.

ATT befinna sig tusentals mil från hemmet och gamla Sverige samt på samma gång vara i fullständig saknad av gångbart mynt är, som vi kanske erfäringar vidare behaglig känsla. Händer det så på en julafton till på köpet, då har humortermometern ibland så känsliga temperamentelare alla skäl i att sänka sig och stanna på graderingen "dåligt".

Så var också förhållandet med tvänne annars levnads-glada vikingaättlingar, vilka för några år sedan råkade komma i hamn i ett land, som en gång döptes till Vinland, men som sedermera erhölet namnet Nordamerika.

Kalle och Pelle, båda lystrande till det numera så ovanliga släktnamnet Pettersson, voro köttsliga bröder. Den äldste var Kalle, en gång upphovet till att en viss fröken Andersson tvingats i förtid påtaga det äktenskapliga öket och bliva mamma, det är Kalles dito.

Kalle och Pelle, båda lystrande till det numera så ovanliga släktnamnet Pettersson, voro köttsliga bröder. Den äldste var Kalle, en gång upphovet till att en viss fröken Andersson tvingats i förtid påtaga det äktenskapliga öket och bliva mamma, det är Kalles dito.

Redan i elementarskolans andra klass utkämpade Pelle de hårdaste bataljer med något som mera än en gång kastats mot vackert tapetserade rumsvägar: Den för somliga disciplinär så utsägligt häsknäcka tyska grammatiken. Vid terminens slut förklarade också Pelles lärare för herrskapet Pettersson att deras yngste son gjorde bättre i att brottas med något som var svagare än "der, die und das".

Så bar det sig att Pelle blev satt till pumpningen av en stor blåsbalg i en av stadens mindre smedjor. Men redan på tredje dagen i detta miniatyrinferno bad han, antagligen i ett hett och till följd därav "lust" ögonblick, smedjans ägare rycka och dra till ett ställe där ingen peppar kan växa.

Ett par kraftiga arbetsmänvar fattade Pelle i manken och hivade ut honom på den kullerstensatta trottoiren. Efter flera löslösa försök att erhålla sysselsättning på terra firma, måste även han begiva sig ut på det vita elementet. Julafoton är 3 f.d.s.a.t. före den stora amerikanska torkan) befundo sig de båda bröderna ombord på ett och samma fartyg, då säkerstört i en av Forenats Stater-nas största ostskutthannar.

Ensamma och utan så mycket som en enda tiocentare sutto de och glösoferade framme i "Josefina Ekluets" rymliga skans.

Visserligen hade kapten Gnidjö givit de båda pojkarne var sin nyfortan blivit underrättad om orsaken till det infernaliska larm som rådde i lektorns klassrum, ögonblickligen order om allmän kroppsvitiation. Dennes resultat uteblev icke. Inom få minuter hade nämligen läroverkets överhuvud i egen hög person analyserat några "gula gryn", vilka påträffades i Kalles högra kavajficka. En jämförelse mellan pojken "gryn" och de som lektorns lunchpase innehöll, visade omedelbart att ämnet utgått från samma hästmage.

Dagen efter blev ynglingen Karl Pettersson hugnad med den s. k. "kraftiga sparken". Så lyder i all korthet historien om hans sista äventyr i hemstaden.

Naturligtvis blevo både mamma och pappa Pettersson högst förgrymmade på sin vanartiga åkomma. Och för stackars Kalle blev det — som så ofta är fallet med nedsvärdade familjefar — intet annat att välja på än havet det stora. Kalle gick till sjöss.

Det är ännu inte uttrönt, hurvida hans föräldrar haft några förfäder hvilka deltagit i Vinlands upptäckande, men ett är dock säkert: Kalle hade anlag för sjön. Ty vid denna tidpunkt i vår berättelse var han "overdärligen den kvickaste lättmatrosen ombord å svenska motorskeppet "Josefina Ekluet".

Erör hans, Pelle Pettersson, var två år yngre. Egentligen skulle detta ljushuvade maskulinum hetat Per Pettersson Duva. En skicklig trenbög skulle nämligen vid en undersökning av Pelles huvudskal-leform med lätthet konstaterat att kraniet var likt den odödliga Sven Duvas.

Forts. å sid. 2.

U. S. A.

Önskar Ni bli Frisk och Stark?

Försumma lekke att i Tid skända er till Dr. L. K. Leigh, ty han har med...
Behandlar pålitligt och framgångsfullt

Nerv-, Käns och Blodsjukdomar, Reumatism och alla sjukdomar i Bröst, Lever, Njurar, Blåsa, Mage och andra organ.
DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGEN-ANKARET
M. A. Ericus Remedy Co. 188 Pearl St. N. J. Jersey City, N. J.

EN STORMIG JULAFTON.

Fort. fr. sid. 1.
åt meditationer och gratulerade sig själv till att slippa vara lokomotivförare i detta fruktansvärda övader.
Plötsligt uppväcktes Anders ur sina funderingar av att något fick en våldsamt stöt. En skall hördes, så kraftig som ett kanonskott, och därefter ett överkastat brak.

tråvirket. De sista gnistorna släcktes snart av den yrande snön.
Situasjonen var räddad. Men åsträngningen och spänningen hade varit för svåra för den praktiske järnvägsmannen.

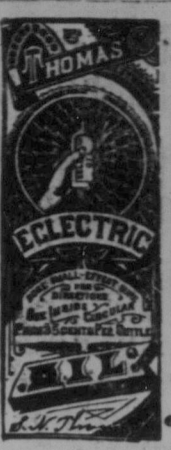
Det var afton. Snöstormen hade nu sent på julaftonen lagt sig efter att i flera dygn ha rasat svårare än i människans.
Sådana händelser äro svåra för järnvägarna. Här i Klippiga bergen var banan vid denna tidpunkt på 1880-talet nätt och jämt färdigbyggd.

Sådana händelser äro svåra för järnvägarna. Här i Klippiga bergen var banan vid denna tidpunkt på 1880-talet nätt och jämt färdigbyggd.
Men Lisa och Anders vakade. Det är ju ej julafton mera än en gång om året, tyckte de, och det var längesedan de träffades sist.

Mot formodan vanns befrielse ur snödrivorna redan dagen efter.
Telegrafbinderierna hade varit avbrutna sedan ett helt dygn till följd av stormen, och järnvägsmyndigheterna befärade att en olycka inträffat.
Men Lisa och Anders vakade. Det är ju ej julafton mera än en gång om året, tyckte de, och det var längesedan de träffades sist.

Anders visade ej, hur länge han varit medvetlös. Men så småningom började han att känna och förnimma.
Anders visade ej, hur länge han varit medvetlös. Men så småningom började han att känna och förnimma.

Den stora högtidsdagen var än nu ej tillanda. Olyckan hade inträffat på middagen, och klockan närmade sig nu tio på julaftonen.
Den stora högtidsdagen var än nu ej tillanda. Olyckan hade inträffat på middagen, och klockan närmade sig nu tio på julaftonen.

Dr. Thomas' Electric Oil
50 AR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HÖSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÄR, SKAVSÅR, LÅM RYGG, ETC.
FÅ DEN ÄKTA PRIS ÖVERALLT 35c.

Säkerligen hade det blivit klädslig "blodig skjorta" för båda bröderna den aftonen.
Om ni köpa en tidning? frågade han slutligen. Största tidningen i stan... Julnummer... En enda liten nickelslant för ett exemplar...

Utän att svara hära, gick Pelle bort till sitt stora klädeskåp, läste upp dörren och började en noggrann inventering.
"Har! skrek Pelle plötsligt, här ha vi pengar! Med en stolt min kastade han en gammal svensk, ärgig femöring på det stora skansbordet.

Amerikansen tog myntet och betraktade detsamma uppmärksam.
Efter många "om och men" lyckades Kalle utbyta slanten mot tidningen, och återigen blevo de båda bröderna lämnade ensamma.
Kalle gav omedelbart sin a huvudets vägnar sämre lottade broder den avdelning av julnumret som innehöll de flesta bilderna.

Det skattande "Gubben" gav dig visst för mycket Dillesholm, antag jag.
"Ja, men hon liknar då mamma upp i dagen, enivades Pelle och höll bilden högre upp i det elektriska ljusskenet. Kan du läse se?"
"Vad menas med det? frågade han sakta.

JAKTEN PÅ GULDTIAN.
Fort. fr. sid. 1.
i högre ton, blandad med en viss portion ironi.
"Grymta mände grisarna zo ra", deklamerade den andre högtidligt. Kan du då icke se hur den gamle galten lider?

— Jo, nog förstår jag... kom det utdraget från den andre. Men varför fick hon egentligen den där tian?
— Därför att hon va' gla' naturligtvis! Samt hade turen träffa reportern.
— Det va' ett lätt system att fortjana pengar på. Gla' och livad kan väl vem som helst visa sej, om det betalas med tio doll.

En stund därefter skildes de båda vid en gatukorsning på land.
Kalle gick åt öster, Pelle i nordlig riktning. På förhand var rendezvousplatsen bestämd till att bli utanför en större biografteater belägen i stadens centrala distrikt.
Att här detaljerat beskriva vad som hände de båda vikingagättlingarna under deras högst sörsega julaftonsjakt på mannen med guldlian, skulle säkerligen taga en hel volym i anspråk.

Här lyckades han genom att på engelska nedskrivna orsaken till till sitt besynnerliga beteende framkalla en hjärtlig skrattsalva från de vakthavande polismännen.
Sedan allt blivit nöjaktigt förklarad, företogs en insamling och vinkingfröet lämnade stolt som en nyförnyll kyrktupp stationen, en fri man med över tio dollars i blanknötta växelpengar skramlande nere i högre byffickans rymliga djup.

Här någonstans kunde brodern hålla hus? Ty ombord fanns han icke heller.
"Jo, ungefär så här: "Tian är din, om du visar dig glad och förnöjsam! Miss Catherine Maloney, gårdagens mest glada människas här i stan!"
Pelles mun stod halvöppen.
— Vad menas med det? frågade han sakta.

HAR NI VÄNNER I SVERIGE?
Här är ett tillfälle för Svenska Canada Tidningens prenumeranter att sända tidningen till bekanta i gamla landet GRATIS
Uppbetala prenumerationsavgiften i förskott, sänd oss adress till vil en Ni önskar tidningen sänd, och vi vilja sända den GRATIS för återstående delen av året.

Handlda nu!
Det är inte långt kvar nu att köpa julkappar. Vi inbjuda Eder att bese följande trevliga och välkomna julkappar i våra utställningslokaler:
Bridge & Junior golvlampor
Tvättmaskiner
Brödrostat
Locktänger
Väffeljärn
Filtreeringsapparater
Elektriska & gasspisar
Värmepannor
Strykjärn
Dammugare
SALJAS PÅ GODA VILLKOR.
WINNIPEG ELECTRIC COMPANY
"Eder garanti för en god betjäning"

— Var, var... har du varit? stammade Kalle. Jag har sökt...
Stolt som en nordisk gud stegade Pelle över tröskeln, gick förbi bror sin och marcherade in i skansen...
— Jag var på... jag menar i ett därhus, kom det lungt från den andre, under det han våldsöst kastade en tiodollar i guld på det stora skansbordet.

OBEREDDA SKINN ÖNSKAS
Vi betala följande priser:
Varg \$51.00 Röd råv \$50.00
Tvästbjörn \$20.00 Nerzvala \$35.00
Sobel \$38.00 Lo \$75.00
SEND för detalj priser till S. FIRTKO - 426 PENN AVE.
Pittsburgh, Penna. U. S. A.

S' ENSKA CANADA TIDNINGEN
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

SWEDISH WEEKLY
F. M. DAHL, Managing Editor.
Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING CO., Ltd., a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 225 Logan Ave., Winnipeg, Man.
TELEPHONE 26 011
I Canada: I U.S.A. och Sverige:
Helt år i försk. \$2.90 Helt år i försk. \$3.00
Halvt år i försk. \$1.50 Halvt år i försk. \$1.50
4 månader i försk. \$1.00 4 månader i försk. \$1.50

Engligt Canadas lag, är ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid som betalt depånarna från postkontoret, utom den som betalt depånarna samt vägra att längre betalt depånarna från postkontoret för att bli lagligen fri från efterkrav för vidare betalning. Om en hyrer som beställd och godkännt sig för en tidning, redan tidigare förtjänat av andras till den gamla adressen, så är en skyldig förtjänat betala för den samma till personen, som motstår den lade gör det.

Icke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna avses, återvända till avsändaren, såvida ej förts särskilt. Adressförändringar — De av prästerna ansvarar, att till oss uppgiva namn på såväl sin gamla postadress som den nya, emedan vi i annat fall äro tvungna att söka tillbringa.

Betalning — De av prästerna ansvarar, som inlämnat betalningen för godkännande att göra det genom "money order", "express order" eller i registrerat brev. "Private orders" måste följaktligen avlämnas till avsändaren. Kvittor skickas genom ändring av datum på adresser och till tidningen.

Prästernas ansvar — De av prästerna ansvarar, som inlämnat betalningen för godkännande att göra det genom "money order", "express order" eller i registrerat brev. "Private orders" måste följaktligen avlämnas till avsändaren. Kvittor skickas genom ändring av datum på adresser och till tidningen.

SWEDISH CANADA WEEKLY, 225 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Till tidningen inlämnas "Fria Ord"-bidrag och personliga uttalanden betraktas som tidningens egendom.

ANNONSPRISER
På begäran. Efterfrågan 13 sgr. \$1.50. Dvs. med val och till dess ej återstående 3 tum \$1.50. Första annonsen, om 10 linjer, 10 dagar, \$1.50. Dvs. per gång för återkommande annons 10 linjer. Dvs. annonsering införa endast mot fört betald lördag.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
225 Logan Ave., Winnipeg, Man.
Torsdagen den 19 december 1929.

JULENS BUDSKAP.

DET stora i julens budskap ligger i fredens kärlek. Mänskorna en god väja. Dessa ord, vilka sjungits i alla land tid den kristna läran nått, ha förmått väcka sinnet till medlidelse, till trid och till försöning. Och det är kanske huvudsaken där, som julen har en så underbar förmåga att locka fram det bästa och ädlaste inom människan, att sprida ljus och glädje omkring sig.

Julen, ljusets och fredens stora högtid, midvinterstundens och den andliga frälsningens symboliserade makt, har varit den högtid, vi människor se fram emot, som det värdefullaste och största givet under årets lopp. Se bara på oss, svenska attingar i ett annat land, gamla, hur söka vi icke under julhelgen samla omkring minnesmärken och gamla traditioner, och leva dem en gång under samma former, som far och mor, och före dem, farfar och morfar gjorde.

Denna pietetsfulla kärlek till hävdvunnen tradition och dyrbar kultur, fostrad genom släkt och släktligt bevisar bäst av allt den djupa och rika innebörden i Julens Budskap.

Att julen blivit en speciell barnens högtid har kanske mer än något annat förmått bevara omkring den de starka band, som binder vårt julfrände med gamla tids. Barnen har fört med sig ut i livet denna tro på julens högtid, bevarat den under uppväxten i hemmets hård och omplanterat den sedan de en gång själva blivit vuxna och fått känna stoltheten av att möta tvänne små knubbiga barnahänder, som lekfullt smeka en farad kind eller en gränad hjassa. Det är också barnansinn, pånyttigt och motigt för fridens budskap, som välver sig inom människosjälarna när ljuset tändas även i den enklaste lilla julgran, eller när klockorna klämta i vinterkvällen från snöklädd klockstapel, förkunnande julens ankomst, fridens intåg i människosinnet.

Med mottaglighet för dessa gåvor och i övertygelse av att de äro de, som kunna fördäla sinnet, starka tro på det goda och föra fram de djupare värden, som ligga förborgade i sinnet, böra vi hålla julen välkommen till våra hem, ty göra vi så, blir julens djupa och vackra budskap vårt eget.

Med dessa tankar, kanske litet egenartade till formen men avsedda till föra julbudskapet ut till alla våra läsare, i den förhoppningen att det skall bidraga till att skapa den julstämning, vi sedan barnåren tagit med oss ut i livet, bringa vi Eder en uppriktig önskan om
En God Jul.

Redaktionen.

UTLANDSSVENSKEN INFÖR JULEN.

DET har offentlig betonat, att Sverige ibland utlandssvenskarna har sina mest hägnivna söner och döttrar. Detta torde vara riktigt. I den främmande omgivning där ut och i den många gånger tryckande ensamheten väcker svensken till insikt om var han egentligen hör hemma. Det vet han i regel icke, förän han blivit utlandssvensk, i alla händelser icke så levande. Men nu märker han, kanske till sin överraskning, att han sitter fast med sina djupaste hjärtörtor i hemlandets jord och att han med otaliga, fina band är bunden vid sitt folk och land.

Jag ser honom inför mig. En stor o s ståtlig svensk sjöman, ljus och blåögd. En riktig granne karl. Han seglade i långfart och återkom regelbundet några gånger om året. Det börjar nu bli länge sedan han sist gästade oss. Blev han kvar där ute på de vida vatten, där under stormen

farkosten blir så bräcklig och människan så liten och vanmäktig? Kanske! Jag kom att hålla av honom. Med sina sögenfallande fel var han dock en riktig, god svensk. En gång sade han: "Tänk att jag, som i Sverige icke äger för en kronas värde, talar om mitt folk och mitt land." Ja, man måste komma på avstånd, för att få det riktiga perspektivet och den riktiga förutsättningen för att se tingen i dess rätta belysning.

Denna djupa bundenhet vid hemlandet är anledningen till att svensken utomlands bär på hemlängtan. Vem han än är, och var han än befinner sig. Han kanske aldrig vill eller kan återvända för att bosätta sig i fosterlandet, men han slår dock heller aldrig riktigt rot där ute i främmande land.

Utlandssvenskens hemlängtan har olika grader. Den faller och stiger efter tillskyndsena, men aldrig står den högre än inför julen. Då vakna minnena av far och mor och barnoms hemmet. Det foster i själen, som vänter ut mot den oskuldfulla barnomsstunden, blir liksom rentvättat och upplyst både inifrån och utifrån.

Vid detta foster står utlandssvensken och ser på det dyrbaraste, som livet gav honom. Det blir så vackert alltsammans, kanske vackrare än det i själva verket var. Kärleken har ju sitt sätt att försköna. Han dröjer vid minnena och flyttas genom dem hem till Sverige. Han ser den svenska vita vintern, det av julen präglade svenska hemmet, julljusen och de sköna kärleksbesvinnarna; han är med i julottan och hör psalmsången och julevangeliet; han går omkring bland sitt eget folk och hör modernsållets sälsamt vackra stamma tala alldeles. Det blir till sist liksom tusende röster, som kalla och marna honom hemåt.

Detta är också anledningen till att när hemma nu se en del långväga utlandssvenskar, som icke skulle ha kommit till Sverige, om det icke varit för julens skull.

Men de allra flesta bli kvar där ute med sin hemlängtan. Tänk ett ögonblick på dessa många, när du i julkvällen sitter med de dina i ditt sköna hem eller när du i kyrkan på julemorgonen möter vänner och bekanta. Det skall i alla händelser göra dig själv gott. Det skall förvisso göra dig tacksammare.
(Avid Boman i Allvensk Samling.)

JULENS MARTYRER.

En i Sverige utkommen jultidning innehöll förra året en artikel, benämnd "Julens martyrer." Med detta uttryck åsyftas prästerna, vilka om julen, medan andra vila, äro strängt upptagna av sitt arbete. Tidningen innehåller även ett antal intervjuutlåtanden av präster i Stockholm, vilka redogöra för sitt omfattande arbete under julhelgen.

Uttrycket "julens martyrer" kan säkert erhålla en mycket vidsträcktare och mera träffande betydelse. Det är icke blott prästerna, som på grund av julen erhålla ett ökat arbete, och att märka är, att den präst, som själv har del i julens glädjeämne, sannoligen icke känner sig som en martyr, då han får förkunna julens budskap. Julen vållar mycket vidsträckt lager av samhället en övermåttan stor arbetsbörda, stora ansträngningar och bekymmer. Tänk blott på posten och affärsvärlden! Huru jaktande är icke livet på dessa områden dagarna före jul! Tanken kan gå vidare och sysselsätta sig med andra grupper av medborgare inom samhället för att slutligen stanna inom hemmets värld. Vilket arbete, vilka ökade omsorger finna vi icke överallt på grund av julen! I sanning, vi finna vid denna tid ett stort antal människor, på vilka uttrycket "julens martyrer" bokstavligen kan tillämpas.

Det värsta med dessa överansträngda och uttrötta människor är, att de icke veta varför de äro martyrer. Allt detta arbete för en bestämd tid av året saknar för dem en djupare mening. Ty julen har för de flesta icke något verkligt innehåll. De äro martyrer för en sedvänja, vars betydelse de flesta icke kunna förklara.

Julen har dock ett verkligt innehåll. Den är hans födelshögtid, som kallas Fridensfesten. Denna högtid vill därför icke skänka oss oro och ökade ansträngningar med allehanda förgängliga ting, utan den frid och ro, som består. Jesus säger: "Kommen till mig, I alla, som arbeten och ären betungade, så skall jag giva eder ro." O, att vi alla även denna jul förstode vad Jesus vill skänka oss! Han har något att giva oss alla, även alla "arbetande och betungade." Han kommer till oss såsom den, som förläter alla våra synder, såsom den, som kan tillfredsställa vårt hjärtas djupa längtan, och såsom den, som kan hjälpa oss i all nöd och skänka oss den frid i hjerta och samvete, som ingen annan kan giva oss.

Förstå vi julens budskap och får Jesus komma till oss? Eller låta vi honom till och med under julhögtiden stå utanför dörren? Då Jesus föddes, fanns det icke rum för honom i något härbärge. De voro upptagna av andra. Finns det i våra hem och hjärtan rum för honom? Eller äro vi så upptagna av allt annat, att vi icke ha rum för honom, kanske just av förberedelser för julen, av tankar på utgåvor och av andra omsorger, så att han får stå utanför? Då höra kanske just vi till dem, som för hans högtid skall äro "martyrer" utan att dock ha någon behållning eller någon välsignelse av denna högtid.

Så bör det dock icke vara. Må julen få bli för oss en källa till välsignelse. Må Jesus få komma till oss och bo hos oss. Må han få belga och välsigna våra förberedelser för julen, skänka oss kraft i arbetet och ro i all nöd. Må han få rikta alla "martyrers" blickar på honom, som kan skänka de arbetande och betungade ro och vederkvälselse. Då skall julen icke gå dem spårlost förbi, utan bli vad den är avsedd att vara.

Efter några timmar äro förberedelserna slut och julen är inne. Giv Gud att den yttre stillhet, som då utbreder sig över våra hem, bleve belgad av en inre stillhet och frid, som endast Fridensfesten kan giva. Och måtte även gudstjänsterna under dessa dagar få samla skaror av människor, som längta efter frid, skaror av livets och julens verkliga martyrer, för vilka fridens bud-

skap forkunnas av dem, som icke äro julens martyrer, utan vilka betrakta det som en förmån och glädje att för uttrötade och fridlösa medmänniskor få vittna om honom, som kan skänka de trötta vila, hela alla sår och skingra alla sorger.

SVENSK JULKONSERT ÖVER RADION.

Måndagen den 23 december, dagen före julaften, utsändes via C. J. G. X-radiostation i Yorkton, Saskatchewan ett svenskt julprogram mellan klockan 8 och 9 på aftonen. Programmet, i vilket de flesta av Winnipegs främsta förmågor å olika områden komma att medverka, har kunnat sammanställas genom en uppriktig önskan från de medverkandes sida att vid julens glada högtid bringa så många svenskar som möjligt en åktsvensk julhälsning, direkt i hemmen. C. J. G. X-radiostation, vars studio är förlagd till Winnipeg, varifrån utsändningarna överföras till Yorkton för att därifrån radieras över landet, har mycket tillmötesgående ställt sin lokal till förfogande, och det är att hoppas att svenskarna ute i bygderna vilja visa sin uppskattning av detta genom att i likhet med val som förut skett, per brev meddela hur utsändningen uppfattats och om programmet blivit, vad som förut skett, vad det är avsett att vara, en julhälsning från svenskar till svenskar.

Utsändningen som blir arrangerad av Svenska Förbundet, omfattar följande program:

1. Kronobergarnas Marsch, Vasarnas festorkester under ledning av Florence Nilson.
2. Körsång, Manskvartetten Svitlod under ledning av K. Erland Ridderstråle.
3. Deklamation, Esse W. Ljungh.
4. Vokalsolo, Annie Rydberg.
5. a) Värlek av Olson-Föllinger, b) Bröllopsmarsch av Söderman, Elin Sickerbol.
6. Julhälsning, H. P. A. Hermanson.
7. Vokalsolo, Annie Rydberg.
8. Deklamation, Esse W. Ljungh.
9. a) Hambo-Polska av Lapp-Nils, b) Bröllopsmarsch, J. O. Norrhagen.
10. Körsång, Manskvartetten Svitlod.
11. Du gamla, Du fria, Nilson.

Programmet och deltagarna introduceras av Carl-E. Rydberg. Det gäller bara nu att på måndagen den 23, klockan 8 på kvällen i Winnipeg, (Central-time), d. v. s. klockan 9 Mountain Time, söka upp Yorktonstationen på radiomottagarna och lyssna, samt sedan sända in Edra utlåtanden om utsändningen till S. C. T. adress 325 Logan ave.

S. F. C.'s hälsning till Sveriges delegater i N. F. varmt uppskattad.

Vid ett sammanträde i höstas med Centralstyrelsen för Svenska Förbundet i Canada beslutade man att genom Canadas delegater sända Sveriges representerare till Nationernas Förbund en hälsning. I dagarna har Centralstyrelsen emottagit en varm tacksägelsekrivelse från de svenska delegaterna och då denna givet är av intresse för förbundets medlemmar i skilda delar av landet har S. F. C. till oss överlämnat densamma för publicering.

Geneva, September 25th 1929.
Malcolm McLean, M. P.,
Canadian Delegation,
Hotel de la Paix,
Geneva.
Dear Sir:
The Swedish Delegates to the tenth Assembly of the League of Nations have with the greatest satisfaction been acquainted with the letter addressed to you by the Swedish Canadian League with a view to express their kindly feelings towards Sweden and the Swedish people. We have been most happy to note the solidarity with our country of which this letter gives evidence and to get testified by you that the population of Swedish descent in Canada are a credit to the old country. We beg you kindly to transmit to the authors of this letter and to the Union they represent our warmest thanks for their friendly words and our best wishes for the future of the Swedish descendants in Canada.

Yours sincerely,
E. Marks von Wartemberg
Former Minister for Foreign Affairs.
Rickard Sandler,
Former Prime Minister.

Veckans berättelse.

Forts. fr. sid. 3.

vi få ju lov att fråga far. Nu skall jag först gå in till honom.
Under det Minna väntade, såg hon sig omkring i det stora vardagsrummet, som stod oförändrat sådant som det varit i hennes tidigaste ungdom.
Här hade hon, hennes man och barnen varit kärkomna gäster på den tiden, då han var frisk och sund, och också hennes far aldrig hade ansett den fattige ingenjören vara god nog och rik nog åt hans äldsta dotter. Men då Karl sedan blev direktör för den stora fabriken, blev fadern förstas mildare stämning och blev genast i stånd att se Karls många goda sidor. Men far var ju så besynnerlig; han höll så starkt på de sinas förträden, och då den stackars Karl sedan låg på sjukbädden ur stånd att arbeta, hade fadern ofta nog särat honom med sitt omotiverade beröm om henne. Han framhöll sin dotters "duglighet" vid varje tillfälle, och att detta hade pågått Karl, som själv hade så öppen blick för hennes förtjänster, det visste hon.
Det var rätt underligt, att hennes egen far kunde vara taktlös nog att alltjämt uttrycka sig så där om henne i barnens närvaro, så att det lit som om han ville berömma henne och ställa deras far i skuggan. Det var av detta skäl hon upphört att komma hit så ofta på senare tiden. Och nu i dag — kom hon för att bedja om hjälp!

Så fort fadern kom in, såg hon, att han var förargad, och ovillkorligen steg hon genast upp.
— Säg ingenting, far! bad hon. — Jag förstår mycket väl att det är på tok, att jag kommer och ber dig om hjälp. Du har själv tillräckligt mycket att tänka på. Men jag har ju ingen annan än er att vända mig till, när jag råkar i bekymmer.
— Nej, naturligtvis, genmålde fadern något förmödlrar, som det tycktes. — Men vi ha också hjälpt dig så mycket vi ha kunnat. Och vi ha ju också plikter mot de båda andra barnen. Men var som harmar mig mest är ändå det, att din man inte tänkte mer på kommande dagar, att han inte bättre trygade din och barnens framtid! Vad skulle ni ha tagit er till, om inte du hade varit så flitig — och så duktig?

— Nu skall jag gå, far; jag utvänder inte att höra dig tala om Karl på det sättet. Han var som människa värd mycket, mycket mer än jag!
— An du, utbrast fadern, — som i flera år har underhållit en hel miljö! Så du kan prata!
— Du kände inte Karl riktigt, far. Han var den finaste och präktigaste människa jag har känt; han skulle inte kunna bära det tunga odet att ligga sjuk och hjälplös i så lång tid, som han gjorde, om han inte hade varit en storslagen karaktär. Tror du inte, att han led av att nödgas lämna sin befattning just då han skulle börja göra riktig nytta för sig? Du får inte oftare berömma mig på det sättet, varken då vi äro för oss själva eller då barnen höra det. Jag skall inte oftare komma och ber dig om hjälp, far, men lava mig då att du inte oftare skall tala om Karl i den tonen!

— Nä, nä, barn, det sades ju inte för att sära dig, utan därför att det är sant, Minna lilla! Du är en ovanlig människa, en duktig människa, som jag väl kan tillåta mig att vara stolt över. Du skall få pengarna till hyran den här gången, men på ett villkor. Jag har hört, att en fast, välavlönad plats — en framtidsplats — är ledig på ett av stadens främsta arkitektkontor. Sök den! Det är mitt villkor. Jag vet mycket väl, att det kan vara svårt att få en så god befattning, men det är allt skal att göra ett försök.
— Varför skulle man just ge mig den platsen? frågade Minna och skakade hopplöst på huvudet.
— Varför? upprepede fadern. — Därför att du är den du är, en ovanligt duktig människa, som —
— Far, avbröt Minna honom, — du lovade ju att inte oftare uttrycka dig om mig på det där sättet!
— Näja, det har du förstått rätt i! — men gör nu i alla fall som jag säger!

Sedan Minna kommit hem, övertänkte hon närmare faderns råd, och hon uppsatte en ansökan. Hon omtalade i denna sin mans långvariga sjukdom och framhöll, hur svårt det ofta hade pågått honom att se henne arbeta så strängt, under det han själv låg där i nödvungen sysselsatt. Hon glömde bort sin egen person under upfattandet av sin långa motivering, och kanske fick den just till följd därav en så säregen prägel, att man särskilt måste se vid hennes ansökan bland de många andra, som man hade fått.

Och en dag fick hon bud om att komma upp på den stora arkitektfirmans kontor.
Chefen började med att göra henne frågor om diverse saker, om bar-

EN GOD JUL och Ett Gott Nytt Ar åt Alla!

När vi närma oss Helgen, gå våra tankar med värme tillbaka till erfarenheter i det föflutna, medan vi förväntansfullt se mot framtiden. Genom att draga nytta av det gångna kunna vi, var och en, göra det kommande året till ett av större beridder än något föregående. Om vi förena oss i samarbete med varandra, blir vår framgång snabbar och våra resultat mera bestående.

Saskatchewan Co-operative Wheat Producers Limited

HUVUDKONTOR : REGINA, SASK

Crescent

Crescent är pasteuriserad
Mjolk, grädd, smör, ice-cream, kärnmjolk, "Cottage cheese".
CRESCENT CREAMERY COMPANY LTD.

nens ålder och om hennes eget arbete, gjorde det. Det skulle vara en sådan tillfredsställelse för mig att få visa dem, att jag inte var den enda, som —
— Vet ni märke, fru Hedberg, att er man i två års tid har varit min chef? Ja, forfar han, då hon firvånad såg upp på honom, — jag arbetade på den fabriken, där han fick anställning, och av honom har jag lärt mer än av någon annan människa, som jag har träffat på. Han var en sällsynt god människa! Kunskspråk som få och med en beundransvärd förmåga att väcka ett så livligt intresse hon sina underlydande att de alltid eggades att uppbjuda allt för att han skulle bli nöjd med vad som presterades. Man träffar inte ofta på en sådan chef som han, som är liksom en kamrat för sina underordnade. Jag glömmer honom aldrig, och förhans skull skall jag ställa det så, att er ansökan blir beviljad.
— Får jag be om en stor tjänst? sade hon, då han avböjde hennes tacksägers. — Skulle jag inte kunna få de utlåtanden skriftligt, som ni nu förfalle om min man? Jag skulle så gärna vilja visa dem för mina barn och hilsades för mina övriga anhöriga, som inte ha varit i tillfälle att lära känna min man lika bra som jag gjorde det. Det skulle vara en sådan tillfredsställelse för mig att få visa dem, att jag inte var den enda, som —
— Hon avbröt sig förvirrad och såg upp på chefen, vars kloka ögon oavlatligt betraktade henne.
— Jag tror nästan, att jag förstår er, fru Hedberg, sade han med långsam nick, — och jag skall göra det ni önskar!
Följden av detta blev, att Minna Hedberg lyckades få sina anhöriga att hålla inne med de oavlatliga lovorden över henne själv, och att hennes man fick intaga den plats, som med rätta tillkom honom i hans barns och även andras ömdöme.
När hennes far någon enstaka gång glömmer sig och börjar att med stolta framhålla, vilken "duktig människa" hans äldsta dotter är, avbryter Minna honom alltid.
— Kom ihåg, far, säger hon, — att om det också alltid är något värt att vara en duktig människa, så är det dock något mycket förmer att vara en god människa. Det var min man, och det är hans förtjänst, att jag och barnen nu med lugn kunna emotse framtiden.

Friska, lyckliga barn

och vuxna äro tillfännande i de hem, där
DR. PETERS KURIKO
Den är beredd av rena, hälsogivande örter och örter, innehåller inga skadliga droger och kan tryggas åt småbarnen, såväl som åt unga och gamla med oenlig konstitution.
A. S. Peters kunna ej föres ej lämnas. För skrämta uppställningar tillhöra
DR. PETER FAHRENY & SONS CO.
2501 Washington Blvd., CHICAGO, ILL.
Läsa oss tillfälligt i Kanada

Ask for Pelissier's
"COUNTRY CLUB"
 PHONE 41-111
 BREWERY AT OSBORNE & MULVEY

CANADA NYHETER.
 VECKOREVYN.

Ost - Canada.

Den första råvutställningen på Prince Edward Island, vilken hölls i Charlottetown i oktober, blev en sådan framgång att styrelsen beslutat avhålla en liknande utställning vid samma tid nästa år.

Nova Scotia-äpplena vinna allt större marknad; nu senast ha åttiofem länders i Sydamerika visat intresse. Den totala exporten från Annapolis Valley denna säsongs tills dato uppgår till 429,781 tunnor, 14,747 halvtunnor och 381 lädor.

En andra sändning New Brunswick-rävar skall avgå till Sverige under december. Femtio par sändas över i oktober.

Vid the New Brunswick Agricultural Schools pågår f. n. den sjuende korta kursen för gossar och unga män. Den avslutas den 20 december.

Reguljär flygposttrafik mellan Oshelano och Chibougamau (en sträcka på omkring 120 mil) i provinsen Quebec skall invigas omkring den 20 december, enligt meddelande från Hon. P. J. Venot, general-postdirektören.

En folkräkning i St. Hyacinthe, som nyligen utförts, utvisar en befolkning på 3,060 familjer och 15,205 personer, däri inbegripet byarna Providence och St. Joseph.

Massa- och pappersexporten från Canada uppgick till \$163,514, 218 under de första tio månaderna innevarande år, jämfört med \$157, 889-459 under motsvarande månader 1928. Exporten av trämassa under de tio månaderna värderades till \$36,041,663 och exporten av papper till \$127,472,555.

En halv miljon julgranar skola denna säsong sändas från provinsen Quebec via C. P. R. Farmarnas fortjänta här beräknas till \$100,000.

Spannmålsexporten genom Montreals hamn upp till den 23 november belöpte sig till 85,831,656 bushels, en minskning sedan föregående säsong med 120,000,000 bushels.

Ottawa - nytt.

Immigrationen till Canada under de första sex månaderna av löpande fiskalår — den 1 april till den 30 september — uppgick till 120,338, en minskning med 3 procent jämfört med samma period under år 1928. Av innevarande års totalinvandring voro 51,781 engelsmän, 20,709 från Förenta Staterna, 21,291 från nordvästra Europa och 25,957 representerade 33 andra länder.

De fridlysta markerna vid Theon, öster om Great Slave Lake i Nordväst-territorierna, vilka bysa den sista kända hjorden nyxoxor på det canadensiska fastlandet, hava stängts för att skydda denna hjord, som har minskats till omkring 250 djur. Ingen människa, ej ens de infödda indianerna, får beträda detta område utan speciellt tillstånd från inrikesministeriet.

Potatissskörd i Canada år 1929 uppskattas till 74,446,000 bushels från 545,239 acres, värderat till \$67,451,000, jämfört med 83,658,000 bushels år 1928 från 399,063 acres till ett värde av \$40,874,000. Alla provinserna äro representerade i denna produktion. Quebec kommer först med 32,320,000 bushels och Ontario följer därefter med 26,575,000 bushels.

Ontario.

En fiskedling skall nästa år inrättas vid Alouette Lake i närheten av Pembroke av Ontarios jakt- och fiskedepartementet.

The Ingleby Fur Farms Limited har sånt fyra par levande bäver till Hamburg i Tyskland. Djuren värderas till \$500 per par.

Obligationförsäljningen i Canada tills dato uppgår till \$481,463,480, jämfört med \$384,380,120 under motsvarande period förra året och \$600,558,053 året förut. Statsobligationer såldes för \$70,465,500; kommunala för \$87,286,380; bolagsobligationer för \$185,711,600 och järnvägsobligationer för \$138,000,000. Canadas uppköp uppgingo till \$263,897,480; Förenta Staternas till \$197,957,000 och Englands till \$19,607,000.

Den första turkiska tobak, som någonsin växt i nämnvärd kvantitet i Canada, sålufördes häromdagen, då sex odlare i Learnington-distriktet, vilka sammanslutit sig för att prova experimentet att producera den turkiska varietetens, sände 1,000 pund till en Montreal-firma. Man beräknar sig ha omkring 30,000 pund första klass tobak, som resultat av säsongens arbete.

Manitoba.

Antalet frihemman upptagna i Canada under de tio första månaderna i år uppgår till 14,586, jämfört med 11,521 under motsvarande period år 1928. Alberta kom först i ordningen med 8,126 jämfört med 6,471 under samma period förra året; Saskatchewan hade 5,107 jämfört med 3,990; Manitoba 631 mot 466 och British Columbia 722 mot 594.

Manitobas framgång vid the Royal Winter Fair beskrives av premiärminister Bracken som "den mest anmärkningsvärda som någonsin uppnåtts av provinsen." Någon intäkt och variation ha mästarekapen och andra segrar vid överträffat föregående resultat.

Vid Manitoba Co-operative Dairyarssmöte i Brandon framvisades stora framgångar. Det meddelades att "Farmare som sände sin gräddte till sällskapet under det nu granskade året fingo högsta marknadspris vid tiden för leverans och fingo därjämte vid slutet av säsongen en premie på 1 1/2 cent för varje pund smörfett som sånts." I sina tre mejerier i Brandon, Dauphin och Winnipeg har sällskapet tillverkat i det närmaste 2,000,000 pund smör värderat för omkring \$750,000. Redovisningen angav ett överskott på \$42,000.

Manitobas kreatursföreningar avhålla sin årliga konvention i Brandon den 6, 7 och 8 januari. Mötet föregår United Farmers' of Manitoba konvention, vilket tryggar en god anslutning.

Saskatchewan.

Omfattande experiment pågå i Saskatchewan för tillvaratagandet av spillgasen vid tillverknings av lergods. Arbetet väntas vara fullbordat inom de närmaste veckorna, då medlemmarna av undersökningskommissionen insända sina rapporter till inrikesdepartementet.

Regina blir år 1932 skådeplats för en världsutställning av spannmål, som blir av historisk betydelse och i vilken 60 länder komma att deltaga. Den skall öppnas den 29 juli och pågå till den 12 augusti. Verkställande kommittén, som nu utarbetar planerna, beräknar en publikström på 500,000 människor.

Regeringen i Saskatchewan har förklarat sig villig bidraga med en fjerdedel av kostnaden för uppförandet av en nybyggnad för tekniska högskola i Moose Jaw för en kostnad av omkring \$450,000. Man anser att mellan 500 och 600 studerande skulle vara redo att gestanna inskriva sig.

Inkomsten på elektricitetsverket i Saskatoon var \$79,260.15 under oktober, jämfört med \$70,029.16 under oktober förra året. Driftkostnaderna voro respektive \$66,068.76 och \$57,910.50. Hade samma taxor varit gällande i år som i fjol, hade inkomsten varit mycket större.

Alberta.

The Alberta Clay Products Company i Medicine Hat meddelade ha tillräckliga beställningar inne för att hålla anläggningen fullt sysselsatt under de närmaste merast cirka 1,500,000 kubikfot om dagen.

De våldiga tjårsandslagren i närheten av Fort McMurray vid Edmonton skola nu tillvaratagas med amerikansk hjälp, enligt meddelande från Washington. En centrifugalmaskin, upfunnen av en amerikansk expert, skall användas för utvinande av oljan ur sanden, först rent experimentellt och sedan i större skala.

British Columbia.

Laxpackningen vid Fraser River gav ett slutresultat av 459,042 lädor, en ökning sedan föregående år med 80 procent. Säsongsen 1928 gav 257,876 lädor och 1927 gav 272,000 lädor.

Det konstbevattnade distriktet vid Brooks har under den gångna säsongen producerat 300,000 pund hård Grimm Alfalfa-utsäde, av vilket allt är godtagbart för regeringens registrering. Avkastningen ger för vissa odlare så mycket som \$100 per acre.

Manitoba-valverkets nya anläggning i East Calgary är nu i lagning i East Calgary är nu i gång och sysselsätter omkr. 65 man, vilket antal snart kommer att fördubblas. Fabriken kostar \$600,000 och upptager 2 acres markyta medan tomten omfattar 18 acres. Värmen erhålles av gas från Turner Valley, varav konsumenterna betalar 8,700 acres dränerat land vid the Sumas ha begärts. Kopevilkoren hava utarbetats av jordbruksdepartementet i samråd med dikningskommissionen, så att köparen förbinda sig att det område som övertages skall bearbetas utan drojsmål.

Under de nio första månaderna i år flötades i British Columbia 599, 972,816 fot timmer, av vilket 281,904-041 fot exporterades. Fartygsquantiteten till Vancouverns hamn ökades enligt statistikerna med 1,036 under de första nio månaderna i år över antalet för samma månader förra året, ingående tonnage visar en ökning med 251,648 ton, medan utgående tonnage visar en motsvarande ökning. Inkommande last visar en ökning med 272,081 ton och siffren för utgående last är 165,855 ton över siffra för samma period förra året. Ökningen i ankomster berodde på 22 flera havsgående fartyg, 22 i utländsk kustfart och 992 i inhemska kustfart.

Kolproduktionen i British Columbia ökades betydligt under oktober. Den uppgick till 210,285 ton jämfört med 179,071 ton under september. Produktionen vid kolgruvorna på Vancouver Island uppgick under månaden till 104,270 ton jämfört med 86,009 ton under september.

John Ostlund.

Leonard Wreede vald till borgmästare i Wadena.

LEONARD WREEDE.

Till borgmästare i Wadena har välkände landsman Leonard Wreede valts med övertygande majoritet.

Wreede har sedan många år tillbaka bedrivit en omfattande fastighets- och landförsäljningsverksamhet i detta stora svenskdistrikt och även tagit livaktigt del i svenskt förenings- och kyrkoliv.

Enligt meddelande till S. C. T. gick Wreede in med stor majoritet över den förutvarande borgmästaren, vilket tydligt talar för hans popularitet och det förtroende speciellt landsmännen själva hysa för honom.

Hyllad sextioåring.

Mr. Gustaf Sundin, 489 Rosendale ave., som i torsdags fyllde sextio år, blev på sin födelsedag föremål för en synnerligen varm hyllning av sällningar och vänner. Jubilaren hade på kvällen samlat en stor vänskrets i sitt hem och fick mottaga ett stort antal synnerligen värdefulla presenter, bl. a. en elegant viltet i läder. Flera tal höllas såväl på vers som prosa.

God julläsning.

"Trasdockan" — Svenska ingenjör-föreningens i Chicago årskrift har i år fått ett synnerligen intressant innehåll och ett elegant utförande. Skriften upptar ett antal välskrivna och roande noveller, skisser och berättelser, de flesta författade av

Lutherska ljusglimtar.

"En Herrens Högtid".

Adventstiden nalkas sitt slut. Åter en gång stå vi inför Årets stora och underbara högtid Julen. Ingen högtid har såsom den satt ett märke på kyrkans och folkens liv. Vi gå att fira Jordens största högtid. Dess stämning och stilla glädje skall åter komma våra hjärtan att jubla. Mänsklig tungor skola sjunga Herrens lov Anyo vid Bethlehem's Konungliga Krubba.

Man antog mr. Pete Norbergs förslag om inställande av möten i januari och februari månader och bestämdes att nästa möte skall på mr. John Bymans inbjudan avhållas å dennes plats andra söndagen i mars.

Sedan Forum-klubbens möte avslutats, började S.F.C. sitt möte. När en del anmärkningar även om detta protokoll behandlats och detsamma efter en del dispyter justerats, upptogs till diskussion huruvida Wadena och Edgefield lokalavdelningar skulle vara i stånd att inbjuda Midsommarting till nästa årsmöte vid Fishing Lake. Härvid framgick, att om icke någon ny lokal för restaurang- eller föreläsning till ständande säsongs, så kunde icke någon sådan inbjudan tillställas centralstyrelsen. En del uppsyningar erhöles även angående Svenskbybornas öden i Sverige; om huru de önskade att bosätta sig i Canada samt huru deras representanter här trätt i förbindelse med C.P.R.-bolaget för utflyttning av dessa Svenskbyborna till Canada. Sedan även denna sak slutdebatterats, sjöngs i en sång och fingodärför goda råd lekamen med stora, runda, röda äpplen och kaffe med dopp.

Så skildes vi åter och sista Forum-mötet var blott ett minne, och vi måste åter ut i vinterkyllan och på snöiga vägar styrdes åter kosan mot hem och härd. Månens bleka sken lyser på vår stig medan hästarna ila fram till vi i vinternattens urskilla silhuetten av vår lilla stuga, vårt hem, hämmen från alla stormarna på livets hav, lönen för alla mödor, den slutliga belöningen för arbete och vedermödor, Eder.

Ur Vårt Hems Jul anför vi Hasse Z:s trevliga skiss Barndomsvännerna, Valdemar Swahns Den döda prinsessans julaffon, Carl Grimbergs Hållristningarnas gåta och Anders Eje's Orientalisk Jul. Illustrationerna äro goda och pristvärlden intressant.

Det är mycken och god läsning. Priset är billigt. Också den en kärkommen julkalpp i svenska hem.

Julkvällen — Publicistklubben's jultidning är i likhet med de ovannämnda intressant och underhållande. Innehållsförteckningen upptager idel kända namn bland vilka vi märka Anna Lenah Elgström, Wilhelm Moberg, Guido Valeoni till EhlinsWg enedby Guido Valentin och Elin Wagner. Två konstblagor i färtyget efter målningar av Pring Eugen medfölja.

De svenska julkalppaktionerna kunna erhållas från Bonniers förlag i New York och betinas samtliga ett fascit pris. Man brukar säga att en julen jultidningar är ingen jul, och säkert är att de besitta en sällsamt förmåga att skapa den rätta jultidningen och trevningen i familjekretsen under helgdagarna och den som offerar en slant på en av de ovan nämnda tidningarna behöver sannoligen icke ångra sig.

Söker försvunnen broder i nordlandet.

Sist sedd i The Pas, Man.

Bernard Olson, som senast avhordes för ett år sedan, då han vistades i The Pas, Man., sökes i. d. av Frälsningsarmen därstädes på begäran av den skandinaviska kåren i Chicago. Mr. Olsons fader har dött och hans syster Mrs. Alice Neilson i Chicago är mycket angelägen att komma i förbindelse med den försvunne.

Det är möjligt att Olson gått ut på en jakt- eller "prospekting"-tur och råkat ut för någon olycksbändelse i en isolerad trakt. Många försvunna på så vis varje år.

Vasanytt från Calgary.

Logen "Brantings Systar" hade den 5 dec. anordnat en synnerligen animerad sällsamt å den sedvanliga möteslokalen. Festarrangemangen voro tilltalande och den till 200 personer uppgående publiken syntes varmt uppskatta såväl det goda programmet som de härliga anrättningarna. Som ceremonimästare fungerade Mr. Erickson, som på ett synnerligen förtjänstfullt sätt skilde sig från sin uppgift. Auktion på handarbeten och prydnadsartiklar gick raskt undan och inbragte en vacker slant.

Programkommitténs ordförande meddelade att logen kommer att

Resultat säkra som soluppgången.

När Ni använder Purity Flour vid bakning i hemmet, finner Ni att då Ni använder detta världsberömda, höga kvalitetsmjöl i Edra bullar och kakor, har Ni ofelbar och oföränderlig framgång.

PURITY FLOUR
 98 Lbs.
 BEST FOR CAKES, PIES, BUNS, BREAD

Försök denna Karamellkaka
 1 1/2 kopp Purity Flour, 1 1/2 kopp socker, 1/2 kopp smör, 1/2 kopp sött mjölk, 2 ägg, 1 tesked vanilj, 2 ounces kakapulver, 1 1/2 tesked cremor tartari, 1 tesked soda (upplöst).
 Strax innan sodan inblandas, rör i ingredienserna 1/2 kopp kokande vatten.

Western Canada Flour Mills Co. Limited
 Winnipeg - Calgary

GÖTEBORGS BANK

Göteborgs äldsta bank, grundad 1848.
 Eget kapital Kr. 78,750,000. (Över 20 millioner Dollars.)
SVENSKAR I CANADA!
 Önskar Ni en säker placering och god avkastning av Edra pengningar så insätt dem på vår
KAPITALRÄKNING.
 Vi godtgöra härpå alltid högsta gällande ränta. Vi lägga värje halvår räntan till kapitalen, så att Ni erhåller ränta på ränta.
 Vi skänka kostnadsfritt varje halvår till Eder per post en uppteckning, som visar hur stort kapital Ni har hos oss och hur mycket det ökat genom ränta.
 Alla slag av bankaffärer i övrigt.

Husmödrar!

Försök vår \$10 försändelse av första klass matvaror till billigaste priser. Giv oss en idé om vad Ni behöver. Pengar böra sändas med ordern

CHAIN RED & WHITE STORES

Sanford, Man.
 Vi mottaga äggförsändelser till högsta dagspris.
 Snabb expedition. Snar uppgörelse.

"KINESISK
 "Svensk-amerikansk
 Olla Podrida",
 TVÄTTARLIGHET" heter en av de 30 humoreskerna i Joseph Swansons nya bok
 Nyligen publicerad i Sverige. Reklivera omedelbart ett exemplar (höft. \$1.50) från
BONNIER'S
 561 Third Ave., New York City.

Korrespondensklubb
 För skandinaver.
 Address:
 H. O. S. S. — Chain,
 Sanford, Man., Canada.
 Avgift: Herrar \$1.—; damer 50c.
 plus 2c frimärke.
 Upplysningar 10c.

LINDAHL BUHR
 & STEFANSSON
 Skandinavisk Advokatbyrå.
 SOLICITORS — BARRISTERS
 — NOTARI PUBLICI —
 Assisten: e.o. hovrättsnotarien
 Jur. kand. Peter A. Fries.
 709 Mining Exchange Building,
 Winnipeg, Man.
 Telefon: 24 963.

Skandinaver! Håll tillsammans
 och anmål Eder. Korrespondensklubb.
 Hjälp till att finna Eder själv arbete.
 Till nyår upptages damer fritt som medlemmar. Herrar \$1.00 plus 2c frimärke. Upplysningar 10c.

H. O. S. S.
 Chain
 Sanford, Man., Canada.
 Arbetgivare skriv till oss när Ni behöver arbetare.
 Stöd Ditt Folk! Håll tillsammans!

PLAGAS ICKE MER

av dålig mage, då åka Linfröextrakt av Österunds-magasinet i Stockholm medel botar magsjukdomar, såsom magerya, magkatarr, magår, då till matsmältning, trög avföring och därmed följande svindel, matthet, tryckande känsla i maggropen, svöda i bröstet, sömnlöshet m. m. Pris per paket \$1.20 Levereras tullfritt i Canada: P. Neilson, 409 Dufferin Ave, Winnipeg, Man.

Mrs. J. Halvorson.
 1431 ADAMS ST., N. E.
 Minneapolis, Minn.

anordna sin julfest lördagen den 23 dec. kl. 8 em. Han manade till allmänt deltagande och man har all anledning förmoda att maningen ej kommer att förklinga öhörd. Vidare upplystes att logen avhåller sina möten första och tredje torsdagen i var månad.
 Som en nyhet kan omtalas, att en vasalog bildats också i Edmontonen under namnet "Skandia". Logen Branting ber att få önska stiftarna lycka och framgång i deras ädla strävanden.
 G. F. Johnson.

OM Ni Aldrig Lider PLAGOR och Smärtor
 OM Edert Blod är RIKT och rent
 LÅS ICKE DETTA!
 Vi skänka bort en butelj av den berömda smärtodödjaren Blackhawk's (Rattlesnake Oil) Indian Lintiment.
 För behandling av all lättnad vid reumatism, neuralgi, smärtor i ryggen, nervverk, smulna trötta fötter samt andra plågor.
 Vi skänka också bort för en veckas behandling av Blackhawk's Blood and Body Tonic, ett invarter rengings- och hälsomedel, som borttager orsaken till 90% av alla mänskliga sjukdommar. Det rensar blodet och återställer förlorade överkroppens organ till hälsosamt normal aktivitet.
 Blackhawk's Indian Lintiment säljes till \$1.00 per butelj. Under tiden för vår speciella annonseringsloft kan Ni sända oss den härpå nämnda \$1.00, och vi vilja skänka Eder två \$1.00 buteljer tillvaratagande med för en veckas behandling av Blackhawk's Blood and Body Tonic, alla tre för \$1.00 fritt porto.
 Lovordat av alla patienter. Full tillfredsställelse garanterad.
 Blackhawk Indian Remedy Co., Dept. 4,
 296 Gladstone Ave., Toronto 3, Ont.

BÖCKER OM CANADA
 Vännerström, I. Canada och Canadasvenskarna. Studier och reseintyck. Rikt illustrerad. Pris: 75 cents.
 Nelson, H. Canada, nybyggarglandet. Rikt illustrerad och med tio plancher. Ytterst intressant. Pris: \$2.25.
 Bockerna expedieras mot inlämnandet av beloppen.
 Katalog gratis på begäran.

ALBERT BONNIER PUBLISHING HOUSE
 561 Third Avenue
 New York City.

Damer
 2 skandinaviska män med förmogenhet i 20-30 års åldern önska ingå äktenskap. Skriv
 H. O. S. S.
 Sanford, Man., Canada.

Sverige-Nyheter

Allmänna nyheter

Statens förlämningsmän. Statens förlämningsmän för medling i arbetstvister ha fått sina uppdrag förnyade för 1930.

Skatten i Stockholm sänkes 20 öre.

Stadskollegiet i Stockholm har justerat sitt beslut rörande 1930 års stat. Det visar sig, att förslaget innebär nedsättning av skatten med 20 öre pr. skattekrona eller från 5:50 till 5:30.

Bostadskreditkassan väljer direktör.

Interimstyrelsen för statens bostadskreditkassa beslut vid sammanträdet nyligen till verkställande direktör i kassan utse nuvarande direktören i Älvsborgs m. fl. läns hypoteksförening i Göteborg direktör C. R. Cramér.

S. J:s aktion mot trafikfällorna.

Även statens järnvägar ha nu beslutat göra en aktion mot de många förekommande trafikfällorna vid obehövade järnvägsövergångar. Järnvägsstyrelsen har anordnat distriktscheferna att verkställa utredning rörande de vägkorsningar, där skenfriga passager eller parallellvägar måste anses nödvändiga eller önskvärda.

Utredning om skogsarbetarnas matlagning.

I konsej har regeringen beslutat anbefalla socialstyrelsen att verkställa utredning rörande skogsarbetarnas provianterings- och matlagningsförhållanden under vistelse i skogarna samt medicinalstyrelsen att undersöka de dietiska och hygieniska förhållandena i ett antal skogskojor.

Sociala fortbildningskurser.

Skolöverstyrelsen har bestämt, att sjunde sociala fortbildningskurser för lärare m.m. skall hållas i Stockholm under tiden den 2 till 31 juli nästa år. Samtidigt har överstyrelsen bestämt, att tiotonde allmänna utbildningskurser för studie- och ungdomsledare m. m. skall hållas i Västra Värmlands folkskola i Ingensund under tiden den 26 juli—26 aug. nästa år.

Nordens försvarsfråga.

På initiativ av Nationella ungdomsförbundet i Stockholm avhölls den 8 dec. på Konserthuset ett interdiskussionsmöte i diskussionsmöte i försvarsfrågan. Vid mötet höll danska högpartiets ordf., folketsman J. C. Möller, ett anförande över ämnet "Nordens neutralitetsförsvaret och Danmarks avrustning." För Finland talade före statsministern prof. Lauri Ingmann och för Sverige minister C. G. Westman. Deltagare närvarade även från Norge. Mötet var av politisk karaktär och avsåg alltså att belysa de allmänna förutspåttningarna för en nordisk försvarssamverkan.

Politik.

Även socialistiska pionjärer?

Socialdemokratiska ungdomsförbundets styrelse har haft sammanträde i Stockholm för att planera förbundets arbete under den närmaste tiden. Därvid meddelades, att ungdomsförbundet nu fått ett medlemsantal på 50,339, vilket fördelas på 917 klubbar landet runt.

Från en speciell kommitté avlämnades en undersökning rörande möjligheterna att starta speciella avdelningar för de yngre årsklasserna, som ännu ej fyllt femton år och därför ej kunna vinna inträde i förbundet. Styrelsen beslutade uppdraga att sitt verkställande utskott att i samråd med partiets ledning vidtaga åtgärder på denna punkt.

Tillvaron inom arbetarrörelsen av två kommunistpartier

Jämte det stora socialdemokratiska partiet visar i vilken riktning utvecklingen går, skriver Uppsala Nya Tidning (1).

Ett enhetligt klassparti bland arbetarna är icke längre möjligt; man delar upp sig där alldeles som man gjort på borgerligt håll. Det skulle vara egendomligt, om inte i en framtidig motståndningarna inom de stora partierna skulle resultera i vissa utbrytningar, som kanske väsentligt kunde komma att förändra uppställningen i svensk

politik. Men detta är en annan fråga. Intressantast skall nu bli att se den ställning, som socialdemokratien kommer att inta till det inhemska kommunistpartiet. Skola socialdemokraterna vara mäktiga att hålla en mera moderat och självständig politik eller skall man försöka tävla med kommunisterna i radikalism? I båda fallen riskerar man att förlora valman och framtiden ter sig säkerligen inte längre så ljus som då man en gång trodde, att man kunde erövra majoriteten i andra kammaren.

Dömd för barnmord och fosterfördrivning.

Halmstads rådhusrätt har dömt sommerskan Karin Elisabet Wikström för barnmord och fosterfördrivning till sammanlagt 4 år och 15 dagars straffarbete. Polis-konstapel C. A. Edlund dömdes för delaktighet i fosterfördrivningen till 3 månaders fängelse.

Ett mystiskt dödsfall.

Malmöängarna Bungenas inkom nyligen till Landskrona från Gdynia. På resan hade eldaren Gustaf Eklund avlidit under mystiska omständigheter. Rättsmedicinsk undersökning kommer att verkställas. Eklund var 25 år gammal och hemmahörande i Härnösand.

Kontorsbiträde dömd för förskingring.

För förskingring av medel från Kalmars järnvägar och en personalkassa samt för bedrägeri dömdes rådhusrätten i Kalmars rådhusrätt till sex månaders fängelse jämte 100 kr. böter. Det försingrade beloppet uppgick till sammanlagt omkring 5,500 kr.

Dömd "billånare."

En 20-årig yngling Albert Lennerholm i Stockholm, som under rätt lång tid i stor omfattning "länat" bil har varit på gatorna, dömdes av rådhusrätten till 2 månaders fängelse för det olovliga begagnandet och 1,200 kr:s böter för det han kört utan körkort, kört ovarsamt och varit berusad.

En tredjedel av sitt liv inom fängelset.

Skomakaren Karl August Wigen från Malmö har i Stockholm häktats för en serie inbrottstulder i obebodda sommarvillor. Han utsläpptes i april i år från Långholmen efter 4 års straffarbete för sjätte resan stöld, och han har sammanlagt tillbringat en tredjedel av sitt liv inom fängelsets murar. Det ifrågasättes nu, om han skall interneras på livstid.

Fjärdingsman dömd för förskingring och förfalskning.

Nyligen dömdes före fjärdingsmannen Frits Johanson-Alm att för förskingring i samband med förfalskning samt för sammanse i tjänsten under straffarbete i 1 år och 6 månader med 1 års påföljd. Han förklarades oövrigt att vidare nyttjas i rikets tjänst samt skall ersättas det försingrade beloppet med 3,350 kr.

Stöldiga operer i Västerås.

Under de senaste måtterna har en stöldiga varit i verksamhet i Västerås. Ett flertal affärer ha blivit hemstöta och länsats på kontanter, frimärken samt en del småsaker. Några större summor ha dock icke tillgrepsits. Tjuvarna ha i samtliga fall berett sig tillträde till lokalerna med falska nycklar, varför polisen anser att det är en och samma stöldiga som varit framme. Inalles ha sju inbrott förövats.

Dömd för stöld.

Inför Nas tingslags häradsrätt rannsades nyligen den för stöld häktade arbetaren Lux Johan Jonsson från Vansbro, vilken bestraffad i kamrat på en plånbok med 5,000 kr. samt en bankbok. Då han anhölls innehade han endast 2,500 kr. i kontanter. Resten uppgav han sig ha kastat i en sjö. Denna uppgift vidhöll han även inför rätten. Johansson dömdes för andra resans stöld till 10 månaders straffarbete med 1 års påföljd. De icke tillrätskaffade pengarna, 2,500 kr., skall han ersätta.

Rån och misshandel.

Stadsfiskalen i Visby har för rån och misshandel häktat köpmannen T. R. Henkel-Svensson från Malmö. Den häktade har under ett par månaders tid rest omkring på Gotlands landsbygd iföljd av marknadsresanden H. Ringman, vilken han nyligen svårt misshandlat och sedan inlåst på sitt rum, där ytterligare misshandel förövats. Henkel har i oktober svårt misshandlat en annan gård-farilandsman, J. L. Andersson från Norrköping, vilken Henkel i sitt rum i Visby sparkade av ena benet på.

Bilolycka i Luleå med dödlig utgång.

Härom kvällen inträffade i Luleå en bilolycka, som krävde ett människoliv. En nioårig pojke Erik Hurlig, som till chaufför Arvid Hurlig i Luleå, som lekte på trottoaren utanför Norrlandska motor-komp., sprang plötsligt ut på körbanan, just som en buss passerade. Gossen slogs omkull och busen gick över hans kropp. I ambulans fördes han till lasarettet, men var vid framkomsten dit redan död. Det anses fastslaget, att ren olyckschance föreligger.

Stadsfiskalen i Sala dömd för tjänsteförsummelse.

Sala rådhusrätt har dömt stadsfiskal Th. Hellesten till två månaders suspension för tjänsteförsummelse i samband med förvaringen i Sala polishäkte av förre

bankkamreraren Ernfrid Johanson.

Häktad för otukt brott.

För otukt brott mot en 15-årig dotter har av landsfiskalen i Loos häktats 38-årig arbetaren K. F. Holm. Sjöandan, Loos, Holm nekade, men dottern har erkänt, att fadern sedan flera år tillbaka stått i otillbörligt förhållande till henne.

Dömd för barnmord och fosterfördrivning.

Halmstads rådhusrätt har dömt sommerskan Karin Elisabet Wikström för barnmord och fosterfördrivning till sammanlagt 4 år och 15 dagars straffarbete. Polis-konstapel C. A. Edlund dömdes för delaktighet i fosterfördrivningen till 3 månaders fängelse.

Ett mystiskt dödsfall.

Malmöängarna Bungenas inkom nyligen till Landskrona från Gdynia. På resan hade eldaren Gustaf Eklund avlidit under mystiska omständigheter. Rättsmedicinsk undersökning kommer att verkställas. Eklund var 25 år gammal och hemmahörande i Härnösand.

Kontorsbiträde dömd för förskingring.

För förskingring av medel från Kalmars järnvägar och en personalkassa samt för bedrägeri dömdes rådhusrätten i Kalmars rådhusrätt till sex månaders fängelse jämte 100 kr. böter. Det försingrade beloppet uppgick till sammanlagt omkring 5,500 kr.

Dömd "billånare."

En 20-årig yngling Albert Lennerholm i Stockholm, som under rätt lång tid i stor omfattning "länat" bil har varit på gatorna, dömdes av rådhusrätten till 2 månaders fängelse för det olovliga begagnandet och 1,200 kr:s böter för det han kört utan körkort, kört ovarsamt och varit berusad.

En tredjedel av sitt liv inom fängelset.

Skomakaren Karl August Wigen från Malmö har i Stockholm häktats för en serie inbrottstulder i obebodda sommarvillor. Han utsläpptes i april i år från Långholmen efter 4 års straffarbete för sjätte resan stöld, och han har sammanlagt tillbringat en tredjedel av sitt liv inom fängelsets murar. Det ifrågasättes nu, om han skall interneras på livstid.

Fjärdingsman dömd för förskingring och förfalskning.

Nyligen dömdes före fjärdingsmannen Frits Johanson-Alm att för förskingring i samband med förfalskning samt för sammanse i tjänsten under straffarbete i 1 år och 6 månader med 1 års påföljd. Han förklarades oövrigt att vidare nyttjas i rikets tjänst samt skall ersättas det försingrade beloppet med 3,350 kr.

Stöldiga operer i Västerås.

Under de senaste måtterna har en stöldiga varit i verksamhet i Västerås. Ett flertal affärer ha blivit hemstöta och länsats på kontanter, frimärken samt en del småsaker. Några större summor ha dock icke tillgrepsits. Tjuvarna ha i samtliga fall berett sig tillträde till lokalerna med falska nycklar, varför polisen anser att det är en och samma stöldiga som varit framme. Inalles ha sju inbrott förövats.

Dömd för stöld.

Inför Nas tingslags häradsrätt rannsades nyligen den för stöld häktade arbetaren Lux Johan Jonsson från Vansbro, vilken bestraffad i kamrat på en plånbok med 5,000 kr. samt en bankbok. Då han anhölls innehade han endast 2,500 kr. i kontanter. Resten uppgav han sig ha kastat i en sjö. Denna uppgift vidhöll han även inför rätten. Johansson dömdes för andra resans stöld till 10 månaders straffarbete med 1 års påföljd. De icke tillrätskaffade pengarna, 2,500 kr., skall han ersätta.

Rån och misshandel.

Stadsfiskalen i Visby har för rån och misshandel häktat köpmannen T. R. Henkel-Svensson från Malmö. Den häktade har under ett par månaders tid rest omkring på Gotlands landsbygd iföljd av marknadsresanden H. Ringman, vilken han nyligen svårt misshandlat och sedan inlåst på sitt rum, där ytterligare misshandel förövats. Henkel har i oktober svårt misshandlat en annan gård-farilandsman, J. L. Andersson från Norrköping, vilken Henkel i sitt rum i Visby sparkade av ena benet på.

Bilolycka i Luleå med dödlig utgång.

Härom kvällen inträffade i Luleå en bilolycka, som krävde ett människoliv. En nioårig pojke Erik Hurlig, som till chaufför Arvid Hurlig i Luleå, som lekte på trottoaren utanför Norrlandska motor-komp., sprang plötsligt ut på körbanan, just som en buss passerade. Gossen slogs omkull och busen gick över hans kropp. I ambulans fördes han till lasarettet, men var vid framkomsten dit redan död. Det anses fastslaget, att ren olyckschance föreligger.

Stadsfiskalen i Sala dömd för tjänsteförsummelse.

Sala rådhusrätt har dömt stadsfiskal Th. Hellesten till två månaders suspension för tjänsteförsummelse i samband med förvaringen i Sala polishäkte av förre

bankkamreraren Ernfrid Johanson.

Häktad för otukt brott.

För otukt brott mot en 15-årig dotter har av landsfiskalen i Loos häktats 38-årig arbetaren K. F. Holm. Sjöandan, Loos, Holm nekade, men dottern har erkänt, att fadern sedan flera år tillbaka stått i otillbörligt förhållande till henne.

Dömd för barnmord och fosterfördrivning.

Halmstads rådhusrätt har dömt sommerskan Karin Elisabet Wikström för barnmord och fosterfördrivning till sammanlagt 4 år och 15 dagars straffarbete. Polis-konstapel C. A. Edlund dömdes för delaktighet i fosterfördrivningen till 3 månaders fängelse.

Ett mystiskt dödsfall.

Malmöängarna Bungenas inkom nyligen till Landskrona från Gdynia. På resan hade eldaren Gustaf Eklund avlidit under mystiska omständigheter. Rättsmedicinsk undersökning kommer att verkställas. Eklund var 25 år gammal och hemmahörande i Härnösand.

Kontorsbiträde dömd för förskingring.

För förskingring av medel från Kalmars järnvägar och en personalkassa samt för bedrägeri dömdes rådhusrätten i Kalmars rådhusrätt till sex månaders fängelse jämte 100 kr. böter. Det försingrade beloppet uppgick till sammanlagt omkring 5,500 kr.

Dömd "billånare."

En 20-årig yngling Albert Lennerholm i Stockholm, som under rätt lång tid i stor omfattning "länat" bil har varit på gatorna, dömdes av rådhusrätten till 2 månaders fängelse för det olovliga begagnandet och 1,200 kr:s böter för det han kört utan körkort, kört ovarsamt och varit berusad.

En tredjedel av sitt liv inom fängelset.

Skomakaren Karl August Wigen från Malmö har i Stockholm häktats för en serie inbrottstulder i obebodda sommarvillor. Han utsläpptes i april i år från Långholmen efter 4 års straffarbete för sjätte resan stöld, och han har sammanlagt tillbringat en tredjedel av sitt liv inom fängelsets murar. Det ifrågasättes nu, om han skall interneras på livstid.

Fjärdingsman dömd för förskingring och förfalskning.

Nyligen dömdes före fjärdingsmannen Frits Johanson-Alm att för förskingring i samband med förfalskning samt för sammanse i tjänsten under straffarbete i 1 år och 6 månader med 1 års påföljd. Han förklarades oövrigt att vidare nyttjas i rikets tjänst samt skall ersättas det försingrade beloppet med 3,350 kr.

Stöldiga operer i Västerås.

Under de senaste måtterna har en stöldiga varit i verksamhet i Västerås. Ett flertal affärer ha blivit hemstöta och länsats på kontanter, frimärken samt en del småsaker. Några större summor ha dock icke tillgrepsits. Tjuvarna ha i samtliga fall berett sig tillträde till lokalerna med falska nycklar, varför polisen anser att det är en och samma stöldiga som varit framme. Inalles ha sju inbrott förövats.

Dömd för stöld.

Inför Nas tingslags häradsrätt rannsades nyligen den för stöld häktade arbetaren Lux Johan Jonsson från Vansbro, vilken bestraffad i kamrat på en plånbok med 5,000 kr. samt en bankbok. Då han anhölls innehade han endast 2,500 kr. i kontanter. Resten uppgav han sig ha kastat i en sjö. Denna uppgift vidhöll han även inför rätten. Johansson dömdes för andra resans stöld till 10 månaders straffarbete med 1 års påföljd. De icke tillrätskaffade pengarna, 2,500 kr., skall han ersätta.

Rån och misshandel.

Stadsfiskalen i Visby har för rån och misshandel häktat köpmannen T. R. Henkel-Svensson från Malmö. Den häktade har under ett par månaders tid rest omkring på Gotlands landsbygd iföljd av marknadsresanden H. Ringman, vilken han nyligen svårt misshandlat och sedan inlåst på sitt rum, där ytterligare misshandel förövats. Henkel har i oktober svårt misshandlat en annan gård-farilandsman, J. L. Andersson från Norrköping, vilken Henkel i sitt rum i Visby sparkade av ena benet på.

Bilolycka i Luleå med dödlig utgång.

Härom kvällen inträffade i Luleå en bilolycka, som krävde ett människoliv. En nioårig pojke Erik Hurlig, som till chaufför Arvid Hurlig i Luleå, som lekte på trottoaren utanför Norrlandska motor-komp., sprang plötsligt ut på körbanan, just som en buss passerade. Gossen slogs omkull och busen gick över hans kropp. I ambulans fördes han till lasarettet, men var vid framkomsten dit redan död. Det anses fastslaget, att ren olyckschance föreligger.

Stadsfiskalen i Sala dömd för tjänsteförsummelse.

Sala rådhusrätt har dömt stadsfiskal Th. Hellesten till två månaders suspension för tjänsteförsummelse i samband med förvaringen i Sala polishäkte av förre

bankkamreraren Ernfrid Johanson.

Häktad för otukt brott.

För otukt brott mot en 15-årig dotter har av landsfiskalen i Loos häktats 38-årig arbetaren K. F. Holm. Sjöandan, Loos, Holm nekade, men dottern har erkänt, att fadern sedan flera år tillbaka stått i otillbörligt förhållande till henne.

Dömd för barnmord och fosterfördrivning.

Halmstads rådhusrätt har dömt sommerskan Karin Elisabet Wikström för barnmord och fosterfördrivning till sammanlagt 4 år och 15 dagars straffarbete. Polis-konstapel C. A. Edlund dömdes för delaktighet i fosterfördrivningen till 3 månaders fängelse.

Ett mystiskt dödsfall.

Malmöängarna Bungenas inkom nyligen till Landskrona från Gdynia. På resan hade eldaren Gustaf Eklund avlidit under mystiska omständigheter. Rättsmedicinsk undersökning kommer att verkställas. Eklund var 25 år gammal och hemmahörande i Härnösand.

Kontorsbiträde dömd för förskingring.

För förskingring av medel från Kalmars järnvägar och en personalkassa samt för bedrägeri dömdes rådhusrätten i Kalmars rådhusrätt till sex månaders fängelse jämte 100 kr. böter. Det försingrade beloppet uppgick till sammanlagt omkring 5,500 kr.

Dömd "billånare."

En 20-årig yngling Albert Lennerholm i Stockholm, som under rätt lång tid i stor omfattning "länat" bil har varit på gatorna, dömdes av rådhusrätten till 2 månaders fängelse för det olovliga begagnandet och 1,200 kr:s böter för det han kört utan körkort, kört ovarsamt och varit berusad.

En tredjedel av sitt liv inom fängelset.

Skomakaren Karl August Wigen från Malmö har i Stockholm häktats för en serie inbrottstulder i obebodda sommarvillor. Han utsläpptes i april i år från Långholmen efter 4 års straffarbete för sjätte resan stöld, och han har sammanlagt tillbringat en tredjedel av sitt liv inom fängelsets murar. Det ifrågasättes nu, om han skall interneras på livstid.

Fjärdingsman dömd för förskingring och förfalskning.

Nyligen dömdes före fjärdingsmannen Frits Johanson-Alm att för förskingring i samband med förfalskning samt för sammanse i tjänsten under straffarbete i 1 år och 6 månader med 1 års påföljd. Han förklarades oövrigt att vidare nyttjas i rikets tjänst samt skall ersättas det försingrade beloppet med 3,350 kr.

Stöldiga operer i Västerås.

Under de senaste måtterna har en stöldiga varit i verksamhet i Västerås. Ett flertal affärer ha blivit hemstöta och länsats på kontanter, frimärken samt en del småsaker. Några större summor ha dock icke tillgrepsits. Tjuvarna ha i samtliga fall berett sig tillträde till lokalerna med falska nycklar, varför polisen anser att det är en och samma stöldiga som varit framme. Inalles ha sju inbrott förövats.

Dömd för stöld.

Inför Nas tingslags häradsrätt rannsades nyligen den för stöld häktade arbetaren Lux Johan Jonsson från Vansbro, vilken bestraffad i kamrat på en plånbok med 5,000 kr. samt en bankbok. Då han anhölls innehade han endast 2,500 kr. i kontanter. Resten uppgav han sig ha kastat i en sjö. Denna uppgift vidhöll han även inför rätten. Johansson dömdes för andra resans stöld till 10 månaders straffarbete med 1 års påföljd. De icke tillrätskaffade pengarna, 2,500 kr., skall han ersätta.

Rån och misshandel.

Stadsfiskalen i Visby har för rån och misshandel häktat köpmannen T. R. Henkel-Svensson från Malmö. Den häktade har under ett par månaders tid rest omkring på Gotlands landsbygd iföljd av marknadsresanden H. Ringman, vilken han nyligen svårt misshandlat och sedan inlåst på sitt rum, där ytterligare misshandel förövats. Henkel har i oktober svårt misshandlat en annan gård-farilandsman, J. L. Andersson från Norrköping, vilken Henkel i sitt rum i Visby sparkade av ena benet på.

Bilolycka i Luleå med dödlig utgång.

Härom kvällen inträffade i Luleå en bilolycka, som krävde ett människoliv. En nioårig pojke Erik Hurlig, som till chaufför Arvid Hurlig i Luleå, som lekte på trottoaren utanför Norrlandska motor-komp., sprang plötsligt ut på körbanan, just som en buss passerade. Gossen slogs omkull och busen gick över hans kropp. I ambulans fördes han till lasarettet, men var vid framkomsten dit redan död. Det anses fastslaget, att ren olyckschance föreligger.

Stadsfiskalen i Sala dömd för tjänsteförsummelse.

Sala rådhusrätt har dömt stadsfiskal Th. Hellesten till två månaders suspension för tjänsteförsummelse i samband med förvaringen i Sala polishäkte av förre

WINNIPEG.

Läkare.

DR. M. RADY
LAKARE OCH KIRURG
Föreningsläkare för Vasaorden och Norden.
253 Portage Avenue,
(100 Toronto General Trust Bldg.)
Hörnet av Portage och Smith.
Telefon; 24 840 Bostaden: 49 763
Om svar ej erhålles ring 42 309

Dr. P. A. ECKMAN
Svensk Tandläkare
Gott Tandläkarearbete
Hörnet Main St. & Logan Ave. Telefon 88 667

Dr K. J. BACKMAN
Specialist för hud- njur- urin- och veneriska sjukdomar.
307 McARTHUR BUILDING, 211 PORTAGE AVENUE,
(Ovanför Childs Restaurant)
Mottagningstider: 10-1 f. m. - 4-9 e. m. Helgd. 10-12 f. m.
Tel. Kontor 21 091. Bostad 30 450
SVENSKA TALAS

DR. B. J. GINSBURG
Praktiserande läkare och kirurg.
SPECIALIST
VENERISKA köns-, urin- och hudsjukdomar.
Mottagningstider: 10-1 f. m. - 4-9 e. m. Helgd. 10-12 f. m.
403-4 McArthur Building, (nära Portage & Main)
(ovanför Childs Restaurant)
Telefoner: Kontor 88 591. Bostad 87 709.

Advokater.

JOS. T. THORSON
Barrister etc.
SCARTH, GUILD & THORSON
308 Mining Exchange Bldg.
Privat tel.: 35 736 Kontor: 24 962

Hotel.

BELL HOTEL
Hörn. Main och Henry, 1 kvarter söder om C. P. R. Station.
Pris \$1.50 till \$3.50 per dygn. Detta hotell har sprygt försatta med nya möbler och underligt en grundlig restaurang. Kallt och varmt vatten i alla rum av vilka 40 äro försedda med bad. Tre tillräckligt stora och bekväma. Speciala priser för veckor och månader.
D. A. McLELLIN, ägare. Telefon 28 978

CLUB HOTEL
652 MAIN STREET
WINNIPEG, MAN.
(Parlor in connection)
Snyga, trevliga rum från \$1.00. Enda brandsäkra hotell i Winnipeg med rum så lågt som \$1.00.
Chas. Gustafson & Altie Woods.
Telefon 25 738. (P. d. innehavare

S. C. T.'s Följetong:

Den Hemlighetsfulla Fotbollen

Äventyrsroman

av A. Klinckowström.

"Skål, mina damer, och tack för god värd."

"Skål för gott kamratskap". Konsulin kände sig trött och sjönk tillbaka på kudden med en schaglig förmörmelse av att leva i en bästa av världar.

Fröken Radek lutade sig över tonom, rättade moderligt på kudlarna och stoppade om honom tätt.

"Nu nog för i dag! Vad ni nu behöver, towarisch Jonas, är att sova."

Konsulin slöt lidigt ögonen, allt för trött att svara, och efter några ögonblick märkte fröken Radek på hans jämna andhämtning, att han sov den rättfärdiges sömn.

Tyst resande sig från sängkanten stod hon en stund med nymligt välbehag betraktande den slumrande blonda jätterns herkuliska lemmar. Ja, han kunde bli till nytta även han för den heliga saken, inte så nyttigt kanske som den andre, han, som vägrat sälja sig och sina hemligheter, men dock nyttig — fröken Radek kände inte utan en viss jägarstolt, att hon trots allt ej kommit tomhänt hem, från sin jaktexpedition.

VIII.

FADDERMIDDAGEN.

Några timmar efter de i föregående kapitel skildrade händelserna, medan "towarisch Jonas" ännu alljämt ute på Smedsuddens slumrade på sitt öra, drömande ljuga drömmar om vita tänder och mörka, underbart talande ögon, suto baron Fabian Klewenhueller och Gordon Benell på Stora Klubbens avbildande greve Parsifal Toll och artisten Leclou, båda jämte baronen av Gordon inbjuda på en k. "faddermiddag", i anledning av hans inval i klubben.

"Jag har nyheter, Gordon," började baronen omedelbart efter att ha skakat hand — med den yngre vännen. "Svale lämnade mig i förmiddags ett nytt radiogram; samma chiffer, samma nyckel, samma adressat, kort sagt: det meämas a la mème, som en fransman skulle uttryckt det. Jag har redan tolkat om det i vanlig hederlig svenska. Här har du det; som du ser, lakoniskt och som — vänligt en smula gåtfullt."

"Cezze: 446 — Olga. XVI: X. Orlow med otalighet avbildad däröver. Ombesörj adress. Flannagan på väg med lag. Låt Huuhkaja stanna tills vidare. Framför allt försiktighet!"

Huvudvarteret. Gordon Benell genomsläppte ett par gånger tankfullt papperet och vände en frågande blick mot baronen.

"Och av det här sluter du?" "Ett och annat. Först och främst, att Orlow endast är här på genomsra. Telegrammetts 'däröver' syftar tydligen antingen på England eller kanske än troligare på Amerika. Det är där, bortom havet, som han 'med otalighet avbildas' och som 'man väntar mycket av hans övertalningsförmåga.' Apropos Orlow, du har väl inte fått svar på ditt telegram ännu?"

Artist Benell räckte baronen en blå telegramsblankett: "Var så god. Det kom just nysst; tyvärr inte värst upplysande som du ser."

"Orlow obekant. Handla efter omständigheterna. Håll mig underrättad. Undvik dra in de lokala myndigheterna i saken."

"Och av det här sluter du?" "Ett och annat. Först och främst, att Orlow endast är här på genomsra. Telegrammetts 'däröver' syftar tydligen antingen på England eller kanske än troligare på Amerika. Det är där, bortom havet, som han 'med otalighet avbildas' och som 'man väntar mycket av hans övertalningsförmåga.' Apropos Orlow, du har väl inte fått svar på ditt telegram ännu?"

Artist Benell räckte baronen en blå telegramsblankett: "Var så god. Det kom just nysst; tyvärr inte värst upplysande som du ser."

"Orlow obekant. Handla efter omständigheterna. Håll mig underrättad. Undvik dra in de lokala myndigheterna i saken."

"Och av det här sluter du?" "Ett och annat. Först och främst, att Orlow endast är här på genomsra. Telegrammetts 'däröver' syftar tydligen antingen på England eller kanske än troligare på Amerika. Det är där, bortom havet, som han 'med otalighet avbildas' och som 'man väntar mycket av hans övertalningsförmåga.' Apropos Orlow, du har väl inte fått svar på ditt telegram ännu?"

Artist Benell räckte baronen en blå telegramsblankett: "Var så god. Det kom just nysst; tyvärr inte värst upplysande som du ser."

"Orlow obekant. Handla efter omständigheterna. Håll mig underrättad. Undvik dra in de lokala myndigheterna i saken."

"Och av det här sluter du?" "Ett och annat. Först och främst, att Orlow endast är här på genomsra. Telegrammetts 'däröver' syftar tydligen antingen på England eller kanske än troligare på Amerika. Det är där, bortom havet, som han 'med otalighet avbildas' och som 'man väntar mycket av hans övertalningsförmåga.' Apropos Orlow, du har väl inte fått svar på ditt telegram ännu?"

Artist Benell räckte baronen en blå telegramsblankett: "Var så god. Det kom just nysst; tyvärr inte värst upplysande som du ser."

"Orlow obekant. Handla efter omständigheterna. Håll mig underrättad. Undvik dra in de lokala myndigheterna i saken."

"Och av det här sluter du?" "Ett och annat. Först och främst, att Orlow endast är här på genomsra. Telegrammetts 'däröver' syftar tydligen antingen på England eller kanske än troligare på Amerika. Det är där, bortom havet, som han 'med otalighet avbildas' och som 'man väntar mycket av hans övertalningsförmåga.' Apropos Orlow, du har väl inte fått svar på ditt telegram ännu?"

Artist Benell räckte baronen en blå telegramsblankett: "Var så god. Det kom just nysst; tyvärr inte värst upplysande som du ser."

"Orlow obekant. Handla efter omständigheterna. Håll mig underrättad. Undvik dra in de lokala myndigheterna i saken."

Jag tänker mig möjligheten, att det vore frågan om ett fotbollslag."

"Bravo, Gordon, där hjälpte dig din engelska uppfostran på traven; du har det min gosse, du har det! Här ha vi alltså ännu en gång den fördomda fotbollen! Jag skall sannerligen efter middagen se till att få tag i någon av sportreferenterna och hora åt, om de ha reda på något."

Sammalet avbröts här av de båda övriga gästernas ankomst, var efter sällskapet, efter undanstökad hälsningseremoni, tvärs över hallen begav sig till den s. k. "lilla matsalen", ett mindre, för privatställningar sådana som den ifrågavarande, bestämt rum, där ett elegant dukat bord och en apretitrande smörgåsbricka väntade de inträdande.

Man skyndade att taga plats. Greve Parsifal, högtiden till ära smyckad med en jättstort chrysanthemum och iförd en splitter ny vit väst, en conceptio immaculata av hans livskraddares skaparfantasi, intog hedersrummet vid värdens högra sida, på den vänstra satt artisten Sophus Leclou, en gammal herre med pittoreskt fillosofuhuvud och ovanligt livlig mimik, full av historier och minnen från åttiotalets opponeters glada Parisid.

Baron Klewenhueller upptog den återstående platsen mitt emot värdens Matsedel. Gordon hade själv sammansatt den enligt följande beprövade recept: Kall konnömme med oststänger, kräftor, stekt unganka med grönsallad och oliver, kaffeglacé och blandad frukt, väckte allmänt erkännande, helst som de olika rätterna fukta des med några av dessa gamla, utökta vinnmärken, Stora Klubbens hovmästare vet att spara till verkliga högtidliga tillfällen i verkliga kändarnes liv. Stämningen var redan från början förträfflig, och innan den sista kräftan blivit upprutten, hade redan greven tagit sin tredje snaps och artisten Leclou börjat sin första historia, som vanligt handlade om hans avlidne vän och yrkesbroder, målaren Axelsson, gemenligen "Färsken" kallad.

"Den där färsken", artisten Leclou vände sig här till värdan på stället, vilken i sin egenskap av nyvald föreföll vara mest tacksam som auditorium, "den där Färsken jag talar om, ja, herr Benell är nog litet för ung för att komma ihåg honom, hade en vinter legat nere i Afrika, i Algeriet eller Morocco eller var det nu kan ha varit, och där målade han bland en del annat en tavla med ett par lejon, som stod i en öken. Det var ingen dålig tavla för resten, han kunde nog en del, gamle Färsken, skall jag säga herr Benell. Nå, hemkommen hit, hade han en utställning förstås, och där ställde han ut de där lejonerna i öken. En grosshandlare fick se tavlan, och hur det nu vara, efter en tid tågar han upp på Färskens atelier och annuler sig som spekulant. Naturligtvis var ingen färdig, och så var det, för all del, och det hade nog också blivit affär av, om bara inte den där grosshandlaren varit så frägsig."

"Hur har artisten burit sig åt egentligen, för att få de där lejonerna att stå stilla?" frågade han just sol han skulle till och ta upp plånboken. Men se, då var det inte möjligt för Färsken att hålla sig utan han skulle prompt svara: "Jag bjöd dem på franska bröd!"

"— Artisten Leclou imiterade med sällsamt virtuositet sin avlidne väns egendomliga, något hessa organ. — "På franska bröd", sa grosshandlaren och blånade på Färsken, "tror herr Axelsson verkligen, att den historien går i mig?"

"— Ja", säger då Färsken, "jag hade nästan hoppats det". Grosshandlaren stoppar försas in plånboken och går sin väg arg som ett hi, och där sätt Färsken med sina oklejon."

Mån skrattade hjärtligt åt historien, mindre kanske åt anekdoten själv än åt gubben Leclous virtuosmässiga berättarkonst. Den

att utnyttja framgången, genom att tolka fallet som en uppmaning att fortsätta på samma bog.

"Det var för resten samma Färsken, som uppträdde då en arkitekt en gång höll föredrag på Konstnärsklubben om tavelramar. Den där arkitekten rekommenderade att på en furubräda limma fast sockergrön och så förgylla eller bronsera det hela. Det skulle bli så billigt och stiftfullt tyckte arkitekten."

"Ja då", skrek Färsken därifrån han satt, "och går det för gallet, så kan en fattig målare alltid klara sig med att suga på ramarna!"

Suga på ramarna! Ah, så förskräckligt! ropade greve Parsifal med fasan tydligt målad i sitt ansikte, "men det kommer, mina herre, det kommer; fortsätter det som nu, har man helt enkelt snarare inte råd att leva!"

"Och alltsamma för det eländiga krigets skull!" stönade gamle Leclou filosofiskt smuttande på ett glas av den bästa bourgogne, som någonsin passerat en svensk tullgräns.

"Tala inte om kriget!" skrek greven med den vanliga tragiska gesticen a la Mounet-Sully. "Tala inte om kriget! Kriget har gjort mig till ateist, antimilitarist och kosmopolit!"

"Någon nytta har det alltså gjort, Skål Parsifal!"

"Skål, struntpojke! Du är ändå inte så dum!"

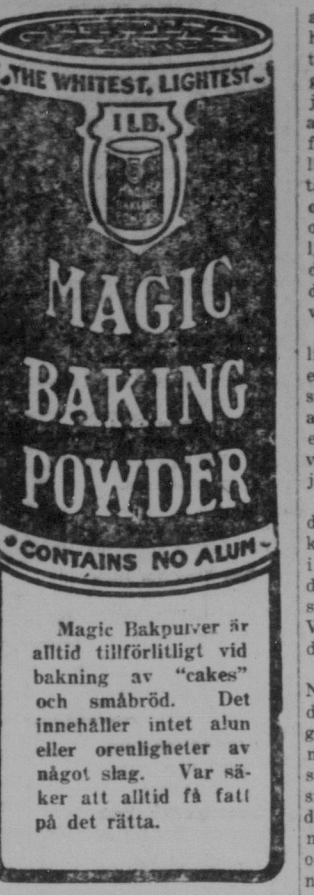
"Men en en förbannat dålig patriot!" inflickade artisten Leclou, som läste Allehand, lutade åt unghogens politiska uppfattning och ej kunde försona sig med baron Klewenhullers svärmiska beundran för Nationernas förbund.

"Patriotism? Fosterlandskärlek?" Greve Parsifal hoppade till på sin stol, som om han fått en elektrisk stöt. "Människökärleken förvandlad till ett geografiskt begrepp, humaniteten bunden vid en konventionell gränslinje; hu, så färskräckligt!"

"Man skall älska sin nästa, Leclou!"

"Och man skall framför allt älska sig själv!" insköt baronen i det ha försäga sin talrik med en extra portion ankstek. "Vad menas i grunden botten med att offra sig för det allmänna? I nio fall av tio att offra sig, för att några rätt så obetydliga herrar X, Y, Z, skola få sitta vid makten till fröjd och glädje för sig själva och sina vänner, i det tionde och ellevte, skall då ställa sig för en annan, som har en rent av syndig mani att i ur och skur bara tänka på andra och vilja ågöra förmyndare och försyn för sina medmänniskor. Det är den sortens folk, som agiterar för totalförbud och bildar föreningar mot tobaksmissbruk och vill ha bort den offentliga dansen."

"Totalförbud! Ha bort dansen! Förfrående!" Greve Parsifal sträckte ut de hopvånade händerna mot taket, ligsons anropade han högre makter att i eget intresse komma ned och ta kännedom om det oerhörda, som hotade människöheten.

adlingen hade mer, än en gång, helst efter att med avidande hjärta ha nödgats likvidera en tväntnota å för blott ett par år sedan otänkbart belopp, i drömmen tyckt sig se den huldade himladrottningen likt en samskyldig dea ex machina sväva ned till hans läger med stjärnbaner i ena handen och en check på ett sextsiffrigt tal i den andra. Baronen höjde skratrande sitt glass:

"Där ser du, Parsifal; även dumin Brutus, är i craktiken egoist!"

"Vem tusen blir inte till sist egoist i de här tiderna?" Du har väl hört vad min kusin Lobbe sa häromdagen? 'Människorna är så egenlyftiga', sa han, 'ingen tänker på mig utom jag själv!'"

"Skål för Lobbe, det var ta mig tusen djupsinnt sagt!"

"Och så sant sedan!"

"Det ledsamma i saken är att det inte alls är så sant som det låter", invände baronen i det han betänksamt skaldade en persika, "det finns tvärtom en massa folk i de här tiderna som har en rent av syndig mani att i ur och skur bara tänka på andra och vilja ågöra förmyndare och försyn för sina medmänniskor. Det är den sortens folk, som agiterar för totalförbud och bildar föreningar mot tobaksmissbruk och vill ha bort den offentliga dansen."

"Totalförbud! Ha bort dansen! Förfrående!" Greve Parsifal sträckte ut de hopvånade händerna mot taket, ligsons anropade han högre makter att i eget intresse komma ned och ta kännedom om det oerhörda, som hotade människöheten.

Aktenskapsdebatt.

— Barn, du har dock ingen orsak att beklaga dig! Jag behandlar ju dig som en ängel!

— Menar du därför att jag aldrig får några kläder?

Erövråd med storm.

På en bänk i Humlegården sitter en jungfru och bredvid henne en gäst. Slutligen utbrister den senare:

— Uräkta, min fröken, men ni tjänar bestämt hos något herrskap och har ledigt i eftermiddag.

— Ja.

— Nä, trivs ni bra hos ert herrskap?

— Ja, ganska bra.

— Nä, hurudan är maten?

— God — jag får både kött och fisk och suppannat i övertöd.

— Uräkta, fröken, men vad heter ni?

— Betty.

— Betty, jag väskar dig!

KRUBBAN! KORSET! KRONAN!

Fort. fr. sid. 1.

Utän Jesus funnes ingen kärlek här på jorden!

All världens konst har icke förmått att skapa en gestalt med en gnista av Hans levande, värmande kärlek: därtill är till och med den vitaste marmor, för kall och för hård. Jesus är den Ende. Som visat oss, vad verklig kärlek är: Han förkroppsligade den gudomliga kärleken i Sin lära, i Sitt liv, i Sitt lidande, i Sin uppståndelse, i Sin upphöjelse härlighet.

Ideen i Jesu världsakadning:

att bärande, tröstande, helande, hjälpsande, manande, straffande, tukande, uppfostrande kärlek är grundlagen i himmelen och på jorden, är så övermånskligt stort att den icke kan hava sprungit fram blott och bart ur en mänsklig hjärna och en människas hjärta: Gud har här uppenbarat Sitt och Sitt väsen. Därför var och är och förbliver Jesus "Världens ljus", emedan Han förkroppsligat den gudomliga kärleken: blott där kärlek finnes och verkar, blir, är och förbliver ljuset.

Låt oss en gång vara riktigt ärliga mot oss själva och låt oss för ett ögonblick torra av livets smink; det, som sedan bliver kvar att leva för, är icke mycket mer än ett intet... om vi icke besutto vissheten om evigt ljus och om utjämna, gudomlig kärlek.

Addera samman alla högljudda rop efter klarhet, ljus, sol, frid, kärlek, rättfärdighet, evighet här i livets ström... och jag frågar dig: var får du mod ifrån att avstå från bibelns Jesus, den Ende, vars stöd du så väl behöver... du och de andra?

Utän denne föraktade man från Nazaret vore världen i dag det, den var för två tusen år sedan: en grav, som i sitt inre doljer ruttande, stinkande banknoter och som utåt är smyckad med en av smuts besudlad vit duk. Jag hör den himmelska koren sjunga i julemattnen: "Ara vare Gud i höjden och frid på jorden till människorna ett gott behag" och jag ser runt omkring mig: synd, strid, gudlöshet, sedeslöshet, avund, elakhet, ja, hat och kiv till och med mellan söner och dottrar av ett och samma folk, mellan makar: om jag icke vore övertygad om, att "den eviga kärleken" förbarmar sig över denna världen, så full av synd och skuld den än är, så åtröstade för mig intet annat än försvivans pessimism. Vi, du och jag, kunna icke ensamma skaffa synden ur världen men med oss står... Gud vare tack och lov... de tre, som en gång helt skola besegra densamma: Krubban! Korset! Kronan! Härligt är ljuset från dessa tre i tidernas och världarnas julenatt och stor är den karavan av törstande människor, som i deras sken drager fram mot "Livets källa".

"Jesus segrar, Jesus häskar": dessa bliva en gång slutorden i den eviga sängen om: Krubban! Korset! Kronan! Jag frågar dig och ditt samvete: Behövers du till? Behövers du kärlek? Har du ljus? Har du kärlek? Är du ljus? Är du kärlek?

Är Han den sol, som lyser upp ditt "jag", har Han bragt ljus och värme i ditt liv... så finnes endast en möjlighet: även du är då en stråle av denna sol och värmande solens strömmar ut från dig i form av kärlek. Ljus och kärlek höra en gång för alltid samman!

Än en gång är det jul... ännu en gång lyser stjärnan från Betlehem på fästet och visar oss vägen från Krubban! över Korset! till Kronan! Är det verklig jul i din själ: vägar du stiga upp i ditt "jags" djup och uppleva soluppgångens: ditt liv kommer då att genom verkan av ljuset från Jesu kärlek förvandlas till ett liv med Gud... till ett evigt liv!

"Nu segrar alla trognas hopp: vid änglars lövsång rinner opp en salig morgonskåra. Hon slannar över Herrens hus och följén skola i dess ljus församlas sig så gärna."

Stort ljus, klart ljus, nedergjutets; natten slutes, dagen börjas att kring hela världen soörjas."

Där Jesus Kristus är, där är kärlek; där kärlek är, där är ljus; där ljus är, där är liv; ljus skapar liv! All vetenskap i världen förmår icke framställa konstgjort ljus, som äger livgivande kraft: här är gudomlig originalitet. Rätten att skapa liv är en gång för alltid Hans och endast Hans rätt: "Ty hos Dig är livets källa, i Ditt ljus se vi ljus." (Ps. 36, 10). Endast Än har Han, ljuset och livets Fader, avstått Sin skaparett... åt Honom, om vilken änglakören i Betlehem sjunger: "Kristus är född!" Han är livet... Han är ljuset! Utän Honem intet ljus, utan Honem intet liv... blott ty utan och död! Den, som vill leva... om det nu är en människa eller hela folk... om det är en individ eller nationer... måste efterfölja Honem. Detta är sanningen: det finnes intet liv för tid och evighet här i världen annat än genom Jesus Kristus.

Om vi bläddra i en enstaka lilla människans dagbok... eller om vi bläddra igenom hela människosläktets historia: där Kristus häskar... där viker natten... där blir det ljus... (i form av frid... glädje... kraft... tröst) och stän-

dig liv... nytt, friskt liv. Där Kristus förnekas, där brytes allt konstlat liv samman, där frodas egenkärlek... avund... hat... tvärdräkt... ofrid... där härskar andlig och moralisk dygd... där slår livet trossen ut i tvivel på livet... där slår livets njutande ut i avsmak för livet... där förbytes livskraften i dödade vanmakt. "Om någon är i Kristus, så är han en ny människa; det gamla livet förgår... ett nytt tager sin början." Folk, som planat ut Jesu kors ur sitt hjärta, äro döende nationer... nationer-därgmat, i vilkas hjärta korskets kraft verkar, äro världs-härskande folk: Detta är en naturlig! All livskrafts rot leder till: Krubban! Korset! Kronan!; om denna rot skäres av, inträder: döden. Jesus är världens ljus! Krubban! Korset! Kronan! äro Hans utän Jesus vore intet liv möjligt!

Kristus genom ditt livs akthet. Du skall icke kasta skugga över din väg... du skall vara en andlig strålkastare: bort med allt slags skugga ur ditt liv! Liksom solen är naturens centrum, måste Jesus vara ditt och mitt livs centrum, omkring vilket allt rör sig, från vilket allt belyses och förklaras: det goda inom oss måste växa till genom verkan av denna sol, det onda måste tyna av och dö ut: allt mer ljus... allt mindre skugga!

Jesus är fläckfri... Han är enbart: Ljus! Kärlek! Liv! Så fläckfria som Kristus kunna du och jag aldrig bli, men vi kunna bevisa världen att: där Kristus lever, där lyser solen, där härskar den eviga våren, där ler den eviga lyckan, där jublar den eviga ungdomen, där triumferar den eviga härligheten! Endast Jesu sol är segranskraft!

Du känner dig som ett allt för litet och obetydligt ljus? Finnes det-icke många namnlösa ljuskroppar på himlavalvet? Har icke den minsta ljusstump i din ljusstake sitt ljusvärde? Minnes alltid, att ljuset från en enda liten tändsticka under nattens mörker en gång räddade femton skeppbrutna, som sedan dagar drevit kring på havets livbåten, sedan skeppet slagits i spillost mot de lurande klipporna: den vaksamme kaptanen på den stora ångaren såg det spåda lilla ljusketten, som strålade ut från tändstickan, och riktade strålkastaren, som rjorde natt till dag, på de nödställda: det betydde deras räddning. Behövar jag översätta denna illustration ur det mänskliga livet? Du förstår mig dock, eller hur?

Må ingen säga: "Jag är ingenting, jag har ingenting, jag förmar ingenting." Må du vara en den fattigaste tiggare, den eländigaste krympling, ett ensamt människobarn, en av dem, som känna sig överflödiga här på jorden... det minsta lilla ljus i ditt inre kan av Gud användas att rädda många själar! Han vill, att du och jag handlägg skola svara på frågan: "Varför firas julen?" Det skulle då verkligen bli ljus här på jorden, om var och en i denna omkring vilket allt rör sig, från vilket allt belyses och förklaras: det goda inom oss måste växa till genom verkan av denna sol, det onda måste tyna av och dö ut: allt mer ljus... allt mindre skugga!

Krubban skulle då utstråla Kristus ljus... över alla!

Korset skulle då föda fram Kristus kärlek... i alla!

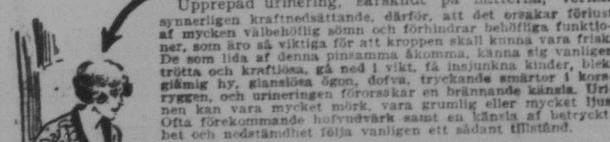
Kronan skulle då alstra Kristus liv... i alla!

...och dock; det finnes ännu så mycket dött ljus... så många utslottade stjärnor... så mån jag utbrunna stjärn bland oss människor!

O, mer ljus! O, mer kärlek! O, mer liv!

Amen.

Irritationer i Njurar och Urinblåsa göra att Ni känner Er så här

Upprepad uriner, smärtdåd på nätterna, verkar spränga urinstämningen, därför, att det orsakar förstärkt av mycken välbehöglig sömn och förhindrar behagliga funktioner, som äro så viktiga för att kroppen skall kunna vara frisk. De som lida af denna plågsamma åkomma, känna sig vanligen trötta och kraftlösa, så ned i vikt, få insjukna kinder, buk, ryggen, och urinstämningen förorsakar en brännande känsla. Urinen kan vara mycket mörk, vara grumlig eller mycket ljust. Ofta förekommande huvudvärk samt en känsla af betryckhet och nödrandighet följa vanligen ett sådant tillstånd.

Nuga-Tone Gör att Ni Känner Er Så Här

Nuga-Tone ger snabb lindring för irritationer i njurar och urinblåsa genom att stimulera och stärka utsöndringsorganen och hjälper på så sätt uppbyggandet gifter, som orsaka irritationer, urineringskanalerna och upprättande och upprättande. De vitala organen återvinna sin styrka, blåsliga kinder bli röda, hyn får en frisk färg, vikten ökar och livet får en ny mening.

Magåkomor Nuga-Tone är underbart för magåkomor — indigestion, dålig aptit, gas eller sjukligheter i mage och tarmlar, uppblåsningar av vatten eller matpartiklar, trötthet, svaghet, huvudvärk och nervösa och en ständig känsla af trötthet.

Nuga-Tone upphever förstoppning genom att rena magen och stärka utsöndringsorganen, och hjälper på så sätt för belagd tunga, obehagig andedräkt, tvätt, saljiska och liknande åkomor.

Tag ej något substitut — ingenting är så bra som Nuga-Tone. Hvarje flaska innehåller 30 tabletter — en hal timmas behandling. Alla som säga mediciner, tillståndet till Nuga-Tone, eller kan skaffa det åt er från sin partiför. Försumma ej ett försöka des.

CUNARD-LINIEN

1840-1929

Den äldsta ångbåtlinien i trafik på Canada.

¶ Cunard Linien anordnar i London en rundtur för sina passagerare, som sätter dem i tillfälle att få se världens största stad.

¶ Cunard Linien har en speciell skandinavisk immigrations- och kolonisationsbyrå i Winnipeg. Denna avdelning förestås av Herr Carl Jacobsen, som kommer att föreskrifta med skandinavisk arbetskraft, såväl manlig som kvinnlig, även om hela familjer. Edra släktingar och vänner komma att befordras till Canada på ett bekvämt sätt med av Cunard Linien arrangerade turer.

¶ Skriv på Edert eget språk till nednämnda byrå för erhållande av upplysningar, vilka komma att lämnas ofördröjligen och kostnadsfritt.

10653 Jasper Ave. EDMONTON
186 Pinder Block BASKATOON
401 Edouard Blad. CALGARY

276 Main St. WINNIPEG, Man.
36 Wellington St. W. TORONTO, Ont.
227 St. Sacrament St. MONTREAL, Que.

SVENSKA AMERIKA LINIEN

DIREKT TILL GÖTEBORG PÅ 7-8 DYGN

med de magnifika, luxuösa nya motorfartygen

KUNGSBOLM och GRIPSHOLM, S. S. DROTTNINGHOLM STOR BESPARING

Å Tur- och Returbiljetter i Andra och Tredje Klass.

Turisterna från Halifax
Gripsholm 5 Jan.
Drottningholm 24 Feb.
Gripsholm 10 Mars.

För vidare upplysningar, beställningar av hyttplats, biljetter vid utfärdande av nödiga papper, etc., hänvända man sig till närmaste agent för linjen eller till

SWEDISH AMERICAN LINE
Winnipeg, Man., 470 Main Street.
Montreal, Que., 9 thfl. 1419 Stanley St.
Minneapolis, Minn., 526 2nd Ave., So.
Seattle, Wash., 1328 4th Ave. (2nd fl.)

DAHL STEAMSHIP AGENCY
325 Logan Ave. Winnipeg, Man.

Några goda förslag till lämpliga JULGAVOR

KAFFEKOKARE
En nyttig och billig elektrisk vägen. \$6.75 och mera.

STRYKJÄRN
En praktfullt utvald av mycket moderata priser. Endast \$2.95 och uppåt.

LAMPOR
En praktfullt utvald av mycket moderata priser.

VAFFELJÄRN
De gylla lockra väfver. \$7.95 och mera.

AUTOMATISKA AGGOKOKARE
Koka 4 bär autom. i 10 min. Endast \$7.00.

FICKLAMPOR
Prån 50c och mera. Bäst den nya Ever Ready ficklampan i färg.

LOCKTÄNGER
Med handtag av rostfritt och förzad smälj. Från \$1.00 och mera.

Toastmaster
En automatisk elektrisk brödstare, som icke behöver vaktas. \$14.50.

LJUSDEKORATIONER FÖR JULGRANEN
Lämpliga för bruk i utomhus. Skadas ej av väta. \$2.70 och uppåt.

LJUSKRANSAR och ILLUMINERADE KRANSAR
Lämpliga för bruk i utomhus. Skadas ej av väta. \$1.60 och uppåt.

LJUSDEKORATIONER FÖR JULGRANEN
För inomhusbruk. Glada och lysande färger. \$1.25 och uppåt.

Winnipeg Hydro
55-59 PRINCESS ST.

SANDVIKENS SAGAR C. O. ÖBERGS FILAR

"FISH & HOOK" MÄRKET på sagor från SANDVIKENS JÄRNVERKS AKTIEBOLAG. SANDVIKEN, SVERIGE.

är bästa garanti för högsta kvalitet, erkänd över hela världen.

Öbergs Filar — de bästa.

Sandvikens nya ställbara bäge no. 25

Sandvikens vedsågar äro pålitliga!

Det fina kallvalade stålet, precisionsarbetet och den nya skarppilningen äro öfverträffade i marknaden.

Alla äkta "Fish & Hook"-märkta sagor hava extra tunn rygg och äro noggrant avbalancerade.

VI FÖRA ALLA STANDARD- och SPECIALTYPER AV SAGAR, FILAR och SÄGVERKTYG.

Begär dessa fabrikat hos Eder handlande eller skriv för närmare upplysningar direkt till:

SANDVIK CANADIAN LIMITED

410 ST. NICHOLAS ST., MONTREAL, P. Q.

LAGA EKKURSIONS-AVGIFTER

ÖSTRA CANADA

Biljetter säljas dagligen 1 DEC. till 5 JAN.

Från alla stationer i Manitoba (Winnipeg och västerut), Saskatchewan och Alberta. Retur inom 3 månader

PACIFIC KUSTEN

VICTORIA - VANCOUVER - NEW WESTMINSTER

Biljetter säljas 1 dec. och varje tisdag och torsdag till 6 februari.

Retur innan april 15, 1930.

MODERLANDET

Till atlantkusten, Saint John, Halifax

DEC. 1 till JAN. 5

Giltighetstid 5 månader

Genomgående vagnar till fartygssidan.

Biljettförsäljaren upplyser gärna om priser och ordnar Er resplan. Fråga—

Biljettkontoret i staden, Telefon 843 211-12-13

Biljettkontoret på stationen, telefon 843 216-17.

A. Calder & Co., 663 Main St., Telefon 26 313.

H. D'Eschambault, 133 Masson St., St. Boniface, Telefon 201 481.

CANADIAN PACIFIC

Bär alltid Canadian Pacific Express Travellers' Checks.

Siukhjälpsföreningen NORDEN

Stiftad 1900

Möten andra fredagen i varje månad. Scott Memorial Hall kl. 8 e. m.

Sekreterare: J. A. Gustafson, 308 Logan Ave.

Sjuk-Ordf.: Ed. Hammarstrand, 809 Fountain street. Tel: 21 536.

Finanssekreterare: Alexis Christenson, 186 Scotia St., Tel: 53 119, Winnipeg.

Bliv medlem av Winnipeg's äldsta och finansiellt starkaste skandinaviska förening.

Alla medlemmar som för längre eller kortare tid ombyta vistelseort uppmanas att omedelbart underrätta för enlig sekr. därom.

VASA ORDEN

Logen No. 259 "Strindberg"

Möter 2:dra onsdagen (Stafan) och 4:de fredagen i varje månad & Scott Memorial Hall 218 Princess Str. kl. 8:15 a. m.

Sjuk-Ordf.: Lars Mattson 258 Union Ave., Elmwood, Tel. 501 959.

Finanssekreterare: C. H. Nilson, 208 Logan Ave., Tel. 27 021 Res. Tel. 501 327.

Sekreterare Knut Bengtson, 440 Elgin Ave. Tel. 24 508.

Vasa Orden har nu över 90,000 medlemmar. Logen "Strindberg" är Winnipeg's största svenska förening.

--- DANS ---

varje torsdag och lördag kväll

å Odd Fellows Hall
72 Princess Street

Bröderna Johnson

WINNIPEG.

VECKANS SAMMANKOMSTER OCH FESTER

Torsdag: Revykommittén å sedvanligt ställe.

Fredag: Studieförbundets Bankkurs & S. C. T.

JUL- och NYÅRSFESTERNA.

Torsdagen den 26: Nordens Julfest å Roseland Garden.

Tisdagen den 31: Godtemplarnas Nyårsvaka å Isländska Hallen.

Onsdagen den 8 Januari: Vasarnas Nyårsfest å Scott Memorial Hall.

Studieförbundet

avhöll sitt ordinarie möte i söndagsmiddag å S. C. T.'s lokaler. Helmer Johnson inledde en mycket intressant diskussion "Arbetslöshetens orsaker", vilken mottogs med uppriktigt bifall av ett tjugotal närvarande medlemmar.

På grund av julen och nyårsbrådet skänks bestämt inställa de ordinarie sön-dagsmöten till efter nyår medan dock specialkurser i olika ämnen komma att i möjligaste mån fortsätta även under helgerna.

Per Wieselgren-afonen

Svenska lutherska kyrkan i lördags

KYRKORNA.

Svenska Lutherska Kyrkan, hörnet av Logan ave. och Fountain str. Fredag. Juniorskolan övar kl. 7.30 e. m. Seniorskolan övar kl. 8.15 e. m. Söndag: Högmassa kl. 10.45 f. m. Söndagskolan kl. 12. Aftonsång kl. 7. e. m.

Till nästa söndag vänta vi studerande pastor Carl Löfgren från Augustana College. Pastor Löfgren kommer att stanna i staden till slutet av januari.

Juldagen: Julotta kl. 7. e. m. Söndagskolans Julprogram kl. 7.30 e. m.

Skandinaviska Missionskyrkan, hörnet av Logan ave. och Ellen str. Pastor F. Gustafson. Bostad 266 Ellen str.

Veckan möten: Tisdagskväll ungdomens teoretiska möte med speciellt föredrag av pastor Svanteson. Torsdag midveckemötet kl. 8; fredag sångören i pastorshuset. Nästa söndag, som är söndagen jul: Predikan 10:30 fm. S. skola 12:00, bönmöte 6:30 och på kvällen kl. 7:00 predikan samt sång av kören m. fl. Skandinaviska kyrkan är alltid välkomna till Missionskyrkan.

Julotta kommer att firas i Missionskyrkan kl. 6:30 juldagsmorgon. Vid denna högtidsstund bjuda våra sångare på extra fin sång speciellt för julhögtiden. Julpredikan hålles av församlingens pastor.

Svenska Baptistskyrkan, hörnet av Logan ave. och Ellen str. Oscar R. Gunnerfeldt pastor.

Våra möten under veckan bliva: Torsdagen den 19 dec. Bönmöte kl. 8 e. m. Söndagen den 22 dennes Morgongudstjänst kl. 10:30 fm. Söndagskola kl. 11:45 fm. Ungdomsmöte kl. 4 e. m. Vid ungdomsmötet presters julprogram. Allmänheten inbjudes hjärtligt till alla ungdomsmöten. Aftonsång kl. 7 e. m. Julmorgonen, julotta kl. 6:30 fm. Annandag jul söndagskolans julprogram kl. 7:30 e. m.

Allmänheten inbjudes och välkomnas hjärtligt till alla våra möten.

Pastor Carl Lundgren tjänstgör. Bostad 466 Ross ave. Tel. 8070. Canadas Förenade Kyrka (the United Church of Canada).

I Old St. Andrews-kyrkan, i hörnet av Fern ave. och Ellen str., hålles aftongudstjänst varje söndag, mellan kl. 8.30 och 9.30 e. m. Nästa söndag blir predikan, VIII Gud, av pastor A. I. Heimonen över ämnet "För-enaren kommer", ingående i serien "Erbetssträvandena inom den kristna kyrkan". — Alla skandinaver äro hjärtligt välkomna!

EN GOD JUL OCH ETT GOTT NYTT ÅR

tillönskas ärade kunder och vänner.

DAHL STEAMSHIP AGENCY

Winnipeg, Man. 325 Logan ave.

JULSTÄNGNING av Utminuteringsaffärer.

Samtliga utminuteringsaffärer hållas stängd tisdagen den 24 och onsdagen den 25 december. SAMTLIGA UTMINUTERINGSAFFÄRER HÅLLAS STÄNGDA TISDAGEN DEN 24 OCH ONSDAGEN DEN 25 DECEMBER.

W. W. AMOS, Chair, Liquor Board.

"Varför firas det JUL?"

Mr. F. E. Linder talar över ovanstående ämne i C.C.A. Hall, 420 Logan Avenue, Winnipeg, söndagen den 22 december kl. 3 e. m. Fritt till alla. Kom och hör! Dr. och Mrs. Lees böcker att tillgå.

GOD INKOMST

erbjudes alla genom att ständigt eller på lediga stunder försälja en begärlig artikel, välkommen i varje hem. Skriv i dag efter orderböcker m. m., som sändes gratis och franko.

Bankfirman P. Ankarlov, Odengatan 21 Stockholm, Sweden.

Efterforskas.

Karl August Pettersson, född den 14 januari 1886 i Bräcke Hoby församling, vilken emigrerade till Canada för 20 år sedan, och när han senast avhörde för 10 år sedan vistades i Edmonton, Alberta. Han uppgavs hava varit gift därstädes.

VARNING!

ELD ELD ELD

Farorna Under Jultiden

Julen står för dörren med alla dess risker för eldsvador.

Till tränsel fyllda butiker, kyrkorna med deras sedvanliga julfester, basarer och festtillställningar i hemmen med alla de högst eldfarliga dekorationerna och elektriska ljusarrangemangen i förening med den stora anhopningen av emballagematerial orsakad av uppackningen av julgåvorna.

Var synnerligen försiktig vid användandet av alla slags elektriska dekorsanordningar och se upp med att rökarna äro försiktiga med cigarettstumpar och tändstickor. Använd under inga omständigheter bensin i ert hem och å arbetsplatser för rengöringsändamål, emedan bensin är mycket farligare än krus.

Häll lokaler och gårdstomter fria från allt skräp och avfall — elden lurar alltid i varje skräphög.

Därför uppmanar jag varje man, kvinna och barn i Manitoba att på allt sätt bidra till att borteliminera eldfarorna under julen.

Kom alltid ihåg att försiktighet förebygger eld.

Utfärdad på order av HON. W. R. CLUBB, Arbetaminister och Chef för Fire Prevention Branch.

E. McGRATH, Provinsens Eldsvädekommissionär, Winnipeg.

EN GOD JUL OCH ETT GOTT NYTT ÅR

tillönskas ärade kunder och vänner.

DAHL STEAMSHIP AGENCY

Winnipeg, Man. 325 Logan ave.

Svenska Canada-Tidningen

WINNIPEG, MANITOBA, TORS DAGEN DEN 19 DECEMBER 1929.

Fulnummer!

Vetepoolens årsrapport.

I årsberättelsen utgiven av styrelsen för Canadian Wheat Pool meddelas de tre provinciella poolerna, med vilka Canadian Wheat Pool såsom centralt försäljningsorgan är affilierad, att 253,102,585 bushels vete och 35,694,057 bushels blandsäd, allt som allt 288,796,642 bushels säd, hava handhåfts av poolen.

Bruttoomsättningen för året utgjorde \$288 097,071.09, vilket visar en minskning jämfört med föregående år på \$35,000,000 till stor del beroende på veteöverskottet, som den 31 augusti uppgick till 48,358,585 bushels.

Årsberättelsen säger:

"Då man tager i betraktande det sätt, på vilket modern lantbrukshushållning utvecklats, och producentens behov att finansiera sitt arbete tidigt på hösten, kunna vi bestämt framhålla, att hade inte en organisation som poolen kommit till stånd, så hade marknaden förra hösten blivit fullständigt demoraliserad, vilket i sin tur på ett ödesdärligt sätt skulle hava återverkat på canadensiskt affärliv i allmänhet."

Skörden 1928.

De omständigheter, som påverkade 1928 års veteskörd hava i detalj blivit behandlade i den dagliga pressen, och det är därför här tillräckligt att delgiva dem i stora drag. Canada bärgade kvantitativt sett en rekordskörd. Möjligen var det också en rekordskörd med avseende på låg kvalitet, vilket synes om man som hastigast ögnar igenom de graderade leveranserna till poolen. Till vägledning givas de härunder: —

Gradering	Bushels
1 Northern	4,345,771 — 45
2 Northern	37,223,375 — 05
3 Northern	53,053,960 — 17
No. 4	48,372,208 — 30
No. 5	42,029,677 — 35
No. 6	37,038,213 — 15
Foder	11,920,909 — 25
Tf. 1 Northern	20,069 — 20
Tf. 2 Northern	370,848 — 35
Tf. 3 Northern	755,353 — 44
Tf. 4	732,362 — 15
Tf. 5	643,785 — 50
Tf. 6	571,343 — 10
Tf. Foder	275,488 — 10
1 Durum	118,285 — 35
2 Durum	2,262,885 — 45
3 Durum	5,689,610 — 05
4 Durum	2,266,910 — 55
5 Durum	491,612 — 20
2 White Spring	298,458 — 25
3 White Spring	357,745 — 10
4 White Spring	173,900 — 35
Andra kvalitéer	3,989,809 — 14
	253,102,585 —

N. B. Inklusive lokala uppköp.

Den kvalitet, för vilken västra Canadas vete är berömd, var även denna gång märkbar, dock under den ordinära. Medeltalet för denna skörd hade 12.4 procent proteinhalt jämförd med 11.8 procent förra året och normalt 13.5 procent. Vårt vetes största svaghet förorsakades av den ödeläggande frost, som kom den 22, 23 och 24 augusti, och som var skuld till de flesta skador, som behäftade säden.

Redan tidigt denna säsong var det tydligt, att vi hade att vänta en enastående världproduktion detta år, alldenstund både Föränta Staterna och Canada producerade mycket stora skördar, att följas senare av Argentina med en rekordskörd och av Australien med en skörd över medelmåttan. Siffrorna utvisande världproduktionen äro som följer: —

Year.	Bushels.	Vetepoolens medelproduktion av vete (Ryssland och Kanada ej medräknade).	Vetepoolens delpris för 1 Northern Canada Ft. William.
1924—24	3,560,000,000	485,000,000	\$1.01
1924—25	3,163,000,000	285,000,000	1.66
1925—26	3,472,000,000	433,000,000	1.45
1926—27	3,449,000,000	429,000,000	1.42
1927—28	3,652,000,000	487,000,000	1.42½
1928—29	3,898,000,000	547,000,000	1.18½

Betalt till date

Veteleveranser 1928 — 1929.

Provmernas leveranser för försäljning till denna organisation under säsongen voro 244,248,200 bushels, som följer: —

	Österut	Västerut	Summa.
Alberta Pool	18,191,574	48,524,782	67,444,356
Saskatchewan Pool	157,830,362	593,815	158,424,177
Manitoba Pool	18,379,667		18,379,667
Tot. Leveranser	195,129,603	49,118,597	244,248,200
Lokala Uppköp	8,659,976	194,469	8,854,355
Direkta Uppköp	1,841,976		1,841,976
Leveranser genom "Clearing House"	6,818,000		6,818,000
	8,659,976		8,659,976
Totalomsättning	203,789,579	49,313,066	253,102,585

Det mest utmärkande draget under säsongen var den hastighet med vilken säden levererades till den tidigare marknaden. Leveranserna gjordes till de provinciella poolerna per månad som följer: —

	Manit. Pool.	Saskatch. Pool.	Alberta Pool.	Summa Bushels.
1928.				
Septemb.	3,942,239	19,595,378	3,122,260	26,660,447
Oktober	7,007,990	48,507,387	13,583,010	69,098,887
November	4,361,015	41,657,699	15,867,772	61,886,486
December	1,936,670	25,931,255	14,198,273	42,066,198

Dessa siffror borde göra mycket för att skingra den felaktiga och mycket utbredda uppfattningen, att det varit vår politik att hålla tillbaka tillgångarna. Det problem vi detta år hade att lösa var att dagligen placera en miljon bushels på marknaden. Den konkurrens det argentiniska vete förorsakade var sådan, att vi blevo nästan fullständigt utdrivna ur marknaden vid säsongens slut. Det faktum, att vi kunde undvika ett överskott under det föregående året, satte oss i stånd att utan svårighet möta denna situation.

Vår export under säsongen var som följer: —

	Östra.	Västra.	Summa Bushel
Storbritanien	20,543,851	14,121,000	34,664,851
Kina		6,682,000	6,682,000
Irland	1,091,080		1,091,080
Tyskland	5,441,647	2,444,000	7,885,647
Holland	8,488,151	1,656,000	10,144,151
Japan		11,090,000	11,090,000
Belgien	8,783,967	1,899,000	10,682,967
Italien	7,459,285	1,316,000	8,775,285
Sicilien		5,600	5,600
Afrika	267,044		267,044
Spanien	1,181,650		1,181,650
Grekland	1,262,927	335,000	1,597,927
Sverige	1,582,409		1,582,409
Sibirien		1,136,000	1,136,000
Norge	1,203,211		1,203,211
Danmark	669,702	808,000	1,477,702
Frankrike	6,529,600	1,377,000	7,906,600
Gibraltar	512,618		512,618
Indien	253,866		253,866
	65,276,608	42,864,000	108,140,608

Märk. Säd skeppat till nitton länder genom nitio hamnar.

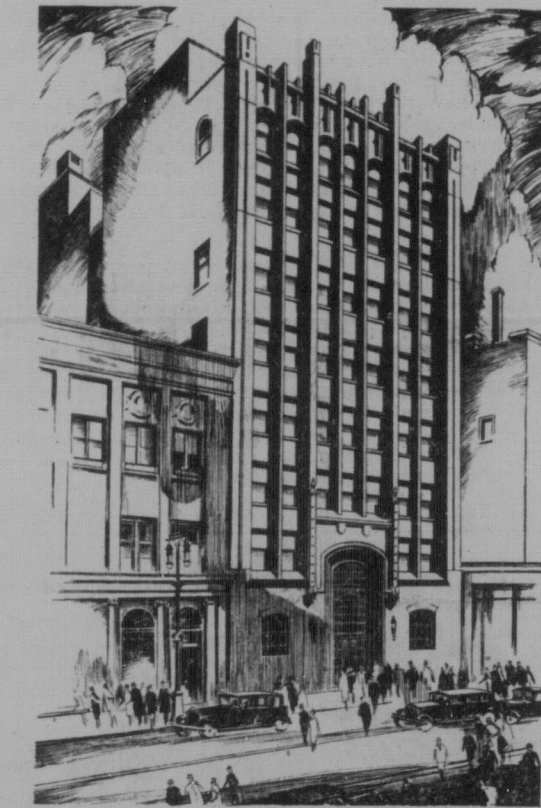
Utvecklingen av marknaden i Orienten.

Den mest anmärkningsvärda utvecklingen under året var ökningen av marknaden i Orienten och alldenstund denna skörd samt prisnivån från månad till månad synnerligen väl passade Kinas och Japans behov, kunna vi vänta oss ökad omsättning i denna riktning för vårt laggrädiga vete. Ett besök till Orienten, som edra direktörer hade bemyndigat, blev icke av, när den nya skördens egenskaper blevo kända.

Poolen för blandad säd 1928 — 1929.

Poolerna för blandad säd hava under detta år utvecklats på ett enastående sätt samt löva giva de som odla dessa sädeslag samma förvänsvärda tjänst, som redan lämnats av deras äldre broder, vetepoolen. Leveranserna från de två provinser i vilka de hava varit verksamma under denna säsong voro som följer: —

	Havre	Korn	Lin	Råg	Summa
Saskatchewan	3,615,261	6,369,211	1,919,710	2,364,532	18,268,714
Manitoba	2,205,179	12,931,301	172,398	529,065	15,837,943
Lokala uppköp	720,530	451,652	294,534	120,684	1,587,400
Total omsättning	11,440,970	19,752,164	1,886,642	3,014,281	35,694,057

Vetepoolens huvudkvarter i Winnipeg.

	1929.	1928.	1927.	1926.
Januari	324,765	8,386,886	8,593,218	17,304,869
Februari	175,478	2,570,349	2,898,528	5,644,356
Mars	207,625	3,097,939	4,737,322	8,042,886
April	115,113	3,295,967	2,035,831	5,446,911
Maj	84,820	1,641,942	630,457	2,357,219
Juni	135,789	2,307,031	890,251	3,333,071
Juli	45,695	985,772	611,834	1,643,301
Augusti	42,468	445,472	275,600	763,540
Sumlev.	18,379,667	158,424,177	67,444,356	244,248,200

Detta i trots av poolens ansträngningar att hålla vete på farmarna genom att betala för sädens magasinering på farmarna. Användandet av 'combine' och lastbil, järnvägarnas ökade effektivitet i samband med det låga priset på laggrädigt vete och en förmånlig säsong för skördens transporter gav anledning till ett lågt pris på marknaden som var enastående. De totala leveranserna i Western Inspection Division för det år, som slutade 31 juli uppgingo till 475,711,628 bushels av vilka 244,248,200 levererades till poolen, eller 51.3 procent av den totala skörden.

Poolen stängdes den 15 juli, efterföljande leveranser upptogs i 1929 — 1930 års pool.

Försäljning (Vete).

Försäljningar under den marknadsperiod vi nu överblicka hava varit anmärkningsvärt regelbundna om man tager i betraktande de sällsynta förhållandena, som varit rådande på världsmarknaden, och efter vilka vi varit tvungna att rätta oss. Den överblivna balansen har förorsakats av över måttan rikliga tillgångar, som ej kunde släppas ut på marknaden utan att demoralisera densamma.

	1928.	1929.
September		29,955,000
Oktober		24,962,000
November		22,441,000
December		22,488,000
1929.		
Januari		18,291,000
Februari		15,682,000
Mars		15,546,000
April		13,454,000
Maj		4,510,000
Juni		20,103,000
Juli		13,561,000
Augusti		3,751,000
Överbliven balans 31 augusti		48,358,585

Säsongens priser voro låga på grund av stor tillgång på utfodringsäd, förorsakad av stor världsskörd, och endast ett mindre kvantum korn exporterades. Våra försäljningar gjordes nästan uteslutande i hemmamarknaden, vareft vi hade att möta importen av billig utfodringsäd. På grund av att en pool för blandad säd bildats i Alberta, som kommer att bli verksam nästa år, samt de stora leveranserna till dessa pooler hava edra direktörer för avsikt att betydligt utöka export och försäljningsorganisationerna för dessa blandade sädeslag. Flera försök att komma i direkt förbindelse med eder organisation hava gjorts av boskapsuppfödning- och mejeriföretag, och avsikten att utöka vår försäljningsorganisation är förorsakad av nödvändigheten att försätta oss i en sådan ställning att vi kunna på ett tillfredsställande sätt handhava dessa affärer.

De tillägg som gjorts till Canada Grain Act under den sista sessionen av Dominion Parliament och som bemyndigar ny gradering för korn enligt upplysningar erhållna av Barley Investigation Committee, som sändes till Europa av oss i förening med Manitoba Agricultural College, gör det möjligt för oss att försöka återvinna den värdefulla kornmarknaden i Europa, en marknad, som Canada förlorade till stor del på grund av att tortt korn inblandades i högsta gradens korn under 1927 års skörd. Edra direktörer planera en intensiv kampanj i och för export av vår högrädiga blandsäd till den europeiska marknaden, vareft, enligt de upplysningar som stå oss till buds, vi hava anledning förmoda att dess kvalitet kommer att tillförsäkra densamma det goda anseende, som kommit vårt bättre kända vete till del.

Informationsavdelningen.

Informationsavdelningen meddelar en ständigt ökad efterfrågan för upplysningar angående varje detalj av kooperativ försäljning av säd. Förfrågningar komma från nästan varje land på jordklotet för detaljer rörande en eller annan egenskap av Vetepoolens organisation. Det

Forts. å nästa sida.

har märkts en motsvarande ökning i det antal poolmedlemmar, journalister, studenter och lärare i landbruksökonomi, kooperativa tjänstemän, affärsmän och kvarnägare, o.s.v., som besöka den centrala försäljningsorganisationen.

Broschyrer, som redogöra för de nya ändringarna i Canada Grain Act och för den nya graderingen av korn, hava blivit utgivna av Informationsavdelningen och hava båda blivit vitt och brett distribuerade.

På begäran av Right. Hon. J. H. Thomas, Lord Privy Seal, blevo konferenser arrangerade mellan representanter för de tre provinciella poolerna och den centrala försäljningsorganisationen samt herr Thomas och representanter för den engelska regeringens handelskommission angående vetetransporterna till det gamle landets marknader.

Tjänstemän från den engelska och skottiska Co-operative Wholesale Society befunno sig bland den centrala försäljningsorganisationens gäster och voro synnerligen intresserade i dess arbetsmetoder.

Daglig, vecko- och fack- (landbruks-) "ress" hava varit mycket generösa med avseende på det spaltutrymme de reserverat i sina nyhetskolumner för po:lnyheter och tidskrifter av sådant anseende som "The Review of Reviews" i Förenta Staterna, "The Statist", i England och "MacLean's Magazine" i Canada hava nyligen publicerat långa artiklar om den kanadensiska vetepoolen. Den kanadensiska pressens telegrambyrå har alltid varit redo att insända till dess tidningar officiella meddelanden från den centrala försäljningsorganisationen.

Statistiska Avdelningen.

Denna avdelnings verksamhet har under det gångna året blivit betydligt utvidgad. De sätt på vilka nyheter angående skörden erhållas hava förbättrats och utvidgats och äro nu så fullkomliga som det är möjligt att göra dem. Vi mottaga underrättelser från omkring trettio tusen farmare. Det är oss ett nöje att framhålla hur vi förvånansvärd noggrannhet beräkna produktionen och den del därav, som motages av poolen både med avseende på vete och blandad. Värdet av sådana nyheter såsom vägledning för vår försäljningspolitik kan utan svårighet uppskattas.

Såsom resultat av den mest intima kooperation lämnad av våra filialer och agenter, som representera alla mera betydande länder i världen, förstås att uppgifter erhållna av en kär noggrant utvalda korrespondenter och nyheter insamlade genom särskild översikt hava vi alltid en enhetligt ordnad statistik inneslutande alla detaljer angående skörden, såsom produktion, förråd, skeppningar och priser, vilken statistik är av allra största betydelse för bestämmandet av vår försäljningspolitik under årets lopp.

Experimentavdelningen.

Såsom nämnt i vår föregående årsberättelse hava vi utrustat ett modernt laboratorium för att verkställa experiment med avseende på kvalitet och relativa värden på olika slags vete och dess gradering, som överlämnas till oss för försäljning. Denna anordning har blivit nödvändig för att sätta oss i stånd, att så tidigt som möjligt kunna underrätta föreståndarna för våra försäljningsagenter om kvaliteten av den vara de handhava. La-

boratoriet, som nu är i full gång kommer att sysselsätta sig med den nya skörden.

Förutom det ovan nämnda arbetet kommer laboratoriet att tagas i anspråk för experiment som följer: — Undersöka kvaliteten av alla kända och nya veteslag med avseende på malning och bekning samt studera lämpligheten av varje sort för olika distrikt undersöka kvaliteten av sändningar, som poolen skeppat från olika hamnar jämfört med kvaliteten av vete för inhemsk konsumtion; undersöka kvaliteten av vete, som levererats i transitio av inhemska kvarnar jämfört med det premium, som betalts för detsamma; att studera möjligheterna att skeppa vete av viss specificerad kvalitet till särskilda kunder; att kooperera med andra grerar av poolen för att befrämja deras program för förbättring av skörden.

Finanser.

Bolagets brutto-omsättning för året var \$288,097, 071.09. De goda förbindelserna med våra banker, som alltid varit de bästa, hava till fullo bibehållits.

Interprovinciella graderingskommittén.

Denna kommitté, som utträtt så mycket under de två sista åren, hade tillfredsställelsen att ha de huvudsakliga resultaten av sitt arbete inneslutna i tilläggen till Canada Grain Act under parlamentets sista session och dess verksamhet under det sista året har huvudsakligen varit i samband med utvecklingen av bolagets laboratorium.

Filialen i Argentina.

Vårt informations- och statistikkontor i Buenos Aires har igen varit oss till oskattbar nytta lämnande oss första hands underrättelser angående skördens utveckling på rot och dess fluktuationer efter skörden. Den mycket stora sådesproduktionen i republiken förra året gav densamma en mycket konkurrenskraftig ställning på den europeiska marknaden.

Enligt vårt omdöme och enligt det sätt på vilket denna skörd utskeddades var det tydligt, att densamma ofta måste säljas utan hänsyn till priset.

Vi hava noggrant bokfört försäljningen av sändningar av Rosafe-vete, ett mycket gott vete, som detta år vägrade 63 lbs. per bushel, ett vete som de flesta år säljes i konkurrens med Manitoba 3 Northern. Medelpriset för dessa skeppningar detta år kunde emellertid jämföras med det för vårt Manitoba 5 Northern, omkring 10 till 12 cents under dess erkända normalpris.

Ontario - Poolen.

Vi skötte igen om försäljningen för Ontario Grain Pool med, som vi hoppas, mycket tillfredsställande resultat. Inget Ontario-vete exporterades av oss detta år, alligen låga priser under goda år samt motsatsen, synnerligen höga priser under dåliga år, dock hittills utan resultat. Tvärt om hava de europeiska regeringarna ansträngt sig till det yttersta för att öka den inhemska produktionen, som kommer till synes genom de skyddstullar de mera betydande importerande länderna hava rest, och vilka hava tillkommit sedan poolen började sin verksamhet.

A. J. McPHAIL.
Poolens generaldirektör.

GEO. McWOR.
Poolens försäljningschef.

	1924	Importtull.	1929
Frankrike	75 cents.		53 cents.
Tyskland	Fritt		48½ cents.
Italien	"		73½ cents.

Vi kunna naturligtvis inte kritisera åtgärder andra länders regeringar vidtaga, men draga dock den slutsatsen av detta, att pris-t på vete för bröd på den europeiska kontinenten ingalunda är av samma betydelse som i Storbritannien.

Importören har under det gångna året tagit varje tillfälle i akt att så billigt som möjligt fylla sina behov tagande liten eller ingen hänsyn till produktionskostnader, ett enligt vår mening något kortsynt förfaringsätt.

Vi äro för närvarande ej i stånd att meddela den sista utbetalningen för året, på grund av den stora balansen vi hava på lager från förra året. Detta är det första året vi hava taga med i räkningen en resterande balans av ett föregående års skörd, men vi hava alltid tagit den möjligheten i betraktande vid utförandet av vårt arbete. Den enda återstående möjligheten skulle vara att sälja densamma till spekulanter till ett pris, som skulle göra den åtråvärd för spekulanten. Ett sådant förfarande skulle hava ett ödesdigert inflytande på nästa skörds prisläge.

"Våra medlemmar måste komma till klarhet om, att i vår kamp för bättre förhållanden på den kanadensiska farmen, vi hava uppställt emot oss alla de krafter i Europa, som se sig nödsakade att köpa våra produkter, och att tidtals det blir nödvändigt att göra eftergifter, om vi skola vara i stånd att undvika ett nödläge. Vårt vete är det bästa i världen, och är åtrått av alla som äta bröd, och det är berättigt till ett gott pris, eller det lönar sig inte att odla det."

denstund en inhemsk marknad fanns för detsamma. För första gången på många år såldes Ontario-vetet av farmarna såsom jämställt med vetet från Västern.

Den totala omsättningen och medelpriserna voro som följer: —

	Total Omsättning.	Medelpriser.
	Bushels.	F.O.B. Utskeppningshamn
Vete	1,342,504 — 58	\$1.28
Havre	34,115	0.54%
Korn	97,517	0.79%

Allmän översikt.

Då man överblickar det gångna året i dess helhet finner man, att det varit fullt av många förvecklingar och mycken oro. Det system, på vilket poolens verksamhet är baserad, har emellertid hittills motstått varje påfrestning, för vilket det varit utsatt och har aldrig fungerat med större effektivitet än under det gångna året med dess överskottbalans. Under de sista fem åren har den kanadensiska vetepoolen hoppats på bildandet av någon organisation i Europa, särskilt i Storbritannien, som kunde samarbeta med densamma för att stabilisera priserna på en låg nivå för att tillförsäkra en jämn och tillfredsställande produktion, sålunda undvikande synnerli-

De varmaste önskingar om en

God Jul och Ett Gott Nytt År

PORT NELSON FISH CO. LTD.

L. J. HAUG
President

E. A. FINSNESS
Verkst. direktör

Oss Kvinnor Emellan.

Slakt, brygd och bad i jultid.

TORSÖKER man att aldrig såning. Dessa voro i regel en ytligt samla ihop något om våra förfäders gamla juleseder har man ganska snart hunnit få ihop ett öfverflöd av variationer, fördelade på landskapen alltifrån Skåne och upp till Lappland. Litteraturen är synnerligen rikhaltig och givande, och sagesmän, mer eller mindre öppenhjärtliga, finns det mycket gott om. En som i allra högsta grad hade förmågan att locka ur de gamla ute i bygderna deras hägkomster från svunna tider och glömda sedvänior var den för några år sedan avlidne intendenten vid Skansen Nils Keyland. Det var icke nog med att han fick höra deras uppgifter, han fick dem även att arrangera dylika ceremonier för att kunna föreviga dem i bild.

I ett intressant arbete öfver julbröd, julbocker och Staffansång har intendent Keyland publicerat ett stort flertal av dessa uppteckningar, och det är även bland dessa som följande glimtar ur jullivet i forna dagar äro hämtade.

Hos oss fastställdes, som bekant julen såsom Kristi födelse-dagstef omkring mitten av 800-talet, men huru lång tid dessförinnan midvintern varit förbunden med öfvertro och begått med ett otal ceremonier, det torde nog ingen kunna bestämma. Det var sålunda en tro, att de döda om julnatten besökte sina forna hem. En sed, troligen av hedniskt ursprung, var att på stugans golv, stundom även i kyrkorna, strö halms. Denna sed förklarats stundom så att man velat ordna en viloplatz för de sina forna hem gästande dödingarna. Utrymde man däremot sångarna, som i bland hände, och själv låg i halmen på golvet, så var det för att dödingarna skulle få disponera den bättre ligplatsen. Julbordets innehåll, mat och dryck var till för att delas med de dödas andar, yllka, även de, hade kroppsliga behov och nu en gång på året borde få smörja kråset. Därför skulle inga rätter få borttagas från bordet om julkvällen.

Men julen var framför allt annat en det ekonomiska avgörandets stora tidpunkt. Man gjorde mödosamma anordningar och djupa ingrepp i sin husliga ekonomi. Men detta var dock ej med mindre än med tanke på att få något motsvarande eller lika gott igen. Intet för intet är ju den mest primitiva ekonomiska lag. Öfverflödet och dess öfverflöd på tillvaron var medel att skapa nytt öfverflöd, nu förkovran, nu åringens ymnighet från åker och ladugård, det var med andra ord den formel, som skulle bringa naturens dölda rikedomar att utlösa sig. Åt, så får du äta. Drink, så får du också dricka. Hemligheten med den stora högtiden var, att allt som då hände, det kom också i fortsättningen att hända. Ju större forskott man alltså tog, dess mera skulle man få tillbaka.

Julgräns i dess nuvarande form är för vårt land åtminstone ganska ny. Några få belägg kunna visserligen föras tillbaka till 1750-talet, men först under 1800-talets första del började den bli mera spridd, dock fortfarande endast inom de högre klasserna. Först mot slutet av 1800-talet kan den sägas bli mera allmänt utbredd ute i bygderna. Till oss har julgräns kommit från Tyskland, där den finnes beskriven.

Förberedelserna till julen voro redan under 1600-talet början synnerligen stora och börjades i god tid. Mat och dryck intogs den förnämsta och väsentligaste platsen, när det gäller skildringar av gamla juleseder, och slakt, brygd och bak voro också de viktigaste förberedelserna.

Från Göttingbygdens i Skåne berättar sålunda en sagesman om slakten: I mediet eller slutet av november slaktades de djur, som någon tid förut, efter det den nya grödan bärgats, stått inne för göd-

Årets gladaste vecka.

MAN behöver väl inte säga, att Årets gladaste vecka är den, som sluter sig om julaftonen, som musslan omkring pårlan. Låt vara att julaftonen föregås av mycket stök, mycket nattvak, intensivt arbete, det blir ändå Årets gladaste vecka. Och glädjen börjar inte med julaftonen, även om den när kulmen då och glädjekänslan sedan något ebbat mot veckans slut, utan den börjar med de julförberedelser, som inte precis äro att hänföra till stök. Men rent ut sagt, visst är också julstöket något roligt — a' drig är det väl så roligt att ha rent och fint som just vid jul! Skall man vara riktigt nog, skall det då inte vara en plätt i våningen, som ej gjorts ren. Även på den högsta hyllan i de skåp, vi aldrig öppna, skall rengöringen ha gått fram? Och inte bara våningen utan också källaren och vinden skall ha fått sitt.

Varje julförberedelse utgör länkar i den kedja, som heter julhelg, och de äro kanske så dyrbara för oss, därför att vi då blicka tillbaka. De tala med minnesans språk: "Minns ni när vi förra julen sutto här och gjorde julgransprydnader? Minns ni pepparkaksbaket, som höll på att förolyckas det året. Minna var två år?" Eller man går ändå längre tillbaka i tiden, man talar om, hur det var, när mamma var liten och nätterna försvilldes till hennes julgran. Och tungorna gå, man bakar och putsar och klipper julgranskarameletter, eller man lackar och stänger dörrar, ja, man kanske rent av kikä genom nyckelhålet, för hur stor man än blir, nog är man nyfiken vid jul. Och sedan när julgranen köpes och klädes, vilka männa minn n väcker den inte till liv. "Minns ni förra årets gran? Eller den från förrjulet? Fast när man tänker efter, så är nog den här den vackraste vi haft på länge." För det är nu så, att just den granen vi ha i år, just den julen vi fira i år, skall vara så mycket roligare än den vi firade förra året, trots att alla ha varit förtjusande förstås.

Men allt detta är bara preludier — och så kommer julaftonen! Och med ens äro vi åter i nuet. Naturligtvis firas julaftonen år efter år efter vissa traditioner. Man doppar inte ens året i grya och låter andra året bli, utan man doppar vart år o.s.v. Men det är ändå inte en tillbakablickandets fest, utan det är nuets och också framtidens fest. Vad vi önskat oss och få den dagen skall glädja oss nu och i framtiden. Från julaftonen och upp till nyårsdagen är det en nydaningens tid, då göras nästa

brännvin ur en flaska. Och när man för hem från kyrkan, slog man brännvin även i örnen på honom, för att han skulle springa fort och komma hem före de andra.

Till julen hörde emellertill också det viktiga julbadet. Från Värmland berättas: Om julaftonen eldades i badstugan, och vid skymningen, när alla sysslor avslutats, skulle både stora och små dit för att bada. Nu tog man, som det hette, av sig "julbocken", den smutsigaste och trasigaste skjortan, man ägde, vilken det var brukligt att bära näst före julen. De badandes plats var uppe på laiven, en av bräder uppförd borts vid husets bakgavel. Någon kvinna, vanligtvis husmodern, öste vatten med en skopa på den i förväg starkt uppdade, brännheta ugnen, varvid ånga bildades, som spred sig omkring och kom temperaturen, i synnerhet uppe vid taket, att stiga våldsamt. För att påskynda svettavöndringen, var man ofta försedd med en "björkriskost", varmed man bearbetade kroppen. De som sutto nära varandra hjälptes åt att med kvasten piska varandra på ryggen. Det som tälde den starkaste värmen, brukade vara en tävian om vem som kunde bära näst före julen. Priset hemfördes nog i allmänhet av den gamle husfästern, vilken i regel hade sin hedersplats närmast ugnen. Han var också den som längst brukade sitta kvar. Efter svettbadet erhöll var och en inne i badstugan en översköljning med kallt vatten och tvättades grundligt i huvudet. Eller sprang man ut i en källa eller rullade man sig i snödrivorna, varefter man skyndsamt begav sig in i stugan. Julbadet borde vara särskilt grundligt. Vanligt var det att man då, som man sade, "bä" för lus och lopper.

I kyrkan.
Här är det ännu flera stilla och varma ljus, här är det ännu mera jul i Guds eget hus.

Ekot av harpostränger dröjer i templet ro.
Tänk, uppå fridens ångor beta nu kamm och lot

Års planer upp, då ha vi knappt några tankar kvar längre för, hur det var förr.

Jag tycker också julaftonen är en sådan rättvis dag. På julen inte bara tar man, utan också ger. Det blir denna samfälliga "lättnad", som gör julen så olika mot andra större högtidedagar.

Kanske inte alla av oss erhålla lika mycket, kanske någon får mer, men det märks så litet i den allmänna välviljan, alla äro glada, alla äro nöjda. Var och en känner, att de andra gjort sitt allra bästa, liksom han själv har gjort, och bara det stämmer oss till.

Och fast det låter egendomligt, då jag nyss framhållit, att detta ju är ett evigande och tagande åt båda håll, så känner man väl aldrig som just vid julen hur roligt det är att ge.

Ofta ha vi naturligtvis kommit till den erfarenheten, att det är roligare att ge än att ta, men känna vi det nävonsin så som på julen? Och att vi göra det så särskilt då, beror inte på att vi, när vi mottaga gåvor själva, kunna bestå oss med att vara pivilda mot andra. Anej så krasst få vi ej se på den glädje, vi då känna, när allas blekar lysa, alla kinder glöda, alla läppar le.

Men skola vi vara ärliga, måste vi dock medge, att all glädje i att ge, kanske bottnar i en viss egoism. Vi fröjdas åt, att just vårt val av gåva faller mottagaren så i smaken. Fast måste man se så strängt på detta? Ha vi inte än så rätt att känna den där glädjen att ge, även om den kanske främst beror på, att vi här få ett tack för allt, som föregått julklappen.

Ty det yeta vi ju med oss, att vi gjort vårt yttersta, för att var och en skall få just vad han önskat. Vi ha gott samvete, ty vi ha gott ur böd i böd. Vi ha kanske suttit uppe många nätter för att julklappen skulle bli så vacker som det var möjligt. Och hur ha vi inte också lagt på minnet året igenom, vad den ene eller andra i ett öfverhjärtigt ögonblick sagt, att han skulle önska sig, men som han sedan själv glömt och inte satt upp på önskelistan? Ack ja, låt oss med gott samvete taga mot alla tack, låt oss med hela vårt hjärta fröjdas åt alla andras glädje på Årets roligaste dag, julaftonen.

Sonia Gardell

JULOTTA.

Avfärden.

Mitt i vintermattens djupa drömmar väcktes vi, och mindes alla genast att det var en morgon olika andra morgnar.

I det stora enrisströdda köket steg en livlig rök från kaffepannan, och på bordet låg en väldig träpe russinostina, gula saffranskisar. Nya vantar, nya vadmalskläder med sin fräna lukt av ull och presning smekte huden med högtidlig stråvhet. Ute ämn ingens gryningsstrimma, bara lycktorer ränder över skären, och så alla ljus i våra fönster, dem vår moder varsamt gick och tände. Ner i stallet stampade det ivrigt, fälen gnaggade mot gammelmärens sina frågor vad det var så färd.

Blått, festligt blankade och gnidna, klungo till, då selarna man lyfte, peraturen, i synnerhet uppe vid taket, att stiga våldsamt. För att påskynda svettavöndringen, var man ofta försedd med en "björkriskost", varmed man bearbetade kroppen. De som sutto nära varandra hjälptes åt att med kvasten piska varandra på ryggen. Det som tälde den starkaste värmen, brukade vara en tävian om vem som kunde bära näst före julen. Priset hemfördes nog i allmänhet av den gamle husfästern, vilken i regel hade sin hedersplats närmast ugnen. Han var också den som längst brukade sitta kvar. Efter svettbadet erhöll var och en inne i badstugan en översköljning med kallt vatten och tvättades grundligt i huvudet. Eller sprang man ut i en källa eller rullade man sig i snödrivorna, varefter man skyndsamt begav sig in i stugan. Julbadet borde vara särskilt grundligt. Vanligt var det att man då, som man sade, "bä" för lus och lopper.

I kyrkan.

Här är det ännu flera stilla och varma ljus, här är det ännu mera jul i Guds eget hus.

Ekot av harpostränger dröjer i templet ro.
Tänk, uppå fridens ångor beta nu kamm och lot

Julaftonens matsedel.

PÅ julaftonen vill man inte tänka i stekugnen, där den så gott införas några nya seder och som sköter sig själv. Glöm ej människbruk, däremot vill man till varje deln i grötfatet! Det är ett lustigt pris ha allt på samma sätt som gammalt bruk.

Man varit van sedan barnsdomen, att mandel uti gröten finna, det gläder både man och kvinna".

Sonia Gardell.

Vissa likheter förefinnas dock i julfirandet. Går från gård till gård på landet, var saknas kärven för himmelens fåglar och enarna vid gränden? Likaså inomhus, Julhögar, bestående av limpa, vörtkåse, saffrans och vetebulle samt fyrfotadjur och fåglar i vit och brun pepparkaksdag, få inte saknas på julaftonens morgon.

Måten spelar en stor roll under hela julen, och särskilt julaftonen får man ofta nästan för mycket av det goda. Lämpligt är därför att lägga de olika måltiderna så, att man får andrum mellan dem, och att arbetet den dagen inte blir för jäktande.

Man sätter gärna middagen-lunchen tidigt, helst mellan 1 och 2. Den ätes i de flesta hem i köket, där de nyskurade kopparkittlarna ge sin glans åt måltiden och där man gjort julfint med julprydnader, grönt och levande ljus.

Middagen börjas med "dopp i gryta", vartill man äter smörgåsbord med alla julens tillbehör. Man skär upp av den rökta korven, presslytan, rullsytan, de inkokta grisfötterna och det kalla revbensspjället. En julost, målad med tomtar i ring ans, ger stämning åt jultorget. Till smörgåsbordet drickes julöl i ett tennstopp, större bägare eller kanna: 3 buteljer sockerdricka, 2 buteljer porter och ett par vinglas madeira saft socker efter smak. Ett gott juldricka får man också genom att blanda julöl, sockerdricka och pilener med socker.

Ett gott dopp är inte allom givet att tillaga. Det får ej vara för salt, skall vara väl kryddat och lagom fett. Koka gärna några hela vitpepparkorn; en bit ingefära och några nejlikor med i spadet! Till doppet använder man oftast vörtbröd, men på sina håll även vetebröd, utbakat till naggade kakor.

Efter doppet kommer skinkan, som är juldagens största prydnad, där den prunkar — nykott och doftande — med sitt "skaft" av krustat papper. En fin julskinka måste väljas med omsorg. Inte alltför fet och lagom stor för hushållet. Man vil gärna att den skall räkka under julhelgen, då den i många hem är stående rätt på smörgåsbordet. Till nyår eller strax efter bör den emellertid vara uppten.

Till julskinkan serveras katrinsplommon och äppelmos samt potatis, gärna bynt, och olika slag av kål, senapen inte att förglömma. På samma gång som skinkan smakar man ofta på julkorven, om man har hemmagjord sådan.

Som avslutning på middagen: smörbakelser eller klenäter med sylt eller inkokt frukt.

Har man åtit tidig middag, behöver man ha ett litet mellanmål: man kan då välja på kaffe eller te, som serveras när familjen kommer hem från julbönen.

Kvällsmålet med fisk och julgröt bör inte komma för sent. Alla, som haft bostyg för julen, äro mer eller mindre trötta på kvällen, och som man ofta skall upp i otta, är det skönt att komma tidigt i säng. Om luftfiska är intet annat att säga, än att det enligt gammal tro betyder välgång för hela året, om den är lyckad och fin.

Att koka en fin julgröt är en stor konst. Ett bra sätt är att svälla ut grynen i vatten och därefter späda med gräddmjölk. Gröten blir på detta sätt ej så maktig, som den koks enbart på mjölk. Viktigt är naturligtvis att grynen äro väl kokta, de behöva därför sj vara söndermosade. En god hjälp vid den tidsödande grötkokningen har man i värmesåp av olika slag.

Eller också ställer man in grötgryse.

Dödsreportaget, eller den ohängda tidningsgumman.

För S.C.T:s Julnummer av Kwan.

EN känd sak är att folk som äro nya i tjänsten, äro särdeles nitiska. Men då en nyanställd springpojke visar sig så nitisk, att han börjar att syssla med reportage, då har man all anledning att tro honom vara en framåtträvande ung man. Till dessa slutsatser kommo vi på en liten landsortstidning, där jag en gång i tiden var anställd. Då vi fått en ny springpojke som visade sig vara i besittning av dessa egenskaper. Och det är historien om hans debut som nyhetsjägare som jag nu skulle berättat.

Den pojken kom en dag med andan i halsen in på redaktionen och berättade att en av tidningsgummorna på konkurentvisan hade kommit på den befängda idén att gå och hämta sig. Tiden var gynnsam, det var ju en sensation, även om den inte var "first class". Och redaktören som insåg, så und ny allvar satte sig i förbindelse med konkurrentens redaktion för att få nödiga upplysningar. Men där svävade man i lycklig okunnighet om denna viktiga tilldragelse i deras underhåvandes liv. Men detta var så att säga gnistan i krudruken, ty det var nog för att få alla nyhetshungliga krafter i rörelse, för att utrona om gumman verkligen begått denna, ur nyhetsynpunkt, behjärtansvärda handling. Men resultatet blev ganska nedslående, det visade sig nämligen att hon fortfarande var bland de levandes antal. Besvikelsen var stor på alla håll, men särskilt hos vår nye springpojke. Men allt det där hade ju varit bra, trots besvikelsen, om det inte kommit en annan faktor med i spelet och det var den ohängda gumman. Ty dången efter denna historia gick av stapeln, fick vår nyhetshungliga redaktör ett besök av en sorgligt nog ganska livviktiga gumman, den första frågan hon framställde var denna:

— Är det han som har sagt att jag har gått och hängt mig?
— Har ni inte det då, blev svaret.

— Det måtte han väl se att jag inte har gjort, svarar hon.

— Men hur kan ni begära att jag skall kunna veta det svarade han.

Gummans slutreplik var endast: Idiot!

Att denna dialog fick denna karaktär, vet jag inte om det skall tillskrivas de små kompetensföringarna som ställes på en redaktör vid en landsortstidning, eller om det var ett utslag av en högre intelligens, men det kan ju vara en lämplig sysselsättning för de ärade läsarna att försöka lösa denna svåra uppgift.

Allt detta skulle ju ha försjunkit i glömskans hav, om det inte hade gått så springpojken, det lovande journalistfröet, efter den betan fick gå under namnet: "Dödsreportern". Den olyckliga utgången av hans första reportage gjorde att han snart tröttnade på den riksviktiga mission som han hade att fylla vid detta "världsblad", varför han började ett nytt livsverk hos specialhandlaren Vågberg. Och mången hem funderade över varför han, som dem veterligen aldrig gjort annat än svarat strutar hela sitt liv, fortfarande går under benämningen: "Dödsreportern".

Men nu är historien skriven om denna världshistoriska tilldragelse.

Ner ifrån fönstret faller tändande droppar då och då. Grenarnas frostkristaller vita mot rutan stå.

Men omkring alltrunden samlas sig ljusens floder och undret lyser kring munder på tavlans bleka Guds moder E. HÖGSTRÖM-LÖFBERG.

John Ericssons liv och verksamhet.

För S C T. av ingenjör K. Erland Ridderstråle.

John Ericsson föddes nära Långbanshyttan i Färnebo socken av Värmlands län den 31 juli 1803, där hans fader, som tillhörde en gammal åkt-svensk bergsmansläkt var verksam som gruvgård. Från modern hade J. E. akotakt blod i ädrorna snarare från ovannämnda land under tretioåriga kriget, i vilket de deltog som officerare under Gustav II Adolf.

Från modern, som var en kvinna av oösedvanlig karaktär och duglighet torde John ha ärvt sina förnämsta egenskaper, vilka i samband med en från fadern, som var en erkänt duglig matematiker, gjorde läggning för ingenjörsväsendet, gjorde honom till en av, jag vågar säga, världens största mekaniska ingenjörer.

Redan som helt ung spårades en egendomlig böjelse hos den blivande uppfinnaren. I det att han i stället för att deltaga i sina kamraters lekar, tillbragte sin tid med att göra skisser av gruvmaskiner samt öva sig i textning.

1811 — 1814 voro hårda år för Sveriges näringsliv och orsakade ekonomisk ruin för en mångfald affärsmän och industriledare, så även för familjen Ericsson. Ericssons fader lyckades emellertid erhålla anställning vid den påbörjade arbetet vid Göta Kanal, och här var det som unge John, nu endast 8 år gammal, på Kanalbolagets ritkontor fick börja lära sig göra ritning i skala, och gjorde sådana framsteg att han vid 10 års ålder var fullt utbildad ritare, men hade även åtnjutit undervisning av sådana lärare som Pohl, Ijtn. Brandenburg och Bentz, alla två framstående militära ingenjörer. Ynglingens ritningar väckte sådana uppmärksamhet, att greve Baltzar v. Platen, chef för Kanalbygget och Mekaniska Kåren av Svenska Armén, gjorde honom till sjökadett, och vid 12 års ålder återbördades John E. till Kanalbyggets ritkontor och fick här i uppdrag att uppgöra samtliga arkivritningar över detta samman. Vid 13 års ålder blev E. biträddad mättningsman och vid 14 års självtänd mättningsman vid en av stationerna och som sådan ansvarig för alla därstädes utförda mättningsarbeten. 17 år gammal inträdde E. i Svenska Armén och avancerade till löjtnant vid Jämtlands Fältjägarkår, där han var sysselsatt med lantmätteri och karttrötning. I vilket fack han visade sådana insikter, att han tilldelades pris därfor. Kan nämnas, att officerarna voro betalda visst pris pr km. uppmätt och kartlagt område, och måste färick Ericsson uppföras som två personer på avlöningslistan, för att ej väcka misstankar på högsta ort, ett bevis så gott som något på hans oösedvanliga skicklighet i just denna gren av ingenjörsarbetet.

Det var vid denna tid, som John E. började sina mekaniska experiment vilka sedermera skulle leda till så många och stora uppfinningar. I och med att detta nya intresse väcktes till liv avsvanade allt mer och mer hans intresse för militärlivet, och till slut begärde och fick han permission för utrikes resa i och för bedrivande av mekaniska studier i England. 1826 anlände E. till London och kom där att bli delägare i maskinbyggnadsfirman Braithwaite & Ericsson.

Redan under sin militärtid hade Ericsson gjort sina första uppfinningar bl. a. den s.k. "eldmaskinen", en med förbränningsprodukterna i eldstaden i stället för ånga driven motor, vilken ide han sedan utvecklade i den s.k. varmluftsmaskinen. I England fick E. tillfälle att ytterligare utvidga sitt verksamhetsfält och gjorde nu bl. a. en kombinerad gas- och ångmaskin, en varmluftsmaskin för fartygsbruk, en pumphmaskin och en luftcompressor. 1828 användes denna luftcompressor för första gången för kraftöverföring.

När Ericssons permission var utlupen, var hans häg för militärlivet så försvunnen, att han begärde och fick avsked ur den Svenska Armén, och kunde således stanna i England och fortsät-

ta med sin påbörjade uppfinnarverksamhet. Sveriges dåvarande kronprins, som var personlig vän till Ericsson, utverkade dennes utnämning till kapten i armén, ett titel som Ericsson älskade att begagna sig av för återstoden av livet, trots av alla storlagda utnämningar under senare delen av hans levnad i Amerika.

År 1829 sökte och fick E. patent på en tubångbanna med konstgjort mekaniskt drag, och en ytecondensator och framlade vidare planer för placering av ångpanna och maskin under vattenlinjen å fartyg. Samma år uppfann han även ångsprutan, vilken alltför användes av denna typ om, och väsentligt moderniserad.

Detta år var genombrottsåret för järnvägsrafiken. Järnvägar hade tidigare funnits och varit i drift, men en ekonomiskt tillförlitlig maskin saknades. Redan 1759 framkastade en engelsman vid namn Robinson den tanken, att ånga kunde användas för framdrivande av landsvägsfordon och 1784 förfärdigade Murdoch, medhjälpare hos Watt (ånmaskinens uppfinnare) den första ångvagnen. Först 1804 lyckades engelsmannen Richard Trevethick bygga ett för spårväg avsett lokomotiv. Ytterligare förbättringar utfördes av Blenkinsop samt bröderna Chapman, vilka senare uppfann boggierna. Vid de hittills utförda lokomotiven användes kugghjul, som ingrepp i en efter skenor lagd kuggstång; men först då engelsmännen Christopher Blackett och William Hedley genom försök uttrönt, att vid behörig belastning friktionen mellan glatta järnhjul och skenor är tillräcklig för erhållande av erforderlig dragkraft, var även den grundläggande motordrivningen för lokomotiv kunde byggas. Hedley byggde 1813 det första brukbara lokomotivet och tillika det första som försågs med pannsmitt järn. 1814 är ett märkesår i lokomotivets historia. Då togs Georg Stephensons första lokomotiv i användning på Killingworthgruvas järnväg. Hastigheten hos Stephenssons lokomotiv var ej stor, varför å den av honom byggda Stockton-Darlingtonjärnvägen ånda till 1830 blott godstågen framfördes med lokomotiv. De en större hastighet, fordrande persontågen framfördes däremot med hästar. Samtidigt med G. Stephenson började Timothy Hackworth bygga lokomotiv, och hämsides med sin fader framträdde Robert Stephenson som lokomotivbyggare. Liverpool — Manchesterbanan hade byggts färdig av G. Stephenson och för att erhålla goda lokomotiv för densamma utlystes en pristävling. Till tävlingen i oktober 1825 valde Rainhill på ifrågavarande bana anmälda fem lokomotiv av vilka tre tillätos tävla. Dessa voro: "Rocket" av R. Stephenson, "Sanspareil" av Hackworth samt "Novelty" av John Ericsson och Braithwaite.

Stephensons och Hackworths lokomotiv voro försedda med särskilda tendrar för medförande av koks och vatten, John Ericssons saknade däremot tender, och koken förvarades i korgar placerade framför pannan, och vattnet medfördes i en mellan ramarna belägen behållare. Detta sistnämnda lokomotiv, som var byggt på den korta tiden av endast sju veckor, väckte allmän beundran för sin eleganta och sinnrika konstruktion. Under tävlingens första skede gick det också utmärkt för Ericsson, och hans lokomotiv gick avsevärt hastigare än medtävlarnas. "Novelty" uppnådde den goda hastigheten av nära en eng. mil i min. eller 32 eng. mil i timmen. Allt för kort tid hade emellertid Ericsson haft till sitt förfogande för konstruering av sitt tävlinglokomotiv, vilket kanske till stor del därför måste drags sig ur tävlingen efter upprepade misöden och skador å motorpumparna, vilket ävenså inträffade med Hackworths lokomotiv. Stephensons "Rocket" bestod däremot provet och uppfyllde alla uppställda fordringar, och har R. Stephenson alltså dess betraktats som lokomotivets uppfinnare.

Hundraårsminnet av denna märkliga tävlan firas i år över hela världen och är det i anledning därav, som jag fått det hedrande uppdraget att skildra vår store landsmans liv och verksamhet och då speciellt hans insats i denna tävlan.

Under de nu närmast följande åren arbetade John E. rastlöst och producerade den äna uppfinningen före den andra efter, av vilka torde särskilt nämnas den första ångturbin. 1843 följde hans uppfinning av en specialbyggd fläktanordning för förbättrande av draget i en sjöångpanna samt en ny ångturbin. 1833 patenterade han en värmemaskin försedd med s.k. förvärmare eller "regenerator", och för flera år arbetade han hårt för att utarbeta en praktiskt användbar form av denna maskin, men utan att lyckas, beroende på den vid denna tid rådande missuppfattningen att värme var ett ämne i stället för ett slag av rörelse, en teori som först 14 år senare, en teori som först 14 år senare bekantgjordes. Ericssons värmemaskin var till alla delar konstruerad rätt, men han hade väntat för mycket av den. Övriga uppfinningar från denna tid voro meteorologiska instrument, en motor för kanalbåtar, en hydrostatisk väg, en maskin för filframställning och en turbin.

1833 började E. grubbla på möjligheten att komma ifrån skovelhjul på ångbåtarna, och lyckades han 1835 framställa och få patenterad den första användbara "skeppskruven" propellern. Idén att mer en undervattensskruv framdriva fartyg är gammal. De trogen äldsta förslagen förelåg redan 1724 och 1781. 1753 förelag den franske fysikern Daniel Bernouilles i en prisbelönt tävlingskrift till franska vetenskapsakademien att framdriva fartyg med en fyrbliad skruv. 1768 behandlade fransmannen Paucot samma problem. 1787 gjorde amerikanen Fitch försök med en skrubvärd, och 1816 försökte Samuel Owen i Stockholm användandet av propeller enligt Bernouilles ide på en roslagsbåt. Österrikaren Joseph Ressel konstruerade en propeller 1812, och erhöi densamma patent i Österrrike, Frankrike och England 1827—29. Fransmannen Sauvage och engelsmannen Woodcraft utgö 1832 var sitt propellerpatent. Nästan alla dessa och flera andra förslag stannade av skilda anledningar på försöksstadiet, och är det, först sedan den engelske lantbrukaren F. B. Smith i maj och John E. i juli 1836 fått sina patentsökningar beviljade, och genom att utföra de första praktiskt användbara propellerfartygen, som problemet kan sägas löst. Såväl samtida som senare tidens fackmän ha emellertid tillerkänt John E. is lösning första rummet, som i alla avseende tekniskt överlägsna Smiths. 1837 byggde John E. en maskin kopplad direkt till propelleraxeln, vilken maskin var en fullständig succés, men det tog lång tid innan den kom att allmänt användas.

John E. gifte sig 1836 med en ung engelsk lady av god familj, men var ej äktenskapslyst vidlyckligt, om på grund av hustruns bristande intresse för hem och hård eller på grund av John E. alltför stora intresse för sjna mekaniska experiment, är ej gott att avgöra. Hon kom över till New York något år efter John E. is dötter, komst, men stannade ej länge, utan återvände till England och dog där utan att vidare återse sin make. E. sördje emellertid rikligt för hennes underhåll.

Trots hans många och stora uppfinningar kanske på grund av det alltför stora antalet, försattes firman Braithwaite & Ericsson på obestånd 1837 och E. stod nu så gott som på bar backe. E. hade vid denna tid blivit bekant med en maktig rik amerikansk konsul, vid namn Ogden och en amerikansk sjöofficer Stockton. Med deras understöd byggdes nu en 70 ft lång plåtångare försedd med 70 hästk. Trots att denna maskin var alltigenom lyckad, visade det sig omöjligt att hos engelsmännen väcka intresse för detta slag av farkas. Dessa båda ovannämnda män lyckades nu

förma John E. att resa över till Amerika för att söka den förstälse, som det engelska amiralitetet var för konservativt för att giva honom.

Med det lilla av honom själv konstruerade fartyget begav sig så E. över till Förenta Staterna år 1839. Här fann han redan från början den största förstälse för sina uppfinningar och sitt arbete. Han vann här pris för sin ångspruta och fick beställningar på såväl större som mindre ångfartyg, försedda med hans maskiner och propeller. Han gjorde vid denna tid även den första compound-maskinen. John E. kom här i förbindelse med C. H. Delamater i New York, innehavare av Amerikas kanske vid denna tid största mekaniska verkstad, och uppstod mellan dessa båda män ett vänskapsförhållande, som kom att räcka för återstoden av livet.

1841 erhöi Capt. Stockton beställning av U. S. Government på en 600 ton propellerångare vid namn "Princeton". Stockton tog nu E. till sin fädgivare och fick dymedelst honom att placera alla sina uppfinningar på detta fartyg, för vilket S. lovade honom ersättning i sinom tid. Ångaren visade sig vara ett fullständigt mästerverk och erhöi S. de ampleste lovord för denna sin konstruktion. Nu visade det sig dessvärre att S. totalt glömt sitt ord till E., vilken fick se sig om för den utlovade ersättningen. S. hade emellertid på fartyget låtit montera en kanon av sin egen konstruktion, vilken kanon, vid en inspektion, råkade explodera, krävande ett flertal dödsoffer. Nu däremot var S. redo att påbörja John E. skulden för denna del i konstruktionen, men blev rättta förhållandet snart känt, och har E. alltid sedan fått mottaga äran av att vara skapare av detta fartyg och ock den kontanta betalningen uteblev.

1843 voro 50 ångare försedda med E. is propeller, och byggde han samma år den första dubbelpropellerångaren, och efterhand upptogs propellern av alla sjömakter till allmänt begagnande. Han gjorde så även vid denna tid en mångfald smärre uppfinningar ex. apparat för mätning av avstånd till sjöns jämte andra slag av mätninginstrument.

Fortfarande studerande problemet att förvandla värme i mekaniskt arbete, gjorde han mellan 1840—50 åtte värmemaskiner, tills han 1851 lyckades åstadkomma en

Fortf. å sidan 14.

Julglädje i eget hem.

För S C T. av pastor Leonard Alexander.

ANDERS Persson växte upp i ett gott bondehem i Småland. Där rådde idoghet och ordningssinne, rättänkelse och ärlighet redbarhet och sann gudsfruktan. I det hemmet värderades och uppskattades Guds ord för det ljus, den kunskap och ledning det giver i livets alla skiften — för tröst och uppmuntran, för kraft och mod, för nåd och frid, för evigt liv och salighets hopp, som där beskrives och meddelas åt alla, som vilja lära och lyda dess underbara sanningar. I det hemmet hade den unge Anders glädje och samvetsfrid. Han hade ren häg och lust till att både arbeta, leka och läsa goda böcker. Varje årstid och varje högtid hade sin särskilda trevnad. Och arbetet och förberedelser för de olika högtiderna gav glädje och god sinnestämning. Ofta repeterade han för sig själv skaldens ord om "Årstiderna; uti den vackra våren etc.". Ja, hur njöt han ej av vårens värme, av den rika och växlande fågelsången och de vackra blomornas präkt i skogen och på ången. Stora buketter hopplökades av liljekonvaljer, smörblommor och violer att sättas i olika glas på bordet i hemmet. Fannem full bröts av blommande rönn, oxel och häggkvistar att sättas i stora krukor för hemmets prydnad. Och hur roligt var det icke att tillsammans med sin fader eller bröderna en sommarmorgon följde soluppgången på ro ut på sjön att se till älven och fisknatten. Eller att vara med på eftermiddagen att lägga ut fiskredskapen, då böljeskalpet glittrade i solskenet, samt att få bada i den vackra viken bland den gröna vassen. Och roligt var det att få vara med i den sköna slättertiden såväl som i skördetiden, då säden avnjödes och inbärgades. Och nog var det roligt att senare få höra tröskverket eller vara med på logen under ånet och arbetet där. Sedan kom vintern med skridskoåis och källkåkning. Men alla mest glädde man sig åt den stora julhögtiden med de många förberedelserna och den spännande väntan till klimaxen kom med den härliga julkvällen i hemmet och julafan i kyrkan. O, vilka minnesvärda stunder. Hemmet var då en härlig och helig plats den kvällen. Glädje var helgad. Man var färdig med alla förberedelser ute och inne. Familjens medlemmar hade badat och vore klädda i högtidskläder. Mor hade lagat till många och de alla bästa maträtter. Bordet i det bästa rummet blev dukat. För tackar Gud för ärets många välsignelser och för den högtidliga Gud välsigna maten, julfirandet och det kommande året. Under denna stämning, helgd och heliga frid ljuder här även familjens alla medlemmar att smaka, om de så vilja, några droppar av det sedvanliga jubelvinet till luffskén — en högtidlig sed, som endast förekom en gång om året. Efter måltiden läser far stämningssången de olika jultexterna, varefter alla deltaga i att sjunga flera julsånger. Senare på kvällen kommer julafan in med en mängd julklappar för var och en. Och så, under det ljusa tinstycke och erhöi S. de ampleste lovord för denna sin konstruktion. Nu visade det sig dessvärre att S. totalt glömt sitt ord till E., vilken fick se sig om för den utlovade ersättningen. S. hade emellertid på fartyget låtit montera en kanon av sin egen konstruktion, vilken kanon, vid en inspektion, råkade explodera, krävande ett flertal dödsoffer. Nu däremot var S. redo att påbörja John E. skulden för denna del i konstruktionen, men blev rättta förhållandet snart känt, och har E. alltid sedan fått mottaga äran av att vara skapare av detta fartyg och ock den kontanta betalningen uteblev.

ra upp till Norrland för att söka arbete.

Tanke och handling följde i naturligt ordning, och inom en kort tid är Anders anställd vid skogsarbeten hos en större skogsverksfirma ett gott stycke nordväst om Sundsvall. Här finner han sig som i en helt annan värld, med annan omgivning och annat sällskap än i den kära hembygden. Folket här upps har i stort sett ej samma fasta tro på Gud och hans ord eller samma kärlek till kyrkan, som han varit van vid. Långt har man till kyrkan och det är ej vanligt att gå dit. Prästfolket har man ej någon beröring med och ej hyser man någon vördnad för dem. Men olika sekter och deras predikanter finns det gott om. De fara omkring om varandra bland folket, — ivriga och talföra som livförsäkringsagenter. De vinna, var och en, några anhängare, som de samlas med i olika grupper. Men de flesta bland folket bli endast förhårdade, ovissa och bittra mot allt religiöst. Så blir man dömmande, kritisk, cynisk eller skeptisk bland de olika grupperna. Karaktären fördäras — vildhet och råhet växer till. Dryckenskap, gräl och slagsmål bli en ständigt förekommande. Så blir samhället moget för någon slags reform. Någon av de raa sällarna sänder efter en godtemplare att hålla tal. Därpå bildas en godtemplarförening och några av de vildaste karaktärerna förbinda sig att avstå från starka drycker. Anders som ser hur nedraderade de leva går med i följeligen i tanke, att han skall föregå med gott exempel. Han inser ej strax, att det endast blir ett substitut för kristen tro och att man ej med yttre löften och lagbudskapet förmår ändra sin karaktär, och få sitt hjärta i harmoni med Guds bud samt komma i försökning och frid med Gud. — Men det moraliska och andliga livet bland folket blir nu endast värre. Förut kunde den druckne erkänna sin dumhet och tillstå att god ordning och gudsfruktan ändå vore det bästa. Nu däremot blev de alla med ens så egenrättfärdiga, självklöka och fullkomliga att ingenting blev dem till gagn. Nu skulle allt gammalt förkastas och nedrivras och allt skulde göras nytt och bli fullkomligt. Det moraliska och andliga, det ekonomiska och politiska, det sociala och kulturella. Deras talare och ledare fick lov att komma till dem gång efter annan. Han visade sig vara utav det bästa slaget — ej blott godtemplare utan äkta ród. Hans predikan — ned, ned med allt — behöva vi ej upprepa. Allt nog, Anders P. insåg snart nog, att intet gott kunde åstadkommas genom godtemplarföreningen, och han kände att han måste draga sig tillbaka som medlem i densamma. O, vad han saknade den sunda kristna tron och det kyrkliga intresset bland sina kamrater. Det var nära, att han ryckts med in i den reformerta sektrelsen, ty där förekom ändå den yttre beaktelsen samt en viss värme och hänförelse vid deras kyrkoherdes predikan. Därför jordstämde Anders till den svenska julsången, som han hade hört i sin hembygd. Han hade hört i sin hembygd, och det var ett glädjefyllt ögonblick, när han såg den svenska julsången i kyrkan. Han hade hört i sin hembygd, och det var ett glädjefyllt ögonblick, när han såg den svenska julsången i kyrkan.

gamla hemmet. Det kunde ju egentligen ändå ej bli hans hem. En broder hade köpt gården. Fadern var död. Så beslot han, efter några år av skregen erfarenhet i Norrland, att fara till Canada och där söka sin lycka samt skaffa sig en egen farm och ett hem där.

En resa till Norra Amerika är ju ingen märkvärdig eller svår sak nu för tiden, och så finna vi snart Anders i mellersta Sask. Frisk och glad, lugn och hoppfull. Han tager först arbete hos en svensk farmare i ett settlement och erf. Ah, dessa öppna, nakna och enformiga prärier eller slätter. Arbetet går ju bra och nog ser han att jorden här är gróda. Men landskapet och naturscenarierna åro ju ej så tillfredsställande. Det bjunder varken på Norrlands storslag, eller Smålands rikt omväxlande natur. Men man finner sig ju snart tillrätta och blir van vid detta nya. Fast inte finns här varken den vackra björkskogen eller den blommande häggen. Men värre är det för det intellektuella och andliga livet. Här lever man endast för det materiella — för jorden och vad den producerar. Och andligen finner han folket vara tämligen likgiltigt om ej rent hädiskt, samt söndersplittrat i en mängd nya, halvkristna sekter. Ingen luthersk kyrka finns, ej heller förekommer någon verklig svensk högtidsfest — i trots av att här finnas rätt många svenskar i bygden. Således vill han ej tänka på att här bosätta sig och skaffa sig ett hem. Slutligen träffar han på en från Sverige nykommen familj, som också kommit till Canada, att söka sig ett hem i lugn och ro. De befinnas vara av samma lynne och livsanknädning som Anders. Så beslutas, att gemensamt fara till skogsbygden i Alta, och taga sig homestead.

Efter någon tid anträdde färden till Alta. Under resorna påträffas en tredje familj av samma sinne. Så taga de upp var sitt hemman nära en vacker och fiskrik sjö. Genom brevväxling och meddelanden om förhållandena på de dit ännu några familjer av samma karaktärsdrag. Jordmännen här är bördig och fin, då skog och buskar komma undan. Här finnas även goda jaktillfällen. Ävenså tillräckligt med skog för byggnadsmaterial, stångselpålar och ved. De skrida till verket och bygga sina hem. Hjälpa varandra när så behöves. Snart uppstår en trevlig nybyggarkoloni. Alla åro hoppfulla, nöjda och glada. Under de senaste resorna i Alta har Anders träffat på ett och blivit bekant med en ung svensk kvinna, godhjärtad förståndig och hemkommen som han för till sitt nya hem som sin hustru. Då de blevo vigda, sade den u. lutherska pastorn, som de uppsökte, att han vore villigt att komma till deras nya koloni och hålla en svensk gudstjänst under nästa julhögtid. Det var ett glädjefyllt ögonblick, när de jordstämde Anders till den svenska julsången, som han hade hört i sin hembygd. Han hade hört i sin hembygd, och det var ett glädjefyllt ögonblick, när han såg den svenska julsången i kyrkan.

Några uppriktiga, trofasta och älskliga flickbekanta kunde Anders ej heller finna häruppe. Ty husantingen hade de blivit indragna i sektrelsen och vore förstörda av sentimentalism, gärningslära och lagtrådsm, eller också vore de yttliga och tanklösa med hela deras intresser riktade åt jazzmusik och dansgalenskap. Ingen flicka kunde han finna, som han kunde resonera med om god litteratur konst eller verklig musik, eller med allvar diskutera om tidens onda lyten och förförelser, eller utbyta tankar och idéer om ett lyckligt och rätt hemliv, eller kyrkliga frågor och om en rätt uppfattning av Gud och människors förhållande till honom. Vid pingst, midsommar eller julhögtiden fann han inte en sådan högtidlig stämning eller sådan ren och hjärtlig glädje, som han varit van vid i hembygden. Så började Anders allt mer och mer, att känna sig ensam och otillfredsställd. Ej kunde han tänka på att skaffa sig ett eget hem i denna omgivning. Ej kunde han tänka på att resa tillbaka till det

S A S K A T O O N

Den största staden mellan Winnipeg och Edmonton. — Saskatchewans undervisningscentrum. — Säte för provinsens universitet. — Det geografiska och kommersiella centrum för Nord-Saskatchewan.

SASKATOON, det geografiska och kommersiella centrum för Nord-Saskatchewan, är provinsens undervisningscentrum och säte för Saskatchewans universitet. Staden ligger i township 36, range 5 väster om tredje meridianen på båda sidor om South Saskatchewan River; ursprungligen kallades den del av staden, som ligger på västsidan av älven, kallades för West Saskatoon. Men alltefter de ursprungliga byarna växte, blev det förväxling mellan de båda postkontoren, och East Saskatoon blev ändrat till Nutana, ett indianskt ord som skall betyda "den förstfödde", emedan detta var den första kolonin, där den nu blomstrande och raskt växande staden, Saskatoon först anlades.

Namnet Saskatoon kommer av ett Cree-indianskt ord "Mis-sask-quah-too-mina" eller "Mis-sask-a-too-mina", ibland förkortat till "Sask-a-too-mina". Dessa ord äro flertalsformer; singularformen får man genom att kasta bort det sista a. Detta är det namn som indianerna gävo ett bär, som i stora mängder växte i dessa trakter. Det heter att indianerna i koloniens tidigaste dagar brukade komma och sälja dessa bär; de utbaserade sin vara genom att ropa, vad folk mest uppfattade som "Saskatoons", vilket ännu i dag är namnet på de läckra blå bär, som ej så litet likna svenska blåbär.

Saskatoon ligger omkring 450 mil från Winnipeg och litet mer än 300 mil från Edmonton. Det är 216 mil från gränsen mot Förenta Staterna till Saskatoon, från Saskatoon till Saskatchewans östgräns är det 215 mil och till västgränsen 140. Saskatoon är den enda storstaden mellan Winnipeg och Edmonton.

Från en liten by med 113 inbyggare år 1903 har Saskatoon vuxit upp till en stad med en folkmängd, som enligt den officiella folkräkningen av år 1926 var 31.202. Under de första tio åren av sin existens växte Saskatoon från 113 till 20.000 innevägnare.

Stadsplanen utlades år 1883, men ej förrän 1890 kom den första järnvägen till staden.

År 1899 bestod Saskatoon av några få hus på östsidan av älven och på västsidan var stationen, sektionssmannens hus, Mounted Polis-baracken, ett stenhus, ett hotell och en fem, sex andra hus och källar. På denna tid såldes egendom, som nu ligger i stadens centrala del för \$45 per 75 fot. År 1901 inkorporerades Saskatoon som by och år 1902 utgavs den första veckotidningen, "The Phoenix." År 1903 registrerades den som "town" och år 1906 blev Saskatoon "city" med en befolkning beräknad till omkring 5 tusen.

Efter inrättandet av provinsen Saskatchewan år 1905 var naturligtvis frågan om vilken stad, som skulle bli huvudstad och universitetets, särskilt aktuell. Man trodde att Saskatoon skulle bli bäggoderna, men en kompromiss nåddes, varvid Regina gjordes till huvudstad för provinsen och Saskatoon till universitetsstad.

Saskatoon är en vacker stad; den breda South Saskatchewan River flyter mäktigt och värdig genom staden; långa dess höga stränder växat träd, som göra en hel del för att försköna staden. I residens-distriktet är boulevard-systemet genomfört i stor ut-

sträckning; staden har alltid varit livlig, belägen som den är i ett välmående farmings-distrikt. I dess affärskvarter, har under de senaste åren byggts en hel del vackra affärshus och kontorsbyggnader, moderna i alla avseenden.

Stadstyrelsen består av en mayor och tio aldermen. Mayor väljes för ett år i sänder, aldermerna för två år. Stadens polisstyrka står under kontroll av en poliskommission, bestående av mayor, distriktsdomaren och polismagistraten. Sjukhusen kontrolleras av en sjukhusstyrelse om nio medlemmar, bestående av mayor, en representant från vardera av den lokala Council of Women, Trades and Labor Council och Canadian Legion, stadsstyrelsen väljer tre av sina egna medlemmar och de två restande representanterna i sjukhusstyrelsen väljes av skattebetalarna.

Stadens offentliga bibliotek styres av en biblioteksstyrelse, varav mayorn är medlem; de andra medlemmarna väljes av stadsstyrelsen på dess första möte för året. Staden driver själv sitt vattenverk, elektricitetsverk och spårvägssystem.

Här nedan några historiska fakta, som kunna vara av intresse:

1883 Stadsplanen fastställdes.
1889 C.N.R.-bron påbörjades över Saskatchewan River.
1890 Järnvägen (C.N.R.) mellan Regina och Saskatoon påbörjades.
1901 Saskatoon blev by.
1902 Stadens första tidning (Phoenix, veckoblad) utkom.
1903 Handlekammare inrättades. Den första banken (Bank of Hamilton) öppnades. Saskatoon inkorporerades till köping. Skolstyrelsen köpte den nuvarande City Hall - tomten för \$700.00. Telefonsystemet installerades.
1904 C. N. R:s järnvägsbro revs av strömmen nedför älven.
1905 C. N. R:s huvudlinje färdigbyggdes så långt som till North Battleford.
1906 Elektricitetsverket byggdes. Vattenledningsverket anlades. Saskatoon inkorporerades till stad den 26 maj.
1907 St. Paul-sjukhuset öppnades. Trafikbron över Tredje Avenuen öppnades för trafik.

Grand Trunk-bron över älven byggdes. Kommunala sjukhuset anlades. Rådhuset byggdes. Goose Lake-linjen av C. N. R. framdrogs till staden.
1908 Ångaren "Medicine Hat" havererade mot trafikbron vid 19:de gatan under resa från Medicine Hat till Grand Rapids. C. P. R-linjen nådde staden. C. P. R.-bron över älven byggdes.
1909 Saskatchewan - universitetet inrättades i Saskatoon. Telefonsystemet övertogs av provinsregeringen. Det nya stadssjukhuset uppfördes. Nutana - institutet inrättades.
1910 Sir Wilfred Laurier lade grundstenen till den första universitetsbyggnaden. Salluhandel inrättades. Viadukten vid 20:de gatan byggdes.
1911 Saskatoon Gas & Oil Co. fick privilegium.
1912 Y. M. C. A.-byggnaden uppfördes. Likaså Y. W. C. A.-byggnaden. Nuvarande City Hall - byggnaden togs i bruk.

1913 Den kommunala spårvägen började driften. Trafikbron vid universitetet påbörjades. Det nya St. Paul - sjukhuset öppnades. Stadsbiblioteket öppnades.
1914 Dominion government - elevatortogs i bruk.
1915 C. N. R.-linjen till Calgary färdigbyggdes.
1918 Grand Trunk - banan nådde Saskatoon.
1921 Grundstenen för den provinsiella normalskolan lades den 25 maj av löjtnant-guvernören Nevlands. Ny C. N. R.-bro påbörjades. C. N. R.-verkstader öppnades i Nutana.
1922 Presbyterianskt teologiskt college påbörjade byggnad.
1923 Den provinsiella normalskolan öppnades. Det provinsiella tuberkulos - sanatoriet påbörjades.
1924 Kemibyggnaden vid universitetet öppnades.
1925 Tuberkulos - sanatoriet högtidigen invigt.
1928 Biblioteksbyggnaden på 23:de gatan färdigbyggdes.

Svenskt i Saskatoon.

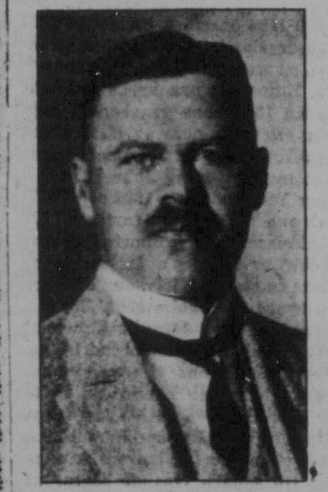
NORDAN yrde och ven över gatorna. Snöflingorna dansade en lustig och vild polska medan gatubelysningen liksom människorna bildligt talat kippade efter andan. Det var snöstorm i Saskatoon.

Jag steg av tåget just som skymningen började lägra sig över staden och kämpade mig fram genom gatorna till mitt hotell. Det rådde julbråda i den tidiga decemberdagen och människornas röda kinder och rimfrostkransade huvuden lyste en främling så glatt till mötes.

kompanjon, stockholmaren Sven Sidén, den största championodlingen i staden. År god vän med alla större affärsmän och en av de mest populära svenskarna i staden. Han är också ordförande i svenska föreningen och dess stiftare. Bandet med hemlandet vidmakthåller han alltjämt och är också fortfarande en av den goda staden Östersunds vällovliga fastighetsägare. Han studerade jordbruk vid Alnarp, var godsförvaltare i Tyskland och på senare åren ombud för ett större svenskt superfosfatbolag i Stockholm. Han kom till Canda för två år sedan och ägnade sig då först åt mejerihanteringen, men började snart nog championodling och har nu en större anläggning om 1,300 kvadrattots baddar.

lyckats skaffa sig vänner i legio, icke minst bland stadens unga skönheter, vilka såväl i gymnasialsalar, som på löpbanorna haft tillfälle beundra den unge svenskens vackra kropp och stilrena löpningar.

Folke kom till Canada för ett par år sedan och är nu anställd vid G. N. R:s kolonisationsdepartement. Hans, hittills främsta bragd på idrottens område är vinnandet av guldpokalen vid Calgary Herald's sista marathon, i vilken tävling han som bästa man i Saskatchewan, tävlade med Alber-

Karl Freidenfelt.

Det fanns svenskar i sta'n. Det visste jag, och det gällde bara att få tag på dem. Karl Freidenfelt var den första jag träffade. Han var "jämte" och typen för sitt landskaps sega och kärnfriska söner. Gammellandsmustaschen och de trogna blåa ögonen, den ärliga, litet farade näven och de blankpollerade storstövlarne, den dubbelknäppta kavajen och storvästen, allt minde mig norrlandsbonden, krafttypen i Sveas släkregister. Nu var han svamp eller kanske skulle jag säga championodlare och bedriver tillsammans med sin

Han är en varm ivrare för enighet och sammanhållning bland svenskarna i sta'n och har i detta arbete ett varmt stöd från sin mycket ideellt betonade maka, fru Jenny Freidenfelt, som själv är en överdängare då det gäller svensk hemslojd och allmogekonst. De båda makarna ha genom sitt oppoffrande och intresserade arbete för allt som är svenskt, skapat omkring sig en väg av sympati och tillgivenhet från svenskarna i staden.

Bland stadens mera förnämliga och välkända byggmästare intaga bröderna Fred och John Shoquist en mycket framstående ställning. De hava nu under uppförande eller, rättare sagt omkonstruktion, ett av de modernaste affärspalatset i staden, en byggnad, som de själva också köpt och där S. C. T. på nyåret efter allt att döma torde komma att öppna sitt filialkontor för Saskatchewan.

Fred som liksom bröderna är ängermanlänning, avreste från Sverige 1901 till Staterna, men fann snart att Canada lämpade sig bättre för honom och tog 1909 till vandringsstaven och flyttade hit tillsammans med John, som året före kommit till Staterna, och började farma. 1912 startade de sin byggnadsfirma, först ute på bygden, men flyttade 1918 till Saskatoon, där de nu, som redan nämnts, räknas till stadens bästa byggmästare. De hava förutom sitt arbete för svenska föreningen, nedlagt ett gediget arbete för bildandet av den svenska församlingen i Saskatoon och samarbete livligt med pastor A. A. Nelson i avsikt att få till stand en svensk kyrka i staden.

Så komma vi till katrineholm-pojken Folke Wahlberg, eller Jack, som han populärt kallas av sina engelska vänner. Men som vi äro svenskar så säga vi väl Folke. Folke är pojken med ruter i. Ung, energisk, icke vingbränd ännu och en idrottsman av betydande dimensioner, har han som typen för en präktig svensk pojke-

Folke Wahlberg.

tas och B. C:s bästa löpare. I jul skall Wahlberg upp igen och han tippas som säker vinnare, denna gång också i Albertatidningens marathon.

Wahlberg är också en intresserad föreningsman och är sekreterare i svenska föreningen, vars syfte är att sprida kännedom om svensk kultur ibland här bosatta svenskar, anskaffa arbete och lämna hjälp till immigranter samt arbete för bibehållandet av det

Fort. å sidan 14.

KING GEORGE HOTEL
Saskatoon Canada
Elegant restaurant Försklissigt kök
Ypperlig betjäning till moderata priser.
20 provrum. Charles T. Stacey, innehavare.

VI SÄLJA:-
"Leishman & Fashion Craft Clothing"
gjorda på beställning eller utvalda från vårt välförsedda lager.
MITCHNER'S LTD.
Capitol Theater Bldg. Second Ave.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR
Tillönskas vänner och kunder av
H. A. E. Christensen
Ångbåtsagentur — Försäkringsverksamhet.
602 Albert Ave.

The Saskatoon Star-Phoenix
önskar sina många svenska vänner vid denna högtidsstund en

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR
med hälsa och valgång under dagar som korgma
The Saskatoon Star Phoenix
Norra och Central Saskatchewan's speciella hemtidning.

SASKATOON LUMBER and FUEL CO.
När de kalla dagarna komma, köp då Edert bränsle från oss. Allt slags byggnadsmaterial för industrier och bostäder. Saskatoons mest välförsedda brädgård.
Vi sälja bästa bränsle till lägsta dagspriser. Allt för byggnadsindustrien.
TELEFONERA 4260 211 Duchess street.

— JULTARTAN —
köper Ni bäst från
THE INDEPENDENT BAKERY
Tillverkare av "Sonny Boy"-brödet.
Nils Ling innehavare
Hörnet av 20 St. och Ave. C. Telefon 4395

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR
tillönskas våra många vänner och kunder
LEMERY - DENISON ELECTRIC Ltd.
Distributörer och reparatörer av C. G. E. Radiolar och alla slags magneter.
11—23rd. Street, West.

Doktorerna Svartout & Toren
skandinaviska tandläkare
tillönska sina många svenska vänner
GOD JUL OCH GOTT NYTT AR
200 New McMillan Bldg.

SKINNFÄLLAR
Körning vintertid fordrar en god, varm kläddel. Sänd nötkreaturs- och hästhudar till oss. Vi garva dem och återändra dem tilläder som vackra, mjuka och smidiga skinnfällar. Vår metod gör dem sådana och de förblir det.
Ni måste vara nöjd med vårt arbete, eller vi återbetala Edra pengar.
Sänd oss ett postkort och begär vår nya prislista.
The BRIGMAN TANNERY
106 Ave. "C" N. Saskatoon, Sask.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR
tillönskas mina många svenska vänner
Mrs. Geo. S. Almas
tillverkare av det berömda mag- och lever-botemedlet Hepatola.
P. O. S. N. 1073. 230 4th Ave. Souht.

SHOQUIST BROS.
Byggmästare och kontraktörer.
Uppföra och bygga:
Affärshus, Bungalows, Skolor, Kyrkor.
211 Duchess street. Telefon 4675.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas kunder och vänner

Swedish Canadian Sales Ltd.

208 Logan ave.

Tel: 27 021.

De bästa önskingar för en

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR**C. H. Nilson med familj.**

298 Glenwood Cres.

Elmwood.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

Dr. P. A. Eckman.

Hörnet av Logan och Main street.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas kunder och vänner

Club Hotel

652 Main street.

Tel: 25 738

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas kunder och vänner

Bell Hotel

662 Main street.

Tel: 28 975

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas kunder och vänner

Columbia Theater

Main & Logan.

Under Julen: Ken
Manyard i Vagnmästaren.**GOD JUL OCH GOTT NYTT AR**

tillönskas av

H. P. A. Hermanson med familj

188 Oak street.

River Heights.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas kunder och vänner

Scandinavian Book Store

J. Newman.

246 Logen ave.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas kunder och vänner

Gus' Barber Shop

256 Logan ave.

Tel: 25 531

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

Peter Myrvold med familj

28 Carmen ave.

Elmwood.

NORDENS**JULFEST
ANNANDAG JUL**TORS DAGEN DEN 26 DECEMBER
KL. 8 E. M.

A

ROSELAND GARDEN**STORARTAT JULKONSERTPROGRAM
HÖGTIDSTAL AV CARL-E. RYDBERG.
MANSKVARTETTEN - ANNIE RYDBERG.
VASARNAS FESTORKESTER M. M.****Jultomte
Julgran
Julbord****John Ericksons liv
och verksamhet.**

Forts. fr. sidan 13.

användbar sådan. Ett 2,000 tons fartyg försedd med 4-cylindrig värmemaskin byggdes och provades 9 månader efter det kölen sträcktes. En samtida skrev om detta prov: "tills dato (1853) har inget starkare och bättre fartyg blivit byggt i United States", och döptes fartyget till Ericsson. Principen visade sig dessvärre oekonomisk, och har aldrig senare anvä-

Svenskt i Saskatoon.

Forts. fr. sidan 12.

svenska språket och de svenska sedvänjorna. Föreningen grundades den 26 januari i år och har följande styrelse: Ordf.: K. Freidenfelt; v. ordf.: F. Shoquist; sekr.: F. Wahlberg; kassör John Shoquist, styrelsesuppleant mrs. K. Freidenfelt. Medlemsantalet lär röra sig mellan 70 och 80 och föreningen avhåller sina möten en gång i månaden.

Svenskarna äro icke ännu vidare talrikt representerade bland stadens ledande affärsmän, men ett flertal av dem hava dock lyckats kämpa mot konkurrens och bygga upp goda och sunda affärer, av vilka de flesta bringa sina ända såväl som i Saskatoon bosatta landsmän en julkänning å annat ställe i dagens tidning.

Många ha dock skapat sig goda framtidsutsikter och det svenska namnet står högt i ära i staden, för vilket de där bosatta landsmännen äro all heder och ära värda.

Med kyrkoverksamheten har det hittills gått så smutt, men efter pastor A. A. Nelsons förflyttning till staden äro utsikterna för en omfattande och betydande verksamhet de största. Forsamlings har, som redan tidigare meddelats, bildats, och fru Nelsons energiska arbete har också medfört organiserandet av en livskraftig damförening. Kan sedan kyrkofragan ordnas inom en icke allt för avlägsen framtid, och med pastor Nelson i spetsen för denna församling, torde väl icke detta dröja länge, emottar man i Saskatoon ett livligt och energiskt svenskt förnings- och kyrkoarbete, som har alla utsikter att bära enighetens och fördragsamhetens prägel.

Och detta kan icke annat än glädja varje svensk.

CERES.

vänts för ett fartyg av denna storlek. E. erhöi emellertid för denna uppfinning den sällsynta Rumford-medaljen. Året efter 1854 gjorde E. ritningar och planer till ett krigsfartyg av Monitor typ för franska kejsarens räkning.

När vid denna tid, 1861, inbördeskriget mellan Nord- och Sydstaterna utbröt och John E. erbjöd President Lincoln sina tjänster för skapandet av en flotta, blev han refuserad, enär han, trots att han var kapten i svenska armé, ansågs som civil. Snart skulle dock förhållandet bli det omvända, när Sydstaternas casemattansarkklädda fartyg "Merrimac" hotade att bortsopa samtliga av Nordstaternas små träfartyg och odöliga hamnstäderna längs kusten. Nu vände man sig till John E. och anmodade honom att för senaten framlägga sina planer. Efter ett ca 4 timmars övertygande föredrag för senaten, blev E. anmodad att snarast möjligt färdigställa ett fartyg av Monitor typ, och på 5 korta månader lag "Monitor" färdig att gå ut och ta upp striden med den "oövervinnliga" Merrimac. Den 14 sept. beställdes fartyget, 15 okt. sträcktes kölen, 30 dec. monterades maskinerna och den 30 jan. löpte fartyget av stapeln och levererades till regeringen, den 19 febr. E. hade konstruerat allt och allt byggdes under hans personliga överinseende. 100 dagar från det kölen sträcktes var maskinen provad under ånga. E. hade här utfört ett jättearbete. Det minsta lilla misstag eller fördröjande skulle varit ödesdigert för att inte säga ruinerande, men han höll sitt ord; att framställa ett batteri försedd med dittills största kända kanoner, monterade i ett skrov med minsta möjliga målyta, men med största möjliga rörelseförmåga å såväl fartyget självt som dess bestyckning, vilket för den skull monterats i ett å fartygets däck roterbart uppställt pansartorn, varjämte skrovet såväl som alla rörliga delar voro skottsäkert skyddade.

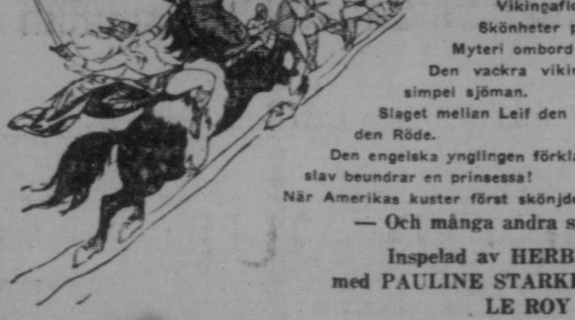
Den 9 mars ångade "Monitor" in på Hamptons redd att möta den där liggande "Merrimac". Efter dagslång strid var den stora jätten så illa åtgången, att den skyndsamt tog till flykten, lämnande Ericssons "Monitor" som segrare i en bland världens mera betydelsefulla drabbningar till sjöss. John Ericsson, den svenske ingenjören, hade räddat Nordstaterna från ett event. nederlag och därmed även räddat tusenden och åter tusenden av slavar från slaveri till frihet. Av sådan betydelse

var denna strid, att för all framtid träfartyg voro förklarade o-dugliga för krigsbruk. Nu flödade hedersbetygelsen och ståtliga erbjudanden över E. men han behöll sitt huvud kallt trots allt beröm och jubel för arbetande på förbättringar av tidigare uppfinningar, och blev han nu direkt knuten till U. S. Navy Dept. som teknisk rådgivare, en befattning, som han innehade till sin död. Han hade med sin Monitor typ fullständigt revolutionerat krigsfartygsbyggnaden. Även inom torpedvapnet var E. en föregångsman; han byggde bl. a. på egen bekostnad ett snabbgående litet fartyg "Destroyer" avsett att utsända undervattensprojektiler.

På äldre dagar ägnade sig E. åt konstruerandet av en solmaskin, äsedd att utnyttja solvärmen för upphettning av vattnet i en ångpanna, för att därigenom överföra solenergien till mekaniskt arbete. Han använde för ändamålet ett system speglar, som koncentrerade solstrålarna i bestämda punkter. Oaktat mångfaldiga försök och uppföring av betydande kapital lyckades E. dock icke finna en ekonomiskt tillfredsställande lösning av problemet.

John Ericsson var svensk i ordets bästa betydelse, och hans önskan hade varit att få vila i sitt hemlands jord. Dwight Goddard skriver om honom i sin bok: "Eminent Engineers" bland annat: "He was a Swede of the Swedes, tall, strong, honest, and intensely patriotic, but a man of hasty, ungovernable temper, of a proud, passionate spirit that resented the least interference."

Förenta Staterna beredde honom den hedersbetygelsen, att 1890 låta överföra hans stoft till fäderneslandet på den amerikanska pansarkryssaren "Baltimore". På Filipstadens nya kyrkogård står sedan 1895 hans gravkapell, uppfört efter ritningar av H. Hedlund och Y. Rasmussen. I Amerika finnes tre statyer av John E., två i New York (avtäckta 1893 och 1903) och en i Washington (avtäckta 1926 i närvaro av kronprins Gustav Adolf av Sverige). I Sverige ha rests en staty i Göteborg 1899 och en byst i Stockholm 1901. För E:s minne verkar i Förenta Staterna: "The John Ericsson memorial society", och kunna vi envar svensk man och kvinna känna oss stolta av att tillhöra en nation som framfört sådana män som John Ericsson, vilken fört det svenska namnet till sådana lysande segrar på teknikens område.

BIJOU THEATER**Speciellt Julprogram, med premiär måndagen den 23**
Ni glömmar aldrig den stora spänningen som göres le-
vande genom underbara färger.**THE VIKING**

Det svaste och mest storslagna inom filmtekniken!

En epok i underbara färger.

VAD NI SER:

Vikingaflottans anfall på ett engelskt slott. Skönheter på slavmarknaden i Norge. Myteri ombord på Vikingaskeppet.

Den vackra vikingamön gömmer på ett skepp som simpel sjöman.

Slaget mellan Leif den Lycklige och hans brutala fader Erik den Röde.

Den engelska ynglingen förklarar sin kärlek för vikingamön — en slav beundrar en prinsessa!

När Amerikas kuster först skönjdes efter en ändlös natt i det ovissa.

— Och många andra spännande moment. —

Inspelad av **HERBERT T. KALMUS**
med **PAULINE STARKE, DONALD CRISP** och
LE ROY MASON.

EN 100% TECHNICOLOR PRODUKTION

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas kunder och vänner

L. E. Anderson

406 Logan ave.

Tel: 29 692

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

Mrs. Ida McLaren

268 Fountain street.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

Carl T. Kummen med familj

240 Elm street

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas våra kunder och vänner

Norrland Cafe

309 Logan ave.

Tel: 25572

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas våra kunder och vänner

McCracken Bros.

Logan & Princess

Tel: 29 709

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas våra kunder och vänner

Fashion Barber Shop

Bröderna Harald och Holger Hansen.

287 Logan ave.

Tel: 25 522

SKANDINAVER

Vid behov av tidningar, veckotidskrifter, romaner, lexikon och läroböcker, tebak, cigaretter, skrivmaterial etc. äro Ni välkomna till vår affär.

Vi äro också agenter för grammofooner till olika priser. Stort urval av skandinaviska grammofoonskivor (Columbia). Postorder expedieras omgående. Katalog sändes på begäran.

Frankkallning av film, kopiering och förstoring (Meyers studio)

Logan Book Store

285 Logan ave.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas kunder och vänner

Svea Cafe

Mrs. Berta Sundquist.

254 Logan ave.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas kunder och vänner

Scandinavian Clothing Store

Mrs. Ragnhild Westin.

238 Logan ave.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas kunder och gynnare

Bell Hotel Biljardparlor

Anton Johnson

Main & Henry.

Män tycka om nyttiga julklappar.

Giv honom något att bära.

Välj av vårt underbara urval av kvalitetskläder för män och Ni är säkra på att välja rätt — och namnet Stiles & Humphries är en garanti för fullständig belåstenhet.

STILES & HUMPHRIES

Winnipegs välklädda mäns ekipering.

261 Portage Ave. Intill Dingwall

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas kunder och vänner

Carlton Taxi & Service Station

Logan & King Tel: 27 918

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas kunder och vänner

Stockholm Hembageri och Cafe

218 Logan ave. Tel: 80 662

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

Mr. och Mrs. Sven Klintberg

Birds Hill Man.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

Logen Strindbergs av V. O.

festkommitte

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

Pearson Bros. Ltd.

Neils Pearson Axel Pearson

716 McIntyre Bldg. Tel: 24 541

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

Lars Mattson med familj

226 Union ave. Elmwood.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

John A. Oslie

1074 McMillan ave.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

Ed. Hammarstrand

Paris Bldg.

GOD JUL OCH GOTT NYTT AR

tillönskas av

Dr. L. E. Lovegren

Tandläkare. Main & Market.

En bättre "Skiva".

(Julprat som bör läsas sedan man ätit julmaten och siter bekvämt tillbaka i vilstolen smältande födan.)

J A, tro nu inte att det här gäller en vanlig skiva, sån där skiva som den mest inbitne godtemplare höjer händerna mot himmelen för, och tackar sin himmelske pappa att han inte var med på. Utan det här gäller en både bättre och nyare skiva, så ny till och med att den rent av är modern.

Saken var den att jag kom upp till Eatons häromdan.

Det var mycket folk på Eatons. Det brukar det förråsten vara vid jul, så det var ju icke något nytt. Men vad som var nytt var att jag träffade Elvira där. Elvira och jag hade varit förlovade en gång i världen och nu bo vi ihop. Ja, naturligtvis som riktigt gifta människor, med certifikat och licens och prästens välsignelse och allt, som skäl till för att göra det hela lagligt. Hade Ni trott någonting annat, så känner Ni minsann inte Elvira. Hon vet var skåpet skall stå. Och därmed jämt.

När Elvira fick se mig gav hon emellertid upp ett bättre indianskt som rent av skulle kunnat för må Yngve Moses Wilhelmson att ge upp de 37,859 milen på hästryggen, som han tillryggalade medan han var här i Canada. Men nu var Yngve till all lycka inte i Canada den här julen, och trots att jorden rullade sitt klot, så hoppas jag att han sitter kvar i sadeln, medan Pegasen ystert stampar vidare, som det värsta lokomotiv.

Men det var ju Elvira, vi skulle tala om. Jo hon hade varit uppe på sjunde "floret" och där hade dom en apparat som gjorde det möjligt för även mindre bemedlade personer att få tala in sin egen gramfonskiva. Hört se själva prata och tycka att man sjunger nästan lika bra som Al Jolson. Och som Elvira alltid påstått att jag sjunger så bra och hon pratar så härligt, var det ju icke att undra på om vi efter ett par och tjugominuter lyckats praktisera oss upp till sjunde "floret", där både apparaten och den nya och bättre skivan fanns tillgänglig att beskåda och prata in.

Och Ni skulle bara sett så vi pratade. Det var nästan så munnen höll på att gå ur led. Sedan vi pratat satte vi oss förstulet i en soffa och väntade som tvenne nyförälskade för sed lava. Väntans tid blev emellertid denna gång icke så lång. Ty snart nog hörde vi från ett annat instrument som hette gramfonen ett litet surrande, varpå Elviras domkyrkoklockrens sopran kom fram ur rymden, och lätt kåserade om ett och annat, och som hon var fruntimmer, mest om annat, önskade tjocka slakten och alla andra en god jul och både det ena och fortfarande också det andra, ty som sagt var, när man i alla fall skall önska de sina god jul, kostar det ju inte att önska dem litet extra. Det låter bättre, brukar Elvira säga, och naturligtvis har Elvira Elvira har vira har alltid rätt. Det kommo vi över ens om redan från början—

CALLE PETERSSON SJÄLV.

Sedan vi så fördrivit en angenäm stund med att lysna på oss själva, det vill säga jag på Elvira och hon på sig själv, fick jag såsom varande mannen (sätt för all del litet men enalla sättarna) betala och gå.

Jag kom hem sent på kvällen, tog beskedligt av mig skorna i förstun, gick och lade mig, sedan jag förgäves sneglat efter kaffepannan och konjakshalvan, som jag kvällen före trodde mig mycket listigt hava gömt bakom min ena toffel och Elviras sommarhatt. Jag lade mig på mitt läger att sova, och snart drog jag mina lugna och melodiska ankarstoeckor med jämna mellanrum.

Och så började jag drömma. Naturligtvis om skivan.

Jag tyckte jag stod på Svenska Förbundets årsmöte och midsommarfest och hörde svenskarna tala. Det vill säga, dom voro inte där själva. Dom hade inte tid. Men dom hade pratat in gramfonskivor. Och dem spelade man för svenska folket, som i stum andakt lyssnade till det hela. Och trots att man inte sjöng. Hör Oss Svea, så hade man i alla fall hattarna av. Ja, Charley Erickson hade till och med, som den nationalskald han blivit tagit av sig peruken.

Den förste intalaren var Frank Pearson från Lac du Bonnet. Han talade om för alla att det egentligen var bra orättvist mot svenska pressen i Canada att folk ej betalade upp sina prenumerationsavgifter för S.C.T. tio år i förväg samt slutade med ett längre lovtal över den nuvarande redaktionens eminenta förmåga att göra alla människor till lags. Sedan kom gamle vännen Herman Petter Albert Hermanson och tackade Frank för vad han sagt och föreslog att nu var tiden inne för Svenska Förbundets uppgärde i Vs. sorden och erbjöd sig själv att koka kaffe på Norden tillsammans med Axel Carlsson under ett helt år. Skräddare Nilson talade om Godtemplarrörelsens snabba ut-

veckling till en "makt i staten" och ville att Arthur Anderson skulle bli ordförande i Centralkommittén. Generalkonsul Carlholm, som speciellt lämnat en annan "skiva" i Montreal, talade om att riksdagsman Vennerström fortfarande inte skulle komma att bli generalkonsul i Canada, utan föreslog i stället kringresande journalisten Landelius, som tyckte om att resa, vilket generalkonsuln inte gjorde. Ordet överlämnades därefter till borgmästare Wreede i Wadena som tackade för alla de lyckönskningar han fått mottaga med anledning av sitt val och ville att nästa midsommarfest skulle förläggas till Peace River. Professor Lager talade om trädgårdsodling som speciell bibring för omedelade svenska studenter och lovade att hjälpa nästa lagkarl som kom till Canada, medan championddlaren Freidenfelt i Saskatoon hoppades att Saxon skulle komma hit och lära folket bh vegetarieran.

Olof Hanson i Prince Rupert och annorstädes i B. C. tyckte att tiden nu var inne för flera ministerbefattningar för svenskarna och vill bli lika så fin karl som Rolf Wallgren Brun, medan Maj Stålhandske i Vancouver, som nu är gift, talade om hönsavelns inflytande på aktenskapsfrekvensen.

Chas. A. Johnson från Water Glen hade också sänt sin röst och tyckte att tiden nu var inne för bättre förstälse mellan C. P. R. och Svenska Amerikalinen, medan pastor Samuelson i Calgary talade om att nästa år skall han bilda en stor svensk förening i sin stad. Konsul Skarin i Edmonton var också med i raden av lysande personligheter och instämde i vad Samuelson sagt. Nästa röst på skivan kom från Dubuc där talan fördes av Oscar Freed som lovade att nästa år sätta fart på biblioteks- och svensketsarbetet i Round Lake-distriktet.

Andrew Anderson i Alaska hade också skickat sin skiva, men vad han sa kunde jag inte höra, ty det skorrade bara i mikrofonen.

Mitt i det hela kom Hjalmar Erickson och John Pettersson från Kenora, som voro personligen närvarande, och ville tala med mig, så jag misstade en del av underhållningen. Mann är jag kom tillbaga, frågade jag vad folk sagt, fick reda på en del och lyssnade vetgirigt. Men som jag inte fick reda på vad Axel Carlsson haft på hjärtat frågade jag naturligtvis honom, men fick det ganska förbluffande svaret att han inte sänt sin skiva. Han ville behålla den själv och njuta av sin egen röst.

Ja, se'n väknade jag förstas och gnuggade mig yrvaken i ögonen, tittade upp och fann konjaksflaskan mellan min gamla sommarrock och äldsta pojken dufflaska.

Vi ha nämligen bara en pojke.

Calle Pettersson.

SHEARS WINNIPEG BREWERY LTD.

EN GOD JUL

och

ETT GOTT NYTT AR

tillönskas våra kunder och

vänner

J.J.H. McLEAN & CO. LTD.

The West's Oldest Music House
329 PORTAGE AVENUE

EN GOD JUL

och

ETT GOTT NYTT AR

tillönskas våra kunder och

vänner

WINNIPEG PIANO CO. 333 PORTAGE AVE.

Piggly Wiggly
Better foods for Less

Tillönskar alla vänner och kunder

EN GOD JUL

Ask for Pelissier's
"COUNTRY CLUB"
PHONE 41-111
BREWERY AT OSBORNE & MULVEY

UNGDOMENS SIDA

Leta ut detta.

Gömda stadsnamn.

Såvitt jag vet, landade flygaren utan svarighet.

Hela äran är bara kal mark. Han var den modigaste bland karlar, vika kunde han ej.

I utkanten av byn, nästan inne i skogen, bor Aström, byns ende skomakare.

Ett härligt panorama utbreddes sig för våra blickar.

Hon är fördrande och sträng, nästan i alltiför hög grad, tycka vi.

I detta skenköp ingår även den mindre fastigheten.

Skynda dig att mota lammen, så de ej komma in i trädgården.

Han är fal, undvikande och obeständig till sin karaktär.

Lillebror råkade få tag i Arnes lövsåg och skadade sig i fingret.

I var och en av ovanstående meningar är namnet på en svensk stad inkapslat. Bokstäverna i namnen det står ett ord här och ett ord där, utom på ett ställe, där nen står i rätt ordning och efter varandra. Kan ni plocka fram de tio städerna?

Gömda ordspråk.

1. Det är lika bra, kära barn, att ni leka här på gården, om ni gå ut på gatan kunna ni bäst vad det är råka komma i vägen för en bil eller en spårvarn.

2. Jag vill avråda dig för din egen skull. Du har ju tryggad hem och härd och därför är det enligt min mening oklokt, att du ger dig

av till Amerika, trots alla löften om lätt förtjänt guld. Det är inte sagt att utfästelsen är värd något, troligen är det bara tomma löften.

3. Här osar bränt — lilla barn, du har väl inte lekt med tändstickor? Kom ihåg vad jag sagt dig så många gånger, om du inte skyr elden, kan du ställa till många olyckor.

I varje stycke här ovan finnes ett ordspråk inflickat. Orden i varje ordspråk stå i rätt ordning, två av ordspråkets ord komma efter varandra. Vilka ordspråk är det?

Tag en encentare, klippa vid densamma med litet vax fast ett vitt hästtagel, linda taglets andra ända om fingret, lägg slanten i ett glas och rör händerna på bordet, som om du spelade piano. Myntet dansar då omkring i takt.

Det dansande myntet.

En barometer kunna vi själva åstadkomma genom att i en klar flaska slå 30 gr. ren alkohol, 1 gr. salpeter och 4 gr. kamfer. Flaskan placeras på ljus plats. Då storm är i annalkande, uppstår oro i flaskan. Visar väderleken tendenser att förändra sig komma små flagor upp i mitten, men är väderet vackert, förblir vätskan sådan som då man slår den i flaskan.

Av den primitiva barometern har man stort nöje.

En hemmagjord barometer.

En barometer kunna vi själva åstadkomma genom att i en klar flaska slå 30 gr. ren alkohol, 1 gr. salpeter och 4 gr. kamfer. Flaskan placeras på ljus plats. Då storm är i annalkande, uppstår oro i flaskan. Visar väderleken tendenser att förändra sig komma små flagor upp i mitten, men är väderet vackert, förblir vätskan sådan som då man slår den i flaskan.

Av den primitiva barometern har man stort nöje.

JUNTE-NISSES JULJAKT.

— **K**ORS, så grannlätskläd tillade han med en nick mot sin han kommer, vart ska han nu ta vägen, om han får gå som han vill, sporde den gamle skogsolöparen och krypskytten August Nilsson, gemenskapen Junte-Nisse kallad, då jag en lördagsafton på försommars passerade hans stuga inne i skogen, skrudad i mitt regementets prydliga beväringuniform. Ah, jag har bara permission över söndagen och nu skulle vi samlas på gökotta ute i det gröna i afton några ungdomar, svarade jag, skakade hand med gubben och slog mig ned på trappan bredvid honom.

Ah, kors, saka han ut, och fjollas må kvinnfolk och sän'te' natta, akta sig han, så dom inte kollrar bort honom te' sist, dom har så mycke konst och knep för sig, satpucke'.

Ah, flickorna äro nu mycket rare nu för tiden än i Nilssons ungdom.

Dom är så fasan heller, fräste gubben, det är nog samma ull i dom, nu som då. Jag för min del har då aldrig haft annat än ett helsike med min Lotta, från då jag gifte mig må' na' och ända tills dom dog härom året, ugglä.

Ah, va' då' anbelanger, så ä' dom där herrgårdfröknarna han hålls och fjollas må, inte en smul bättre. Granna och utstydda ä, dom, lena i synen och fina i håret, men, men gift sig må' dom, ska' han få se på en annan dom, då kommer allt klorna fram på dom djäkla'.

Som jag hörde gubben vad i berättargaten och jag hade god tid på mig, bytte jag som samtalsämne och frågade hur det artade sig med jakt för året, om ungharen och fågelkullarna slogo till.

Ah, det är bara okrap, menade Nisse, det finns inget villt nu e-mot för en tjuo trettio år se'n.

Ja, det lär ju funnits dovhjort på den tiden också, men de trivdes ju ej utan drog sig till andra marker?

Gubben satt och såg full i tusan ut en stund, så sade han. Nog trivdes dom, alldeles för bra till och med, men bort kom dom till ett, och det var just i lada' där, ja' jagat av lada' på natta. Sex

Julbordet dukas.

NI kunna mycket väl hjälpa till att göra julbordet så festligt som det bör vara. Här skall jag ge några anvisningar.

I botten på en lervas hällas en smula sand. Vasen bör vara rätt tung så den inte välter. Några vackra grangrenar sätts i den och vid grenarna fastbindas här och där några mycket små röda äpplen. Ingen blomsterbukett kan vara så lämplig på julbordet som denna. På den ena sidan av vasen kan ni limma fast en tomtfater och på den andra en tomtemor.

Denna dekoration kommer alltid att göra lycka, särskilt hos de små. En medelstor spegel lägges på bordet. Den omges av mossor, som bör gå in över ramen, så att

det får utseendet av en spegel-blank sjö. Det är kanske bäst att först lägga ett stycke vit papper under spegeln, så duken inte blir nedsmutsad. I en lekssaksbit kan ni köpa några svanor, andar etc. av celluloid. Dessa djur utgrupperas så naturligt som möjligt i sjön, och en liten båt sättes kronan på verket.

Bordet bör helst upplysas med dels stearinljus, de giva ett långt festligt skimmer än elektriskt ljus. Ljusen äro placerade i små blomkrukor, och stjärnorna gjorda av silverpapper, som limmas på papp. Och glöm inte de små grangrenarna runt omkring blomkrukan.

Här ha ni några mindre vanliga bordkort. Äpplen eller apelsiner förses med russin som ögon och mandlar som näsa och mun, så att det bildas lustiga ansikten. Då du sätter struktarna över frukten lagervu du några pappersremor över huvudet, så att de sticka fram som hår. Struktarna bildas mössor, på vilka de olika bordsgästernas namn skrivas.

Några grangrenar och röda bär på bordet komma att förhöja verkan.

Och så är det hela färdigt att taga emot lutfisken och risgröten, i vilken mandeln naturligtvis inte får saknas. Jag hoppas dessa små anvisningar skola hjälpa er att göra julen festligare och hoppas, att den skall bli riktigt trevlig och glad för er alla.

Hur man firar nyår i Kina.

De senaste åren har man hört mycket talas om Kina. Det är som om detta land ryckte oss närmare in på livet. Säg man förr till ytterst få kinesier i Europa, så är förhållandet numera omvänt. I allt större och större skalar resa de hit, befolka universiteterna och de övriga lärdomsanstalterna, studera teknik och industri och avlägga goda prov på sitt förstånd och sin utmärkta uppfattningsförmåga. De äro tystlåtna och beskedliga, och vore det inte för deras mongoliska utseende skull, så skulle man väl näppeligen lägga märke till dem. De äro ur många synpunkter ett avgjordt sympatiskt folk, även om vi européer på det stora hela taget inte fraternisera med dem. Men det har sina speciella orsaker, och den främsta torde väl ras- och artskillnaden vara. I varje fall hälsa vi på varandra med utmärkt högaktnings betrakta oss ömsesidigt som ett högt kultiverat folk och komma bra överens, även om det sker en smula på avstånd.

Det har skrivits mycket om Kina, dess land och folk, och mängden europé har funnit vägen till de gulhyades land. Det är ett starkt religiöst folk, och till följd härav äro deras fester tairika och pygga, om än inte i vår mening. Då årsskiftet står för dörren torde det vara av intresse att i detta sammanhang erfa någonting om kinesernas nyårsfest och — bruk. Kinamannen, som annars är bekant för att vara ovanligt arbetsam och flitig, nöjer sig emellertid inte med att ägna endast en eller två dagar åt nyårsfesten utan använder därtill en hel månad.

Redan i början på december stänga köpmännen sina affärer, någonting, som för europeiska köpmän måste förefalla mer än underligt. Den kinesiske köpmannen fastställer nu årets balans, kontrollerar sina inkomster och utgifter, skriver ut räkningar till sina gäldenärer, uppsöker dem i många fall personligen och försöker inkassera sina fordringar.

Den 20 december börjar nyårsstökets hemmen. Den 23 december är den officiella "rengöringsdagen". Överallt, vart man än blickar, ser man kvinnor och män handtera med såpa och vatten. Ve den, som inte deltagit i rengöringen! Han förolämpar dammens godhet och räknar med att till straff träffas av någon sjukdom.

Den 23 december är även ur en annan synpunkt en viktig dag. Ugnsuden, som hela året sitter tämligen obeaktad i sin nisch, vaknar denna dag till liv och rustar sig till sin himmelsfärd. Han åmnar nämligen besöka den Högste och meddela honom sina iakttagelser på jorden under det gångna året. Innan hen far, offra familjerna välsmakande och härligt doftande "julkakor" åt honom, och de, som vilja ställa sig särskilt väl med honom, bjuda honom på hö-

döttrar och får väl aldrig mer firar julen på svenskt vis.

Ja, det var ett par julminnen från det landet Chile, "den blå himmelns och den eviga solens land", som en dansk författare så poetisk uttrycker det.

Långsam kommers.

— Är Olsson hemma?

— Nej, han har gått ut för att köpa julkort.

— Julkort nu i november?

— Ja, han stammar ju så förskräckligt, så han får vara glad om han hittar före jul!

Kritik.

Antikvitetshandlaren: — Den här vasen är över 3,000 år gammal.

Köparen: — Nonsens! Det är ju bara år 1929 nu!

Kritisk situation.

— Pengar eller livet!

— Tar ni inte emot frimärken?

Två jular i Chile.

DEN sista hemmajulen hade vi tillbringat på landet. Dopparedan hade begått på övligt sätt. Över de snöiga byvägarna hade vi åkt efter klingande bjällror till julottan i den lilla lantkyrkan och på hemvägen hade vi sett ljus lysa vänligt emot oss genom stugufönstren. Juldagens något dåniga frid förbjuder ju att man visar sig utom dörren, men annandagen hade vi träffat vänner och bekanta och önskat varandra ett "gott slut", dansat en gammalvals eller en jazz — allt efter behag — och dragit en stilla bondtolva med far och bröder.

Nyår och trettonde voro vi i full fart med att packa och dagen efter tjugondag Knut rusade vi ned till atlanländarna som skulle föra oss till andra sidan jordklotet. Resan gick bra, dagarna svunno. Det första året med dessa många nya intryck gick ovanligt fort och vår första utlandsjul näskades.

Huru annorlunda var det inte mot för ett år sedan! Därhemma bara trån, snö och gnistrande kallt, härte, höga palmer och evigt gröna ekar med ett överflöd på solskin och en nästan tryckande värme; där den vanliga julbrädsken i hem och affärer, här hemna den glada förväntan, godheten lysande mot en från vänner som ökända, här borta den trötta

stycken hjortar, trinda, feta rackare, stora som kvigor.

Men det var väl nästan för djåkligt gjort.

Va' då? — Nej, en behaglig cärning va' då' te' frälssa fattigt folks broddföda och trädgårdsalster från förstörelse.

Nå, kunde Nilsson klara sig utan att bli upptäckt?

Ja, Gu'bevars. Jag tog karringar te' lysa mej om natta men's ja' slakta opp dom, och så lasa ja' allt kotte' på släden, utom efter en, som ja' salta' hemma. Å, så bar det i väg till stan, och långt före dager körde ja' in på bakgården till bonn på Druvan. Källarmästarn, å varskode honom va' lass ja' hadde, för honom va' ja' känd med och buss värre.

Men den som åkte hem den jul-afton från stan må' tjuge liter brännvin i släden, två hundra kronor i planboka, hade kött i huset och låg full som ett världke över helgen, då va' Nils August Nilsson då', slutade gubben och spottade en snusstråle så det stänkte om fötterna på mig. Jaså, saka han gå nu redan, undrade Nisse, då jag reste på mig. Ajöken, då, såit fräs på jäntarna borta i ängarna i natt, men akta sej så de inte därar honom, för han må tro ja' känner nog sorten, som gamme! Erik sa' om brännässlorna.

GUNNAR SCHULTZE.

och intresselösa nicken från bekanta landsmän som pliktskyddigast önskade: god jul.

Liksom alla nykomlingar bodde vi på pensionatet det första året. Innehavarna voro schweizare men majoriteten av gästerna voro chilena. Så att någon julstämning kunde det givetvis inte bli tal om där. Det allmänna samtalsämnet var i stället republikens president — "don Arturito" — som själva julaftonseftermiddagen skulle komma tillbaka till huvudstaden från en politisk turné söderöver. Inseende klokheten i att ta seden dit man kommer, beslöto vi oss för att deltaga i det värdisa mottagandet av "Su Excelencia", om inte precis som hänförd meningsfränder så dock som intresserade åskådare.

Gatorna från järnvägsstationen till presidentpalatset äro fulla av folk. Framför det sistnämnda ta vi plats. Efter en god stund märka vi en stark rörelse bland mängden, snart höra vi musiken och hurraropen och så se vi första kymraren av presidentägret. I spekten rida ett dussin "huasos" (eller "guasos" som chilena själva uttala det), d. v. s. bönder, i sina färgrika mantlar — "ponchos" —, sina ljusbruna hattar och stora sporrar. Därefter komma några av kommittén åkande och så presidenten, don Arturo Alessandri, i vanlig kavajkostym och den berömda rundkulliga hatten, med inrikesministern, vid sidan.

Så ännu ett par stadsråd, medlemmar av den förenade väntern som deltagit i resan och sist en böljande massa av män, kvinnor och barn som alla skraka sig hessa med sitt: "Viva Alessandri, Viva La Alianza".

Presidenten tröttnar inte på att hälsa åt alla håll. Framför det vackra palatset gör vagnen en tur runtom "La Plazuela de la Moneda". Nya hurraprop. Och när han till slut visar sig på balkongen, bryter hänförelsen lös på allvar och folket fördrar att han skall tala, fastän man vet att han måste vara alldeles tröttkörd efter resan. Tal och nya hurraprop. Ett folk i politisk feststämning!

Åtta månader därefter övergav don Arturo palatset, sökande sin tillflykt på den nordamerikanska ambassaden för att därefter lämna landet. Egna felgrepp och framförallt övergrepp, korruption samt oförmåga att göra något positivt arbete hos presidentens vänner och den politiska maktgrupp han litade till gjorde att massans entusiasm förbyttes i liknöjdhet. Militärens revolution i Chile kunde försiggå utan svarighet. Arturo Alessandris politiska gärning tillhör nu historien. Kanske framtiden skall ge en rättvisare bild av mannen, som å ena sidan uppväckte mängas hat och mistro och å den andra beundran utan

gräns och mått. Men det är — säger Kipling — en annan historia.

Vi tre svenska främlingar i Santiago tillbragte halva julnatten med att beskåda folklivet på "Alameda de las Delicias" med dess många tält och stånd under de välldade ekarna. Den okonstlade glädjen hos folket och den ljumma, smekande nattvinden fick göra vad den kunde för att hålla tankarna borta från julfirandet därhemma.

Middagståget står färdigt att avgå från "Puerto". (Det sistnämnda betyder hamm, och i detta fallet är det Valparaiso som sedan gammalt är hamnen i Chile framför andra. Sålunda säger man inte valparaiso-bo liksom man säger göteborgare utan helt enkelt "porteno", d. v. s. hamn-bo. Detta inom parentes).

Det är lument i luften. Genom "paradisalen" sveper sunnvinnden vid denna tid på dagen men den kalla Humboldtströmmen gör sitt för att dämpa den värme årstiden eljest skulle ha.

Nu lämna vi staden. Framför oss breder Stilla Havet sin blanka, azurblå yta. "Vingården vid havet" med dess många villor, trädgårdar och parker nå vi snart och så bär det av inåt landet med huvudstaden som mål.

Luften blir så småningom tryckande eftersom man kommer upp på höglandet (5 a 600 meter över havet) och vid ankomsten till Santiago efter mer än fyra timmars resa är man ganska urlakad. Men den vackra synen av staden som breder ut sig på en fullständigt flat yta med berg runtom, av vilka topparna på en del äro täckta med evig snö som efter värtantant färgas röd, violett, matgrön och grå av den nedgående solen och det snart inträdande mörkret, allt detta kommer en att glömma resans små bevärligheter.

Hemma i Santiago (vi hade nu eget hem) möttes jag av överraskningen att vi skulle jula tillsammans med två svenska grannfamiljer. Ute i trädgården hade det ordnats med kulörta lyktor och bord och bänkar, och under palmerna skugga — vid ungefär 30 graders värme — grevo vi en med vad vi försökte inbilla varandra vara ett äkta svenskt smörgåsbord. Doppandet i grytan blev ju en smula illusoriskt! Och lutfisken är det bäst att tala tyst om! Men gröten med mandeln i smaka-de utmärkt och det glada humöret fanns där hos barn, ungdom och äldre.

Så sjöng vi och spelade gramofon- och dansade och förtalte historier och sjöngo igen. En infångad "löshäst" — en ung argentinsvensk — utgjorde det s. k. spralliga inslaget i sållskapet. Nu är han gift med en av landets

ning, som de smeta kring hans mun på det att han inför den Högste endast må tala "söta" ord. Därpå brännes ugnsgudens lilla träfigur upp och vid denna ceremoni ligga alla familjemedlemmarna på knä och be guden om förlåtelse för att de hela året försummat hans heliga person.

Strax innan nyår upställs en ny ugnsgud i stänsen över ugnen, som förblir stående där ett helt år lika obeaktad som hans föregångare. Folket säger: när det börjar offras till ugnsguden, står nyåret för dörren. De unga flickorna önska sig då blommor och pojkarne fyrverkeripjäser, de gamla kvinnorna nya peruker, och gubbarna slå sönder sina tåkopp, ty de få ju i alla fall nästa dag nya.

På den tolfte dagen i den tolfte månaden börja domstolsferierna. Mandarinerna lägger denna dag ned sitt ämbetsställe på domarbordet i högtidligt närvaro av alla sina skrivare. Därpå bugar han sig tre gånger djupt för sigillet och tager det så med sig hem för att förvara det på en lämplig plats. Först fyra veckor senare, den tjugonde januari tager han änyo under liknande ceremonier fram sigillet. Ett plakat på ingången till yamen, domstolsens säte, tillkännager, att mandarinerna "förvarar" sitt sigill på den tolfte dagen i månaden, vilket är liktydigt med att domstolen har ferier.

Sedan rengöringen är undanstökad börjar ett evigt bakande och stekande, kokande och tillredande. Hela året om är kinesen villig att leva under synnerligen små omständigheter och unnar sig inte mer, än vad han nödvändigtvis behöver. Men tiden närmast före och efter nyår vill han leva som en herman. Han sparar flera, månader i förväg för att kunna smörja kråset under nyårsveckorna. Då kan han inte få nog av god och värtillagad mat och åter, så att han nästan storknar.

På dörrposterna till husen ser man röda pappersremor anbragta, på vilka alla onda andar förbannas och uppmanas att hålla sig på avstånd från husets invånare. Till höger och vänster om portarna äro de förskräckliga dörrvaktarna "Schentü" och "Gy-ly" avbildade och uppställda. Dessutom kan man bland annat läsa följande inskrifter: Må det nya året bringa mig lycka, må den Gröna draken öka mina inkomster, må den Vita tigern låta min rikedom växa o. s. v.

Under nyårsnatten spika de onda andarna. Ingen kines öppnar sin dörr under dessa fruktansvärda timmar, man må knacka än så högt. Allting är grundligt tillbommat. Till och med inne i huset är man inte säker för alla djävlar och demoner, som äro i rörelse denna natt.

Klockan tre på nyårsdagens morgon sticker hela familjen upp och offerar åt himlen, åt ugnsguden och åt rikedomens gud. Därpå önska barnen föräldrarna gott nytt år. Sedan man dessutom rasat avbränt några fyrverkeripjäser tager man på sig sina helgdagskläder och begiver sig ut på gatan, där man uppsöker grannar. Aldringar och sina förmån och gör dem sin uppvakning samtidigt som man önskar dem all lycka i det nya året, d. v. s. "mycken glädje", ett långt liv och rikedom, på vilket senare kineserna i allmänhet lägga stort värde. Därpå avbrännes åter fyrverkeripjäser, och ju mer det smäller och sprakar, dess bättre är det.

Men kineserna glömma ej heller sina döda vid detta tillfälle. På förmiddagen vandra gamla och unga ut till kyrkogårdarna med flickorna fulla av papperspengar, d. v. a. inte riktiga pengar utan mer ett slags lekspengar, för vilka emellertid de döda enligt deras tro kan köpa sig allt önskvärt i undervärlden och göra sig en glad dag. Dessa papperspengar förbränns på gravarna.